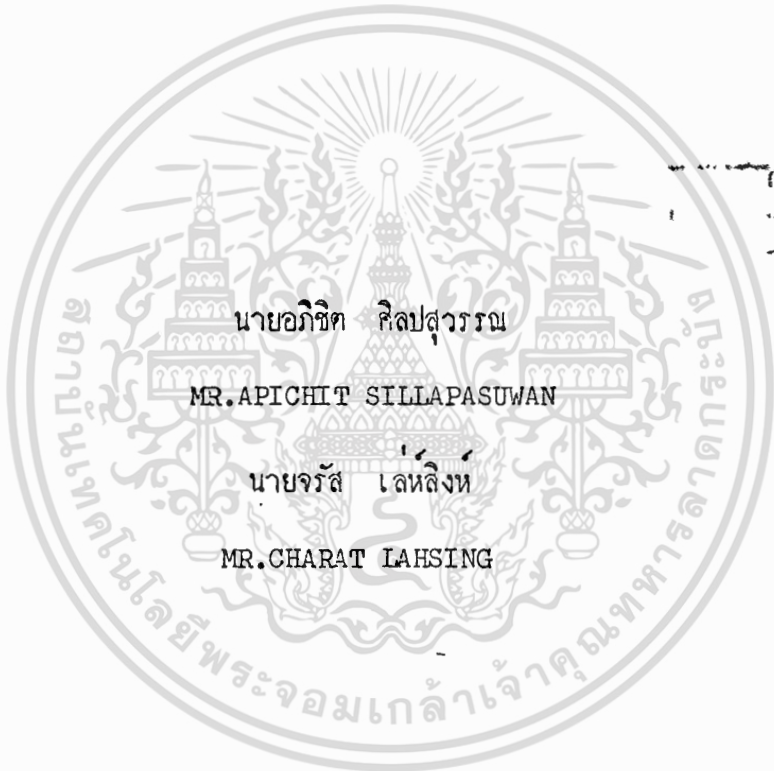

เครื่องเชื่อมไฟฟ้าชนิดควบคุมแรงดันด้วยเอสซีอาร์

ARC WELDING CONTROL VOLTAGE BY SCR

นายอภิชาติ ศิลปสุวรรณ

MR. APICHI T SILLAPASUWAN

นายจรต เลหสิงท

MR. CHARAT LAHSING

วิทยานิพนธ์สำหรับปริญญาตรี

สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2532

22 พ.ค. ๕3๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ปีการศึกษา 2532

เครื่องเชื่อมไฟฟ้าชนิดควบคุมแรงดันด้วยเอสซีอาร์

โดย

นายอภิสิทธิ์ ศิลปสุวรรณ 29.1325

นายจรัส เล่ห์สิงห์ 29.1327

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ วิริยะ พิเชษฐจำเริญ

027017

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์ปีการศึกษา 2532

ภาควิชา ไฟฟ้ากำลัง

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

เรื่อง เครื่องเชื่อมไฟฟ้าชนิดควบคุมแรงดันด้วยเอสซีอาร์

ผู้จัดทำ

1. นายอภิสิทธิ์ ศิลปสุวรรณ 29.1325
2. นายจรูส เล่ห์สิงห์ 29.1327

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ วิริยะ พิเชฐจำเริญ)

หัวข้อปริญญาโท

เครื่องเชื่อมไฟฟ้าชนิดควบคุมแรงดันด้วยอิเล็กทรอนิกส์

โดย

นายอภิสิทธิ์ ศิลปสุวรรณ

นายจรัส เล่ห์สิงห์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.วิริยะ พิเชฐจำเริญ

ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

ภาควิชา

ไฟฟ้ากำลัง

ปีการศึกษา

2532

027017

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องเชื่อมไฟฟ้าชนิดควบคุมแรงดันด้วยเอสซีอาร์

อภิชาติ ศิลปสุวรรณ

จรัส เล่ห์สิงห์

รศ. วิริยะ พิเชษฐจำเริญ อาจารย์ที่ปรึกษา

ปีการศึกษา 2532

บทคัดย่อ

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เรียบเรียงขึ้นจากผลงานที่คิดพัฒนาขึ้นเป็นเครื่องมือที่ใช้เชื่อมชิ้นงาน โดยการนำเอาเพาเวอร์ เซมิคอนดักเตอร์ (Power Semiconductor) มาใช้ควบคุมแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับ ซึ่งจะควบคุมการทริกเกทของ ไทริสเตอร์ (Thyristor) จำพวก เอสซีอาร์ (SCR : Silicon Control Rectifier) สามารถนำไปใช้กับหม้อแปลงได้ วงจรจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือส่วนแรกเป็นวงจรที่สร้างสัญญาณกระตุ้น ซึ่งใช้ปรับมุมของการกระตุ้นให้ขาเกตของ ไทริสเตอร์ เพื่อใช้ปรับแรงดันไฟออกของ ไทริสเตอร์ และส่วนที่ 2 เป็นวงจรกำลัง เป็นการนำเอาเอสซีอาร์ 2 ตัว มาใช้งานโดยทอกล้อมชั่วคราว เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมาี้ สร้างขึ้นโดยสอดคล้องกับความต้องการชี้ความสามารถในการทำงานและราคาอุปกรณ์ที่เหมาะสม

สารบัญ

		หน้า
บทที่ 1	บทนำ	1 - 1
บทที่ 2	ทฤษฎีและหลักการของเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	
2.1	นิยามต่าง ๆ ที่ควรทราบ	2 - 1
2.2	ชนิดของเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	2 - 4
2.3	อุปกรณ์การเชื่อม	2 - 17
2.4	หลักปฏิบัติในงานเชื่อม	2 - 24
2.5	การเริ่มต้นอาร์ค	2 - 27
2.6	การเชื่อม	2 - 29
บทที่ 3	ซิลิกอนคอนโทรลเรกติไฟเออร์	
3.1	โครงสร้างของเอสซิวาร์	3 - 1
3.2	การทำงานของเอสซิวาร์	3 - 4
3.3	คุณสมบัติของเอสซิวาร์	3 - 6
3.4	ระยะเวลาของสัญญาณทริกเกอร์	3 - 7
3.5	วิธีการทำให้เอสซิวาร์หยุดนำกระแส	3 - 8
3.6	Turn-off Time ของเอสซิวาร์	3 - 9
3.7	ขีดจำกัดทางความแรงดันไฟของเอสซิวาร์	3 - 11
3.8	ขีดจำกัดทางความกระแสที่ไหลผ่านเอสซิวาร์	3 - 13
3.9	ขีดจำกัดทางความอุณหภูมิ	3 - 14
3.10	ขีดจำกัดของเกท	3 - 15
บทที่ 4	การควบคุมแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับ	4 - 1
4.1	ชนิดของการควบคุมแรงดันไฟฟ้า	4 - 2
4.2	การควบคุมแรงดันแบบเต็มลูกคลื่นชนิด 1 เฟส	4 - 5
4.3	สัญญาณทริกเกอร์	4 - 13

	หน้า	
บทที่ 5	การออกแบบและการสร้าง	
5.1	การออกแบบวงจรอิเล็กทรอนิกส์	5 - 1
5.2	การสร้างเครื่องเชื่อม	5 - 9
5.3	รายการอุปกรณ์	5 - 12
บทที่ 6	การทดสอบและผลการทดสอบ	
6.1	การทดสอบวงจรทรานซิสเตอร์	6 - 1
6.2	การทดสอบเครื่องเชื่อมและผลการทดสอบ	6 - 3
บทที่ 7	สรุปและวิจารณ์	7 - 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1บทนำ

Introduction

ปัจจุบันนี้อุตสาหกรรมเกี่ยวกับเหล็กได้เจริญขึ้นมาก การเชื่อมจึงมีความจำเป็นตามไปด้วย ถ้าใช้หลักการ เชื่อมที่ถูกต้องแล้ว งานนั้นจะมีความคงทนแข็งแรงและยังสามารถเชื่อมได้ทั้งโลหะบางและโลหะหนา กระบวนการของการ เชื่อมไฟฟ้าไม่เพียงแต่สะดวกในการ เก็บรักษาเท่านั้น ยังสามารถผลิตสินค้าและเครื่องจักร ได้รวดเร็วอีกด้วย

บทบาทของการ เชื่อม

การ เชื่อมนับว่าเป็นกระบวนการที่มีบทบาทต่อการผลิตและการขยายตัวของวงการอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก กล่าวได้ว่ากระบวนการ เชื่อมมีส่วนส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมแขนงต่าง ๆ ให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งพอสรุปหน้าที่หลักของกระบวนการ เชื่อมได้เป็น 2 ประการ คือ

1. กระบวนการ เชื่อมทำให้เกิดการผลิตหรือสร้างสรรคผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ให้เกิดขึ้น
2. กระบวนการ เชื่อมมีบทบาทในการแก้ปัญหาความชำรุดรักษา และซ่อมแซมชิ้นส่วนต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

จะเห็นได้ว่า อุตสาหกรรมแขนงต่าง ๆ ล้วนอาศัยกระบวนการ เชื่อมแทบทั้งสิ้น อาทิเช่น อุตสาหกรรมรถยนต์ เครื่องบิน โครงสร้างต่าง ๆ อุปกรณ์เหมืองแร่ อุปกรณ์น้ำมัน อุปกรณ์อาวุธยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ งานวางท่อ งานเครื่องประดับ ฯลฯ เป็นต้น

ลักษณะเด่นของกระบวนการ เชื่อมที่เห็นได้ชัดก็คือนำชิ้นงานมาเชื่อมเข้าด้วยกันอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพรวมทั้งประหยัดต้นทุนด้วย นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ สนับสนุนด้วย ซึ่งพอจะกล่าวเป็นสังเขปได้ดังนี้คือ

1. มีความคล่องตัวในการออกแบบสูง การออกแบบงานเชื่อมสามารถทำได้ง่าย และสะดวกรวดเร็ว ดังนั้นจึงทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อย
2. การ เชื่อมไม่มีความจำเป็นจะต้องมีกระสวน (Pattern) เหมือนการหล่อโลหะ ดังนั้นจึงทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ การออกแบบงานเชื่อมจะออกแบบโดยอาศัยมาตรฐานของเหล็กรูปร่างต่าง ๆ ซึ่งมีมาตรฐานในการผลิตอยู่แล้ว

3. ในการออกแบบงาน เชื่อมสามารถลดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับวัสดุได้ เพราะมีโอกาสเลือกใช้วัสดุที่มีความแข็งแรงที่เหมาะสม และมีน้ำหนักเบาได้ตามความต้องการ

4. ค่าแรงงานในการผลิตค่อนข้างต่ำ เพราะไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายในการตกแต่งควยเครื่องจักรกล สำหรับงานเชื่อมที่ใช้งานทั่ว ๆ ไปก็ไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบรอยเชื่อมควย ยกเว้นงานที่ต่องการความปลอดภัยสูง หรือภาชนะที่รับแรงดันสูง ๆ เช่น pressure vessel เป็นต้น วัสดุ ซึ่งจะต่องตรวจสอบรอยเชื่อมควยการฉายรังสีเอ็กซ์ (x-rays) คุความสมบูรณ์ของรอยเชื่อม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะและการใช้งาน
5. การใช้กรรมวิธีการเชื่อมเชื่อมมาทดแทนการย้าหมัก นับว่าเหมาะสมทั้งทางเทคโนโลยีและเศรษฐกิจ เพราะสามารถประหยัดต้นทุนการผลิตได้ประมาณ 35%
6. ในกรณีที่เป็นงานซ่อมแซม ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมจะต่ำกว่าค่าใช้จ่ายที่จะซื้อชิ้นส่วนมาเปลี่ยนใหม่ เช่น การเชื่อมพอกแข็งเฟืองขนาดใหญ่ที่สึกหรอ เป็นต้น

จากที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่ากระบวนการเชื่อมมีบทบาทต่ออุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก ทำให้การผลิตต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยความรวดเร็วและประหยัดค่าใช้จ่ายได้เป็นอย่างดี

ปริญญานิพนธ์เรื่องนี้ ได้ใช้หลักการของเครื่องเชื่อมไฟฟ้ากระแสสลับโดยการใช้หม้อแปลงแกนเหล็กปิวซี (C) พันขลวดไพรมารี (Primary winding) และขลวดเซคันดารี (Secondary winding) อยบนแกนที่แยกกับแบบคงที่ (Fixed) ดังนั้นในการปรับกระแสสามารถทำได้โดยการปรับแรงดันเซาหม้อแปลงซึ่งควบคุมควยวงจรวจรอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Voltage Controlled) วิธีการคือสร้างชุกทริกเกอร์ (Gate Trigger) ไซท์กับเอสซีอาร์จำนวน 2 ตัว ที่ตอกลับซ้ำกัน ทำให้สามารถควบคุมแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับที่จะจ่ายให้กับเครื่องเชื่อมไฟฟ้าได้ จุดเด่นของการเชื่อมควยไฟฟ้ากระแสสลับคือ ไม่ทำให้เกิดการหนีแนว (Arc Blow) เหมือนกับการเชื่อมควยกระแสตรง

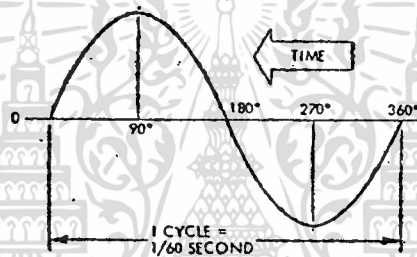
บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการของเครื่องเชื่อมไฟฟ้า

(Theory and Principles of Arc Welding)

2.1 นิยามต่าง ๆ ที่ควรทราบ

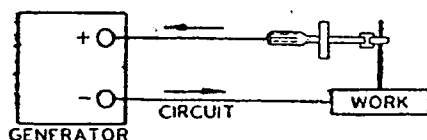
- กระแสสลับ (Alternating Current) หมายถึงกระแสไฟฟ้าสลับ ซึ่งนิยมเรียกสั้น ๆ ว่า AC ลักษณะของกระแสไฟฟ้าสลับจะมีค่าเป็นบวกและลบ กล่าวคือในครึ่งไซเคิล (Cycle) แรก กระแสไฟฟ้าจะไหลในทิศทางหนึ่ง แล้วจะเปลี่ยนทิศทางเป็นตรงข้ามในครึ่งไซเคิลถัดมา ดังรูป 2-1

รูป 2-1

อัตราการเปลี่ยนแปลงการไหลของไฟฟ้า จะขึ้นอยู่กับความถี่ (Frequency) เช่น ความถี่ 60 ไซเคิลต่อวินาทีเป็นต้น กระแสไฟฟ้าในประเทศไทยเราจะใช้ความถี่ 50 ไซเคิลต่อวินาที จากรูปจะแสดงให้เห็นถึงการไหลของกระแสไฟฟ้าใน 1 ไซเคิล ใช้เวลา 1/60 วินาที ดังนั้นถ้ากระแสไฟฟ้าไหลกลับไปกลับมา 60 ไซเคิล จะใช้เวลา 1 วินาที

- วงจรไฟฟ้า (Electrical Circuit) หมายถึงวงจรไฟฟ้าซึ่งแสดงทิศทางการไหลของกระแสไฟฟ้าผ่านตัวนำจากขั้วหนึ่งของแหล่งกำเนิดไปยังอีกขั้วหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูป 2-2 แสดงวงจรไฟฟ้าแบบธรรมดา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

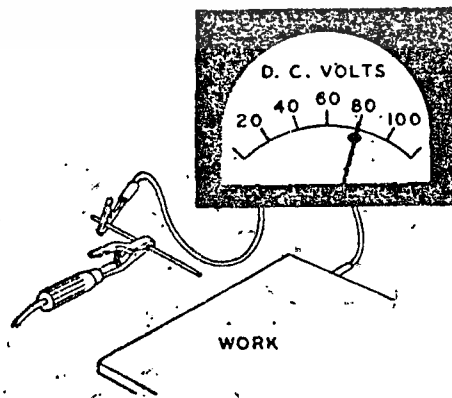
จากรูปจะแสดงการไหลของกระแสไฟฟ้า โดยเริ่มต้นจากขั้วลบของเครื่อง
เจนเนอเรเตอร์ (Generator) ผ่านสายไฟฟ้าไปยังชิ้นงาน (Work) แล้วไหลกลับไปยัง
ขั้วบวก

- แอมแปร์ (Ampere) หมายถึงปริมาณหรืออัตราของกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านใน
วงจร มักจะเรียกย่อ ๆ ว่า Amp หรือ Amps เครื่องมือที่ใช้สำหรับวัดกระแสเรียกว่า
แอมมิเตอร์ (Ammeter)

- แรงเคลื่อน (Voltage) หมายถึงแรงเคลื่อนไฟฟ้าที่ซึ่งเป็นเหตุให้กระแสไฟฟ้า
ไหลผ่านในวงจร เรียกทั่ว ๆ ไปว่า Volt หรือ Voltage แรงเคลื่อนไฟฟ้านี้ก็คล้ายคลึง
กับความดันที่ดันให้น้ำภายในท่อไหลไปได้ กล่าวคือ ระบบของน้ำมีปั๊ม (Pump) จะทำให้เกิด
ความดัน ส่วนในวงจรไฟฟ้า แหล่งกำเนิดไฟฟ้าจะทำให้เกิดแรงเคลื่อนไฟฟ้า เพื่อผลักดันให้
ไหลไปคามตัวนำ (กระแสไฟฟ้าเท่านั้นที่ไหลในวงจร) เครื่องมือที่ใช้วัดแรงเคลื่อนไฟฟ้า เรียก
ว่า โวลต์มิเตอร์ (Voltmeter)

- แรงเคลื่อนลดลง (Voltage drop) เกิดเนื่องจากระยะทางจากเครื่องเชื่อม
ไกลเกินไป เมื่อแรงเคลื่อนลดลงจะทำให้การเชื่อมไม่ได้นลเท่าที่ควร

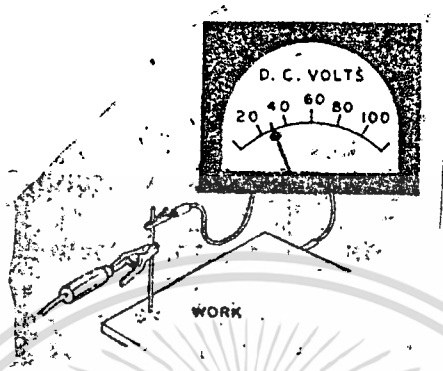
- แรงดันวงจรเปิด (Open Circuit Voltage) หมายถึงค่าแรงเคลื่อนไฟฟ้า
ที่ระหว่างขั้วทั้งสองของวงจรในขณะที่เครื่องเชื่อมทำงาน แต่ยังไม่ได้ปฏิบัติการเชื่อม ค่า
Open Circuit Voltage แปรผันอยู่ระหว่าง 50-100 โวลต์ รูป 2-3 แสดงค่าที่วัด
ได้ 80 โวลต์

รูป 2-3

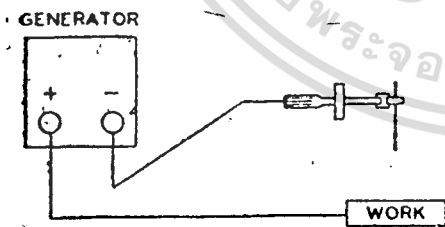
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อาร์ค โวลต์เตจ (Arc Voltage) หมายถึงค่าแรงเคลื่อนไฟฟ้าซึ่งวัดได้ในขณะทำงานเชื่อม ค่า Arc Voltage จะอยู่ระหว่าง 18-36 โวลต์ อาจจะเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Working Voltage ก็ได้ ดังรูป 2-4

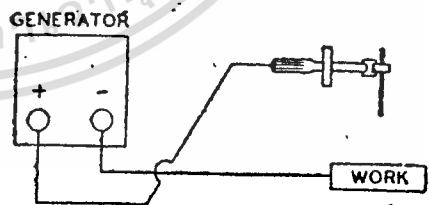

รูป 2-4

- ขั้วไฟฟ้าของเครื่องเชื่อม (Polarity) เป็นสิ่งที่แสดงทิศทางการไหลของกระแสไฟฟ้าในวงจร ทั้งนี้ก็เพราะว่า เครื่องเชื่อมชนิดกระแสตรงนั้นกระแสไฟฟ้าจะไหลในทิศทางเดียวเท่านั้น Polarity หรือขั้วจะมีความสำคัญมาก เนื่องจากในบางกรณีของการเชื่อมจำเป็นต้องเปลี่ยนทิศทางการไหลของกระแสไฟฟ้าในวงจร จึงสังเกตการต่อวงจรแบบขั้วตรง (Straight Polarity) กับแบบกลับขั้ว (Reverse Polarity) ดังรูป 2-5, 2-6

รูป 2-5 วงจรแบบขั้วตรง

รูป 2-6 วงจรแบบกลับขั้ว

เครื่องเชื่อมชนิดกระแสตรงที่ทันสมัยในปัจจุบันนี้ จะมีสวิตช์สำหรับเปลี่ยนขั้วได้ ซึ่งเรียกว่า Polarity Switch ยังมีเครื่องเชื่อมอีกชนิดหนึ่งซึ่งสามารถทำให้กระแสไฟฟ้าคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง เรียกว่าเครื่องเชื่อมกระแสสลับ ซึ่งสายเชื่อมและสายงานจะต่อกับขั้วไหนก็ได้ไม่จำเป็นต้องจำไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แหล่งกำเนิดพลังงาน (Source) แหล่งกำเนิดกระแสไฟฟ้าในการเชื่อมมี

3 ชนิด คือ

1. มอเตอร์ เบนเนอร์ เรเตอร์ (Motor-Generator)
2. ทรานส์ฟอร์มเมอร์ (Transformer)
3. เรคตีไฟเออร์ (Rectifier)

- ความสามารถในการทำงานของเครื่องเชื่อม (Duty Cycle) หมายถึง

อัตราส่วนของเวลาที่ทำการอาร์คกับเวลาทั้งหมด สำหรับเครื่องเชื่อมคือระยะเวลา 10 นาที เป็นเวลาทั้งหมด ดังนั้นเครื่องเชื่อมมีความสามารถในการทำงานในการเชื่อมได้คือ 60 % (Duty Cycle 60 %) หมายถึงเครื่องเชื่อมนั้นสามารถทำการเชื่อมต่อเนื่องกันได้เป็นเวลา 6 นาที พัก 4 นาที

2.2 ชนิดของเครื่องเชื่อมไฟฟ้า

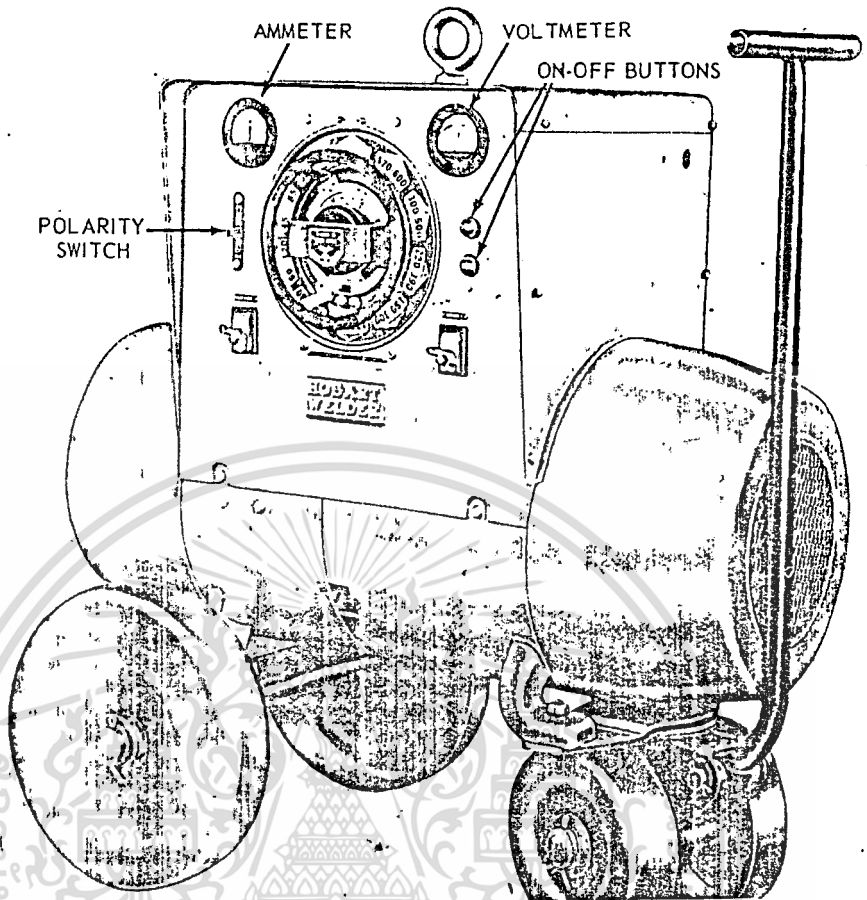
เครื่องเชื่อมไฟฟ้า จัดเป็นอุปกรณ์หลักที่สำคัญในการทำงาน ทั้งนี้เพราะว่า กระแสไฟฟ้าที่นำไปใช้เชื่อมงานนั้นได้มาจากเครื่องเชื่อมไฟฟ้า ซึ่งสามารถแบ่งตามชนิดของกระแสที่ใช้เชื่อมเป็น 2 ชนิด คือ

2.2.1 เครื่องเชื่อมไฟฟ้ากระแสตรง (DC Arc Welding)

เครื่องเชื่อมไฟฟ้าชนิดกระแสตรง มีหลายแบบ เช่น แบบมอเตอร์ เรเตอร์ (Generator) ที่ขับเคลื่อนมอเตอร์ไฟฟ้า (Electric Motor Driven Motor Generator, ขับด้วยเครื่องยนต์ (Engine Motor Generator), แบบเรคตีไฟเออร์ (Rectifier) เป็นต้น เครื่องเชื่อม DC แบบ Motor Generator ขับด้วยไฟฟ้านี้ เหมาะสำหรับใช้งานในโรงงานทั่วไป เคลื่อนย้ายไปมาสะดวก ขอมูลที่ควรทราบคือ

1. ค่ากระแสไฟฟ้าในการเชื่อม 30-375 Amp
2. ค่า Open Circuit Voltage 50-85 Volt
3. ความสามารถในการเชื่อม 60 % Duty Cycle ที่ 300 Amp
4. มี Polarity Switch เพื่อความสะดวกในการใช้งาน

เครื่องเชื่อมแบบนี้แสดงในรูป 2-7

รูป 2-7 เครื่องเชื่อม DC ขับควยมือเคอร์ไฟฟ้า

เครื่องเชื่อม DC ขับควยเครื่องยนต์นั้น อาจจะขับควยเครื่องยนต์เบนซิน หรือ
 คีเซลก็ได้ เครื่องเชื่อมแบบนี้เหมาะสำหรับใช้ในงานในสถานที่ที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ งานที่ประกอบนอก
 โรงงาน งานก่อสร้างถนน ฯลฯ เป็นต้น ข้อมูลที่ควรทราบมีดังนี้ คือ

1. ขับควยเครื่องยนต์โฟล์คสวาเกน (Volkswagen)

ชนิด 4 จังหวะ (Stroke) 29 HP

2. ค่ากระแสไฟฟ้าในการเชื่อม 30-375 Amp

3. ค่า Open Circuit Voltage 50-85 Volt

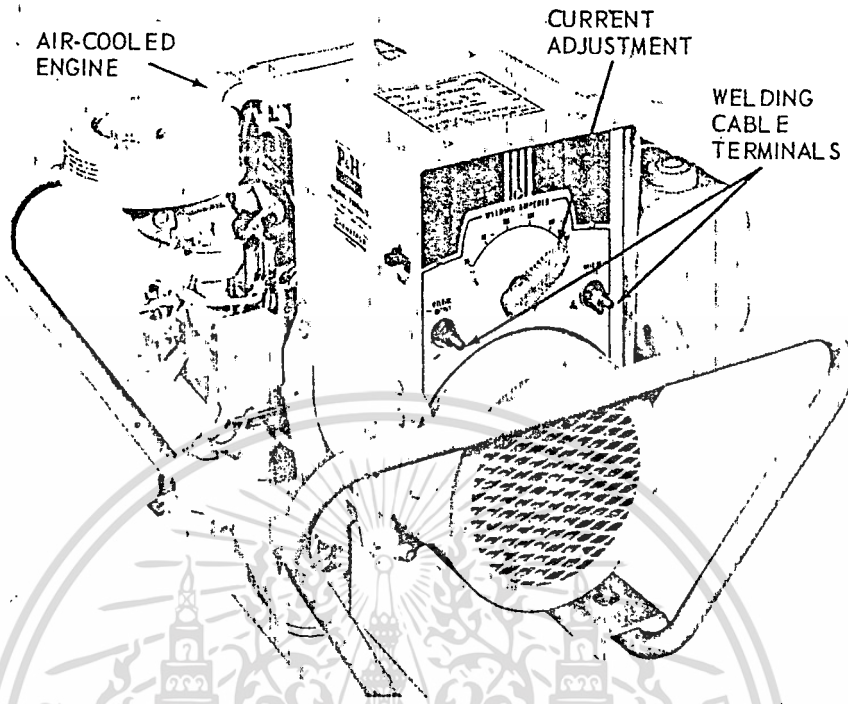
4. ความสามารถในการเชื่อม 60 % Duty Cycle ที่ 300 Amp

5. สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้า 220 โวลต์ คีซี ได้ 1.5 กิโลวัตต์
 เพื่อใช้เป็นแสงสว่าง หรือต่อเข้ากับสวานมือ ฯลฯ เป็นต้น

เครื่องเชื่อมแบบนี้แสดงในรูป 2-8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

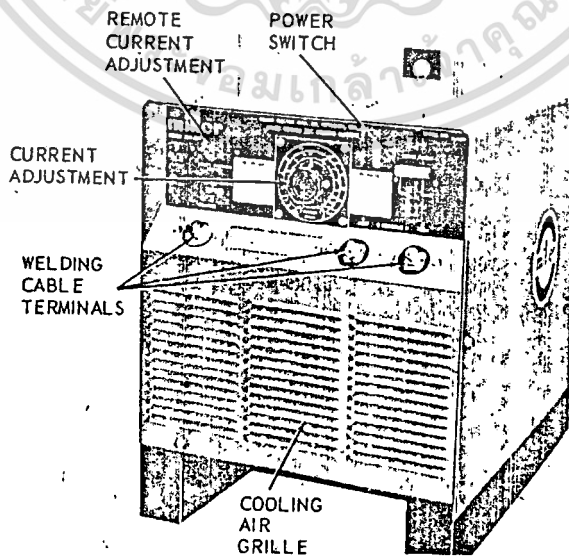
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 2-8 เครื่องเชื่อม DC ขับด้วยเครื่องยนต์

เครื่องเชื่อมแบบ Rectifier ดังรูป 2-9 จะมี Rectifier Unit ทำหน้าที่เป็นตัวเปลี่ยน AC ให้เป็น DC

หน้าที่เป็นตัวเปลี่ยน AC ให้เป็น DC

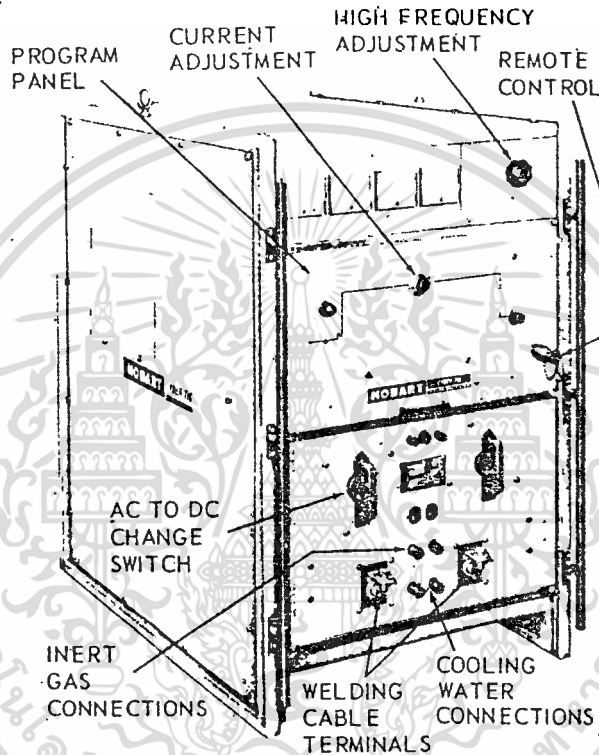

รูป 2-9 เครื่องเชื่อมแบบ Rectifier

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะของวิทยาลัยเทคนิคเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยปกติแล้วเครื่องเชื่อมแบบนี้ จะไม่มีชิ้นส่วนที่มีการเคลื่อนที่ (Moving parts) - นอกจากพัดลมที่ตัวเครื่องเพื่อระบายความร้อนเท่านั้น ข้อมูลที่ควรทราบมีดังนี้ คือ

1. ค่ากระแสไฟฟ้าในการเชื่อม	35-250 Amp DC
2. ค่า Open Circuit Voltage	80 Volt
3. ความสามารถในการเชื่อม 40 % Duty Cycle	ที่ 200 Amp

รูป 2-10 เครื่องเชื่อมแบบผสม AC-DC

เครื่องเชื่อมแบบผสม AC-DC เหมาะสำหรับงานซ่อมสร้าง ในกิจการของงานอุตสาหกรรมหนัก เพราะสามารถทำงานได้อย่างกว้างขวางเช่น เชื่อมท่อ (Pipe) เชื่อมงานใด ๆ ที่ต้องการใช้ลวดเชื่อมชนิดพิเศษหรือลวดเชื่อม Low Hydrogen) จะสามารถใช้กับลวดเชื่อมที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโตถึง 5 มิลลิเมตรได้ และสามารถใช้เป็นเครื่องกำเนิดไฟฟ้าไดโนกรมที่ไฟฟ้าจากโรงผลิตเกิดขัดข้อง ข้อมูลที่ควรทราบคือ

1. ค่ากระแสไฟฟ้าในการเชื่อม	45-225 Amp AC
	35-200 Amp DC

2. ค่า Open Circuit Voltage	80 Volt AC
	72 Volt DC
3. ความสามารถในการเชื่อม 100 % Duty Cycle	ที่ 225 Amp AC
	100 % Duty Cycle ที่ 200 Amp DC
4. สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้า	200 Volt AC Single Phase
	50 Hz โค้ดถึง 4 KW

การบำรุงรักษาเครื่องเชื่อม

การบำรุงรักษาเครื่องเชื่อม DC จะคงปฏิบัติเป็นประจำโดยปฏิบัติตามคู่มือของบริษัทผู้ผลิตซึ่งจะให้คำแนะนำต่าง ๆ ตลอดจนรายการ เกี่ยวกับการบำรุงรักษาไว้ให้ เช่น ระยะ เวลาที่ควรหล่อลื่นจุดที่มี Bearing การปรับระยะทางของแปรงถ่าน (Carbon Brush) ฯลฯ เป็นต้น

การพิจารณาเลือกซื้อเครื่องเชื่อมเพื่อไว้ในธุรกิจอุตสาหกรรมนั้น จะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. พิจารณาถึงกระบวนการที่จะใช้งาน กล่าวคือจะต้องการว่าเครื่องเชื่อมที่จะนำไปใช้งานนั้น จะใช้กระบวนการอะไร เช่น เชื่อมไฟฟ้าควดลวดเชื่อม เชื่อมแบบ MIG เชื่อม TIG ฯลฯ เป็นต้น
2. พิจารณาถึงกระแสไฟฟ้าที่จะใช้งาน ในที่นี้จะหมายถึงค่ากระแสสูงสุดที่จะใช้งาน เช่นถ้าเชื่อมไฟฟ้าควดลวดเชื่อมกับงานที่มีความหนามาก ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ค่ากระแสไฟฟ้าในการเชื่อมสูง ดังนั้นจะต้องเลือกใช้เครื่องเชื่อมที่มีประสิทธิภาพสูงพอ จึงจะสามารถทำการเชื่อมได้
3. พิจารณาถึงปริมาณการใช้ไฟฟ้าในโรงงาน ทั้งนี้ก็เพราะว่าในโรงงานมีเครื่องมือ เครื่องจักรต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ไฟฟ้าอยู่ด้วย ดังนั้นจะต้องสำรวจดูว่า หากนำเครื่องเชื่อมมาติดตั้งในโรงงานแล้ว ปริมาณการใช้ไฟฟ้าจะเพียงพอหรือไม่
4. พิจารณาถึงความประหยัดและความสะดวก กล่าวคือ วิศวกรโรงงานที่ดี จะต้องคำนึงถึงผลได้ผลเสียของการเพิ่มผลผลิตครั้ง ทั้งนี้ก็ต้องพิจารณาว่าจะคุ้มการลงทุนหรือไม่ มีความสะดวกมากน้อยเพียงไร ฯลฯ เป็นต้น

2.2.2 เครื่องเชื่อมไฟฟ้ากระแสสลับ (AC Arc Welding)

ปัจจุบันการเชื่อมด้วยกระแสสลับ ได้รับความนิยมขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากว่า เครื่องเชื่อมกระแสสลับถูกผลิตขึ้นมาให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้งานได้อย่างสะดวก ในขณะที่เดียวกันลวดเชื่อมที่ใช้กับการเชื่อมด้วยกระแสสลับได้รับการปรับปรุงให้มีคุณภาพสูงขึ้น สามารถใช้เชื่อมด้วยกระแสสลับได้ง่าย โดยการใส่สารประกอบที่ทำให้เกิดไอออนไนซ์ ซึ่งเป็นฟลักซ์ทรมกระแสอาร์คที่มีไอออนไนซ์เกิดขึ้นมาก จะช่วยให้อาร์คทำใ้ง่ายขึ้นและจะช่วยให้การอาร์คเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

เหตุผลอีกข้อหนึ่งที่ทำให้เครื่องเชื่อมกระแสสลับได้รับความนิยมสูงในปัจจุบันคือ เครื่องเชื่อมกระแสสลับซึ่งเป็นเครื่องเชื่อมแบบทรานส์ฟอเมอร์ มีราคาต่ำกว่าเครื่องเชื่อมแบบอื่น ๆ ซึ่งมีขนาดกำลังผลิตกระแสสลับของการเชื่อมใ้เท่ากัน

คุณลักษณะของการเชื่อมแบบอาร์คด้วยกระแสสลับ

กระแสไฟฟ้าที่จ่ายออกมาจากโรงไฟฟ้าต่าง ๆ จะเป็นกระแสสลับขนาด ๕๐ ไซเคิลเกิดกระแสสลับเป็นกระแสที่นำมาเพิ่มหรือลดแรงเคลื่อน (โวลท์) ใ้ง่ายด้วยทรานส์ฟอเมอร์ กระแสสลับคือกระแสที่กลับทิศทางทางไหล 100 ครั้งต่อวินาที เนื่องจากกระแสสลับกลับทิศทางทางไหลของกระแสโดยตัวของมันเอง ฉะนั้นโดยตามทฤษฎีจะถือว่า อิเล็กตรอนจำนวนเดียวกันจะไหลไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งในขณะอาร์ค แล้วไหลเปลี่ยนทิศทางไปเป็นตรงข้ามในขณะที่กระแสไหลกลับ เพราะฉะนั้นความร้อนที่เกิดขึ้นปริมาณครึ่งหนึ่งของจำนวน จะเกิดขึ้นที่ส่วนปลายของลวดเชื่อม และเกิดขึ้นอีกครึ่งหนึ่งที่ชิ้นงาน แต่ตามข้อเท็จจริงแล้วจะมีกระแสไหลจากลวดเชื่อมไปยังชิ้นงานไ้มากกว่ากระแสที่ไหลจากชิ้นงานไปยังลวดเชื่อม เนื่องจากมีพื้นที่สัมผัสกระแสได้มากกว่า

ข้อดีของการเชื่อมด้วยกระแสสลับ

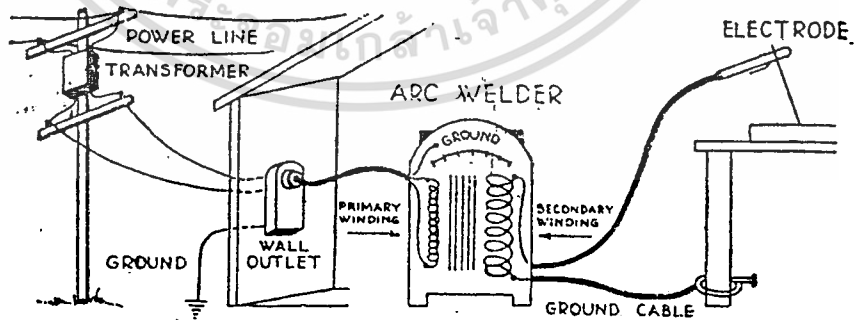
การเชื่อมด้วยกระแสสลับมีข้อดีที่เด่นกว่าการเชื่อมด้วยกระแสตรงคือ ไม่เกิดแมกเนติก โบลว์ (Magnetic Blow) หรือ อาร์คโบลว์ (Arc Blow) ในขณะที่เชื่อม เหตุที่ไม่เกิดอาร์คโบลว์ในขณะที่เชื่อม เพราะกระแสสลับเปลี่ยนทิศทางทางไหลทุก 1/100 วินาที สนามแม่เหล็กที่เกิดขึ้นจึงมีจำนวนน้อยมาก สนามแม่เหล็กที่เกิดขึ้นนี้จะกลับชั่วตามความถี่ของกระแสด้วย อำนาจแม่เหล็กที่เกิดขึ้นจึงไม่มากพอที่จะทำให้อาร์คแกว่ง หรือไม่สม่ำเสมอ ฉะนั้นเมื่อต้องการเชื่อมให้ใคร่อยเชื่อมที่มีคุณภาพดี จึงควรเชื่อมด้วยกระแสสลับเสมอ

การเชื่อมด้วยกระแสสลับ เมื่อเริ่มต้นอาร์คจะทำให้ยากกว่าการเชื่อมด้วยกระแสตรง เพราะว่า กระแสสลับไหลเปลี่ยนทิศทางอยู่ตลอดเวลาจึงทำให้เริ่มต้นอาร์คได้ยาก แต่อย่างไรก็ตามการเชื่อมด้วยกระแสสลับจะทำให้เกิดการซึมลึกในแนวเชื่อมดี การควบคุมและรักษาระยะอาร์คให้สม่ำเสมอได้ง่าย

การเชื่อมด้วยกระแสสลับ เป็นการเชื่อมที่ทำได้รวดเร็วกว่าการเชื่อมด้วยกระแสตรง เพราะสามารถใช้ลวดเชื่อมที่มีขนาดใหญ่มากกว่า คิวกระแสดสูงจะไม่เกิดอาร์คโบลว์ในขณะที่เชื่อม ซึ่งพอจะสรุปข้อดีในการเชื่อมด้วยกระแสสลับเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. อาร์คมีกำลังสูง
2. ไม่เกิดอาร์คโบลว์
3. หลังจากเริ่มต้นอาร์คแล้ว อาร์คจะทำการควบคุมได้ง่าย
4. เป็นวิธีการ เชื่อมที่ดีที่สุดในกระบวนการ เชื่อมแบบอาร์ค
5. เป็นกระบวนการ เชื่อมที่นิยมไปใช้ในการ เชื่อมเหล็กกล้าที่มีความหนา มาก ๆ

เครื่องเชื่อมกระแสสลับจะมีหม้อแปลงไฟฟ้าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ซึ่งหม้อแปลงไฟฟ้าของเครื่องเชื่อม จะทำหน้าที่เปลี่ยนแรงเคลื่อนไฟฟ้าจาก Line Voltage ให้เป็นแรงเคลื่อนไฟฟ้าสำหรับเชื่อม (Welding Voltage)

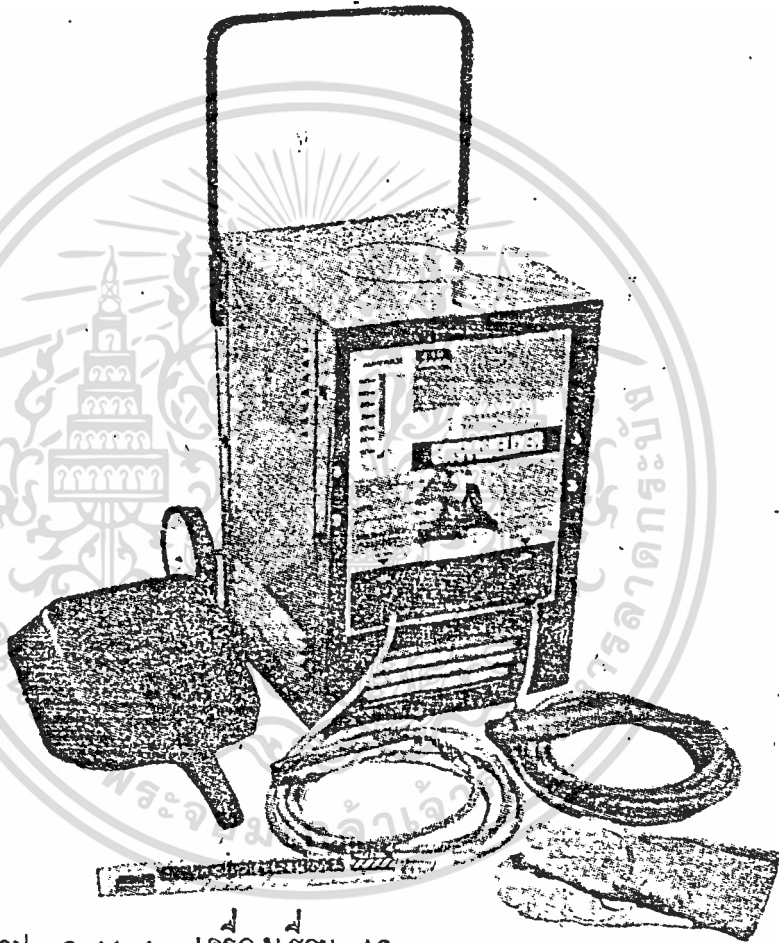
รูป 2-11 แสดงการต่อเครื่องเชื่อม AC เพื่อเชื่อมงาน

จากรูป 2-11 จะเห็นว่ากระแสไฟฟ้าจากต้นกำเนิดจะเข้าทางขดไพรมารี ส่วนกระแสที่ใช้เชื่อม (Welding Current) เพื่อไ้มาจากขดเซคคันดารี ของหม้อแปลงไฟฟ้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องเชื่อม AC เป็นเครื่องเชื่อมขนาดเล็กที่มีอุปกรณ์ต่าง ๆ ครบพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ มี ขงมูล ที่ควรทราบดังนคือ

1. คากระแสไฟฟ้าในการเชื่อม	40 - 123	Amp
2. ค่า Open Circuit Voltage	52	Volt
3. ความสามารถในการเชื่อม 25% Duty Cycle ที่	123	Amp
4. ใช้ไฟฟ้า 220Volt, AC Single Phase	50	Hz

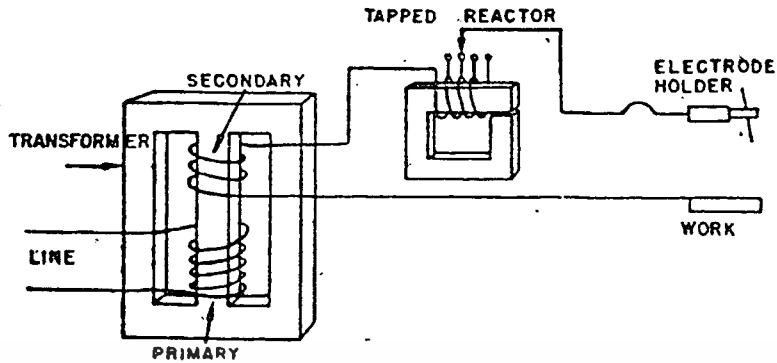
รูป 2-11-1 เครื่องเชื่อม AC

กระแสไฟฟ้าที่ใช้เชื่อม ซึ่งได้มาจากขดทุติยภูมิของหม้อแปลงไฟฟ้านั้นจะมีวิธีการปรับค่า (Adjusted) ได้ 5 วิธี คือ

1. โดยการไขขดลวด Reactor ไปต่อเขา (Tapped) กับขดลวดทุติยภูมิ
2. โดยการเปลี่ยนตำแหน่งของขดลวดปฐมภูมิ และขดลวดทุติยภูมิ
3. โดยการปรับระยะห่าง (Air gap) ระหว่างขดลวดปฐมภูมิ และขดลวดทุติยภูมิ
4. โดยการปรับแกนเหล็กให้เคลื่อนที่เข้าออกในขดลวด Reactor
5. โดยการปรับ Reactor อ้อ วยการควบคุมทางไฟฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่... ไม่ว่ากรณีใดๆที่... เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การไขชดลวค REACTOR ต่อเข้ากับชดลวคทุติยภูมิ

รูป 2-12 Constant Voltage Transformer with Tapped Reactor Coil

จากรูปจะเห็นว่า ชดลวค Reactor ต่อเข้ากับชดลวคทุติยภูมิ ลักษณะของการต่อจะต่อแยกจำนวนรอบชดลวคทุติยภูมิที่ต่างกัน ถ้าจำนวนรอบของชดลวคทุติยภูมิน้อย จะทำให้ฟังก์คาของ Open Circuit Voltage และความเหนียวน่า (Inductance) ของ Transformer มีค่า น้อย ควบ

ลักษณะดังกล่าวจะเป็นเหตุทำให้คากระแสไฟฟาในการเชื่อม (Welding Current)

สูง

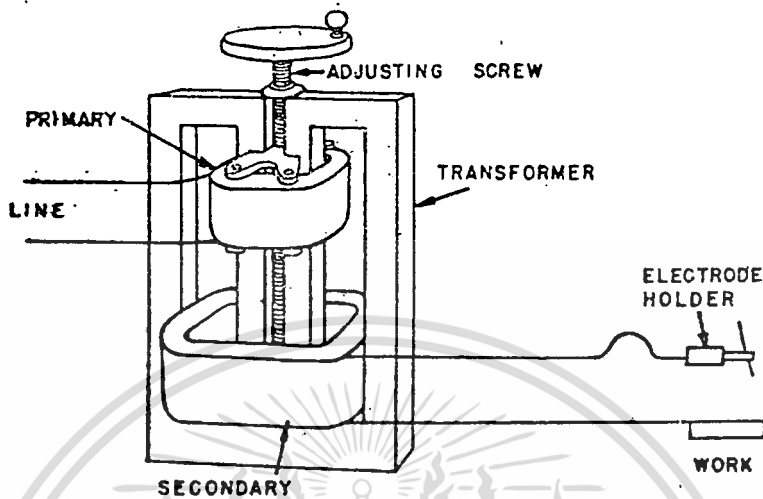
ในทำนองเดียวกัน ถ้าจำนวนรอบของชดลวคทุติยภูมิ มาก จะทำให้คา Open Circuit Voltage และความเหนียวน่าของ Transformer มีค่า มาก จะทำให้ Welding Current ค่า

เครื่องเชื่อม AC ที่ไรหลักการนี้ จะทำให้คาแรงเคลื่อนไฟฟฟาคงที่ (Constant Voltage หรือ Constant Potentital)

การเปลี่ยนแปลงของชดลวคปฐมภูมิและชดลวคทุติยภูมิ

หลักการที่สำคัญก็คือ มีชดลวคที่เคลื่อนที่ไค (Movable Coil) เป็นตัวควบคุมฟังก์นคโดยอาศัยการปรับระยะทางระหว่างชดลวคทั้งสองนั่นเอง

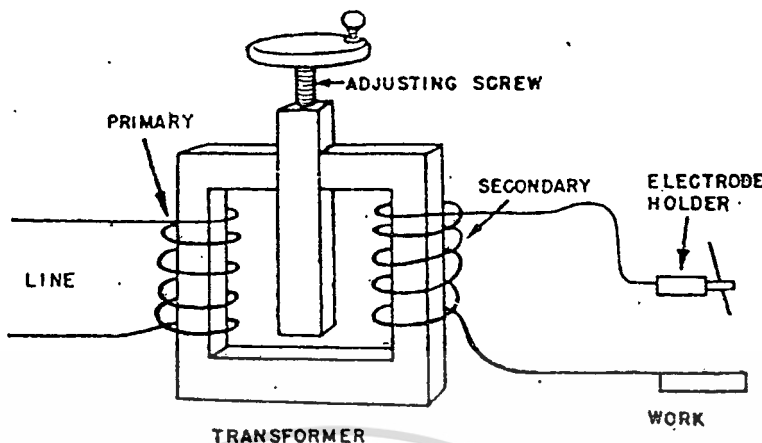
ในทางทฤษฎีแล้ว จะจัดให้ ชดลวคปฐมภูมิ หรือชดลวคทุติยภูมิ เคลื่อนที่ไค และชดลวคที่เหลือจะอยู กับที่ (Fixed)

รูป 2-13 Constant Current Transformer with Adjustable Coil Spacing

จากการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเครื่องเชื่อม ในปัจจุบันนิยมออกแบบให้ ชลวด
 ทูตียภูมิ อยู่กับที่ ส่วน ชลวดปฐมภูมิ จะเป็นตัว เคลื่อนที่
 ชลวดปฐมภูมิ จะยึดติดกับ Lead Screw ดังนั้นเมื่อหมุน Lead Screw ไป
 ชลวดปฐมภูมิก็จะเกิดการเคลื่อนที่ขึ้นลงได้ ดังรูป
 ถาระยะห่างระหว่างขลวดทั้งสอง ห่างกันมากที่สุด จะทำให้ค่า Short Circuit
 Current น้อยที่สุด นั่นคือให้ค่า Output น้อยที่สุด
 ในทำนองเดียวกันถาระยะห่างระหว่างขลวดทั้งสอง ชัดกันมากที่สุด จะให้ค่า
 Short Circuit Current มากที่สุด นั่นคือให้ค่า Output มากที่สุด นั่นเอง
 ในทางปฏิบัติแล้ว สามารถที่จะปรับค่าของกระแสไฟฟ้าเพื่อใช้ในการเชื่อมได้
 ตามความต้องการ ทั้งนี้ก็โดยการปรับ Lead Screw เพื่อให้ได้ค่ากระแสไฟฟ้าที่เหมาะสม
 กับขนาดของงานเชื่อมและขนาดขลวดเชื่อมที่ใช้
 เครื่องเชื่อม AC ที่ใช้หลักการนี้ จะทำให้ค่ากระแสไฟฟ้าคงที่ (Constant
 Current)

การปรับระยะทาง (Air Gap) ระหว่างขดลวดปฐมภูมิและขดลวดทุติยภูมิ

รูป 2-14 Constant Current Transformer with Adjustable Flux Leakage Air Gap

จากรูปจะเห็นว่า ขดลวดปฐมภูมิและขดลวดทุติยภูมิจะอยู่กับที่ โดยมีแกนเหล็ก (Core) ซึ่งติดอยู่กับสกรูที่สามารถปรับได้ (Adjusting Screw) ถ้า Air Gap น้อย จะทำให้เส้นแรงแม่เหล็ก (Flux Line) เกิดขึ้นได้มาก ซึ่งจะมีผลทำให้ค่ากระแสไฟฟ้าในการเชื่อม สูง ในทำนองเดียวกัน ถ้า Air Gap มาก จะทำให้เส้นแรงแม่เหล็กเกิดขึ้นได้น้อย ซึ่งจะมีผลทำให้ค่ากระแสไฟฟ้าในการเชื่อม ต่ำ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ถ้า Air Gap เป็นสัดส่วนผกผันกับค่ากระแสไฟฟ้าในการเชื่อม เครื่องเชื่อม AC ที่ใช้หลักการนี้ จะทำให้ค่ากระแสไฟฟ้าคงที่ (Constant Current)

การปรับแกนเหล็กให้เคลื่อนที่เข้า - ออกในขดลวด REACTOR

เครื่องเชื่อม AC ที่ออกแบบโดยอาศัยหลักการนี้ จะทำให้ค่าแรงเคลื่อนไฟฟ้าคงที่ (Constant Voltage หรือ Constant Potential)

หลักการที่สำคัญก็คือ ขดลวดปฐมภูมิ ขดลวดทุติยภูมิ และขดลวดจะอยู่กับที่ (Fixed) ส่วนแกนเหล็กซึ่งเรียกว่า Core สามารถเคลื่อนที่เข้า-ออกในขดลวด Reactor ได้ ทั้งนี้ก็โดยการหมุน Adjusting Screw

ถ้าแกนเหล็กผ่านเข้าไปในขดลวด Reactor ใ้ลมาก จะทำให้การเหนี่ยวนำแรงเคลื่อนไฟฟ้าเกิดขึ้นใ้ลมาก ดังนั้น จึงทำให้ กระแสไฟฟ้าที่ใช้ในการเชื่อมมีค่าสูง

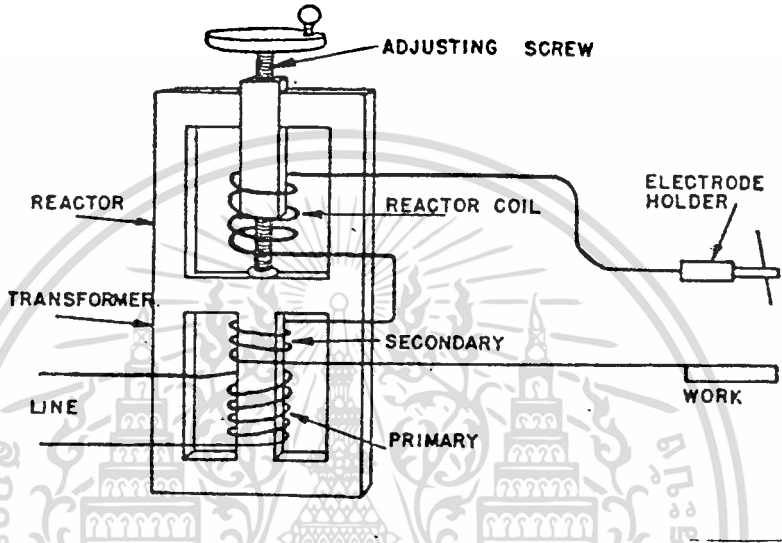
ในทำนองเดียวกันถ้าแกนเหล็กผ่านเข้าไปในขดลวด Reactor ใ้มน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะทำให้การเหนี่ยวนำแรงเคลื่อนไฟฟ้าเกิดขึ้นไ้มาก ดังนั้น จึงทำให้ กระแสไฟฟ้าที่ใช้ในการ
เชื่อม มีค่าสูง

ในทำนองเดียวกันถ้าแกนเหล็กผ่านเข้าไปในขดลวด Reactor ใ้ค้ น้อย จะทำให้
การเหนี่ยวนำ แรงเคลื่อนไฟฟ้าเกิดขึ้นใ้ค้ น้อย ดังนั้น จึงทำให้กระแสไฟฟ้าที่ใช้ในการเชื่อม
มีค่าต่ำ

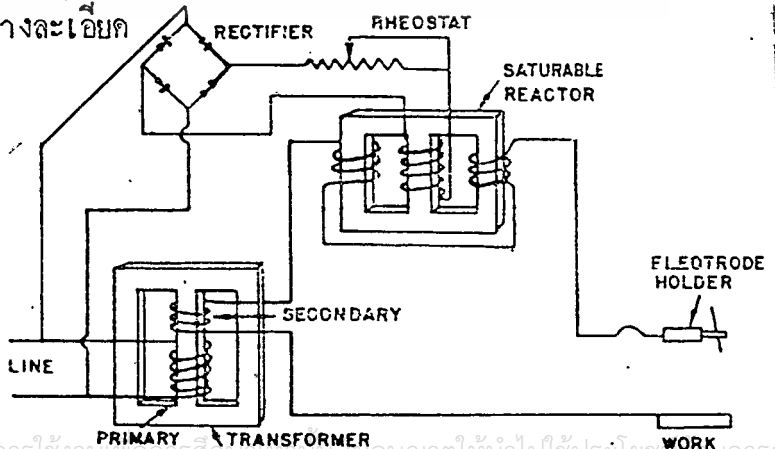

รูป 2-15 Constant Voltage Transformer with Magnetically Adjustable Reactor

การปรับ REACTOR ด้วยการควบคุมทางไฟฟ้า

เครื่องเชื่อม AC ท่ออกแบบโดยอาศัยหลักการนี้ จะทำให้ค่าแรงเคลื่อนไฟฟ้าคงที่
(Constant Voltage หรือ Constant Potential)

หลักการที่สำคัญก็คือ จะมีการเพิ่มวงจรควบคุมด้วย DC เข้ากับระบบ Reactor
(Reactor System) ทั้งนี้เพื่อที่จะให้การปรับค่า Output ที่ได้ออกมาจากค่าต่ำสุด จนกระทั่ง
ถึงค่าสูงสุดสามารถควบคุมได้อย่างละเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
รูป 2-16 Constant Voltage Transformer with Electrically Adjustable Reactor
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรที่ควบคุมด้วย DC นี้ จะควบคุม Saturable Reactor ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ DC ที่มีปริมาณเพียงเล็กน้อยเท่านั้นก็สามารถควบคุม AC ที่มีปริมาณมาก ๆ ได้

การบำรุงรักษาเครื่องใช้ AC

1. จะต้องแน่ใจว่าเครื่องใช้ทั้งหมดตั้งอยู่ในสถานที่ที่สะอาด อากาศไม่ชื้น ในกรณีที่เครื่องใช้ตั้งอยู่กลางแจ้ง ควรจัดให้มีสิ่งปกปิดเพื่อป้องกันความชื้น เช่น บิกควายผ้าใบ เป็นต้น
2. ควรตรวจสอบเครื่องใช้ทั้งหมดทุก ๆ 6 เดือน โดยเปิดฝาปิดเครื่องออก แล้วปฏิบัติตามดังต่อไปนี้
 - 2.1 ไล่อุ่นผงออกจากเครื่องใช้ โดยเป่าด้วยอากาศ (ลม) ที่มีความดันไม่เกิน 30 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว ไม่ควรใช้ความดันสูง ๆ ในการทำความสะอาด เพราะอาจทำให้ขดลวดของเครื่องใช้ชำรุดเสียหายได้
 - 2.2 ตรวจสอบจุดต่อทางไฟฟ้าทุก ๆ จุด
 - 2.3 ตรวจสอบจุดต่อทาง ๆ ที่ยึดควายนอกและสกรู ถาดหลวม ンジจัดการชั้นให้แน่น
3. ตรวจสอบตัวควบคุมทางกล (Control Mechanism) ทาง ๆ ทุก 6 เดือน
4. ตรวจสอบนิวสัมผัสของรีเลย์ (Relay) ทาง ๆ โดยศึกษาจากคู่มือของเครื่องใช้ว่าขั้นตอนในการปรับอย่างไรก่อน
5. ตรวจสอบสวิทช์เครื่องใช้ โดยการสังเกตนิวหน้าสัมผัส หากนิวหน้าสัมผัสไม่เรียบ ควรแต่งควยตะไบละเอียด หรือกระดาษทรายละเอียด
6. ตรวจสอบคอนเดนเซอร์ (Condenser) ภายในเครื่องใช้ หากมีชำรุดเสียหาย ควรจะเปลี่ยนใหม่

2.3 อุปกรณ์การเชื่อม (Equipment for Welding)

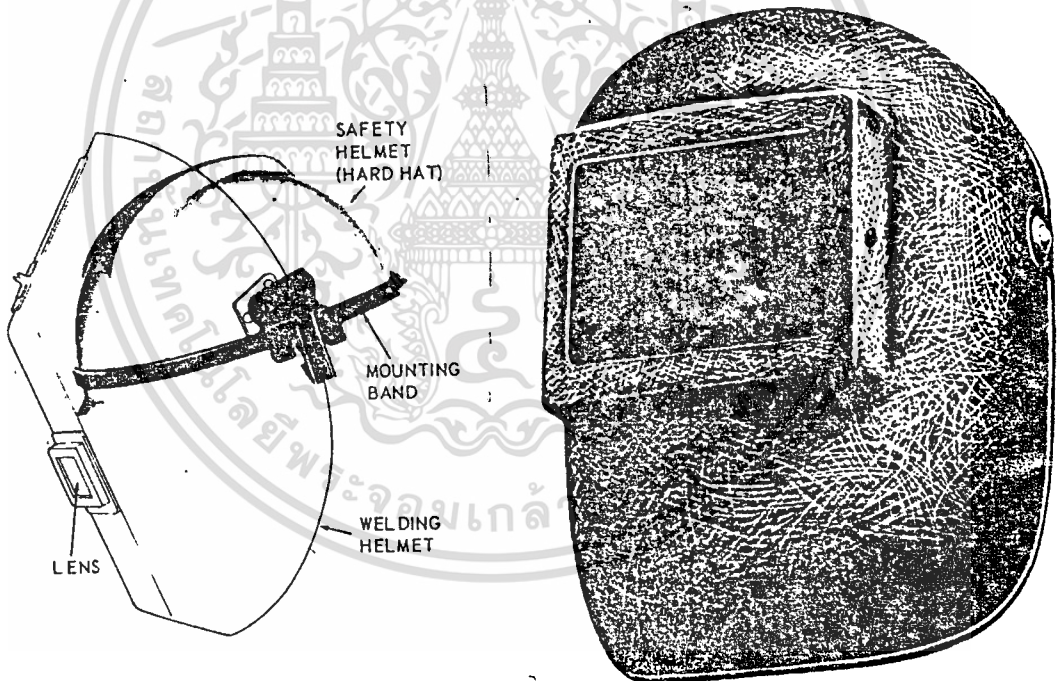
2.3.1 หน้ากากเชื่อม (Helmet and Hand Shield)

หน้ากากเชื่อมเป็นอุปกรณ์ป้องกันสายตาและใบหน้า มีให้ใช้กับอันตรายจากรังสีซึ่งเกิดจากการเชื่อม รังสีที่เกิดขึ้น ได้แก่รังสีอัลตราไวโอเล็ต (Ultraviolet) และรังสีอินฟราเรด (Infared)

รังสีดังกล่าวสามารถทำให้ตาเจ็บ ผิวหนังไหม้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรังสีอินฟราเรด ดังนั้นในการปฏิบัติงานเชื่อมควรวินหน้ากากเพื่อความปลอดภัยของนัยน์ตาและใบหน้า

หน้ากากเชื่อมที่นิยมใช้มีอยู่ 2 ชนิด คือ

1. ชนิดสวมศีรษะ (Helmet or Head Shield)
2. ชนิดมือถือ (Hand Shield)

รูป 2-17 หน้ากากเชื่อมชนิดสวมศีรษะ

หน้ากากชนิดสวมศีรษะ สามารถเปิดปิดขึ้นลงได้ ทำให้เกิดความสะดวกในการใช้ โดยสามารถที่จะใช้มือจับงานและเชื่อมงานในขณะเดียวกันได้

ส่วนหน้ากากชนิดมือถือนั้น จะต้องใช้มือข้างหนึ่งถือไว้ในขณะที่ทำการเชื่อม เหมาะสำหรับการเชื่อมทำราบ และเชื่อมยึดเป็นช่วงสั้น ๆ

หน้าฉากทั้งสองชนิดจะประกอบด้วย กระจกใส และ กระจกกรองแสง วางซ้อนกันอยู่ โดยกระจกใสจะอยู่ด้านนอก เพื่อป้องกันมิให้เม็คน้ำโลหะอันเกิดจากการเชื่อมกระเด็นไปติดกระจกกรองแสง ซึ่งมีราคาแพงกว่า

หน้าที่ของกระจกกรองแสง มีดังนี้คือ

1. ลดความเข้มของแสงสว่างอันเกิดจากประกายของอาร์ค
2. กรองรังสีอินฟราเรด และอุลตราไวโอเล็ต

กระจกกรองแสงมีหลายชนิด ขึ้นอยู่กับความเข้มของการกรองแสงชนิดต่าง ๆ ของกระจกกรองแสงจะบอกไว้เป็นตัวเลข ซึ่งขอแนะนำไว้ดังนี้คือ

เบอร์ 5	สำหรับงานเชื่อมจุด (Spot Welding)
เบอร์ 6-7	สำหรับการเชื่อมไฟฟ้าด้วยลวดเชื่อม ซึ่งใช้กระแสไฟฟ้าในการเชื่อมไม่เกิน 30 แอมแปร์
เบอร์ 8	สำหรับการเชื่อมไฟฟ้าด้วยลวดเชื่อม ซึ่งใช้กระแสไฟฟ้าในการเชื่อมระหว่าง 30-75 แอมแปร์
เบอร์ 10	สำหรับการเชื่อมไฟฟ้าด้วยลวดเชื่อม ซึ่งใช้กระแสไฟฟ้าในการเชื่อมระหว่าง 75-200 แอมแปร์
เบอร์ 12	สำหรับการเชื่อมไฟฟ้าด้วยลวดเชื่อม ซึ่งใช้กระแสไฟฟ้าในการเชื่อมระหว่าง 200-400 แอมแปร์
เบอร์ 14	สำหรับการเชื่อมไฟฟ้าด้วยลวดเชื่อม ซึ่งใช้กระแสไฟฟ้าในการเชื่อมสูงกว่า 400 แอมแปร์

การบำรุงรักษาหน้าฉากเชื่อม

1. ตรวจสอบความเรียบร้อยก่อนการเชื่อม ถ้ากระจกใสหรือกระจกกรองแสงแตกหรือชำรุดเปลี่ยนใหม่ โดยทั่วไปกระจกใสมักจะมีเม็คน้ำโลหะติดอยู่เสมอ เพราะอยู่ด้านนอก
2. อย่าให้หน้าฉากเชื่อมหล่นหรือตก เพราะอาจทำให้กระจกใส กระจกกรองแสงแตก
3. อย่าวางหน้าฉากเชื่อมบนงานเชื่อมที่ร้อน เพราะจะทำให้ไฟไหม้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 ถุงมือ (GLOVES)

ถุงมือสำหรับช่างเชื่อมมักจะทำด้วยหนัง การสวมถุงมือในการปฏิบัติงานก็เพื่อป้องกันความร้อน และป้องกันรังสีอุลตราไวโอเลต

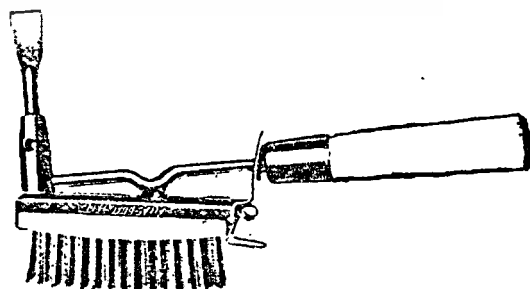
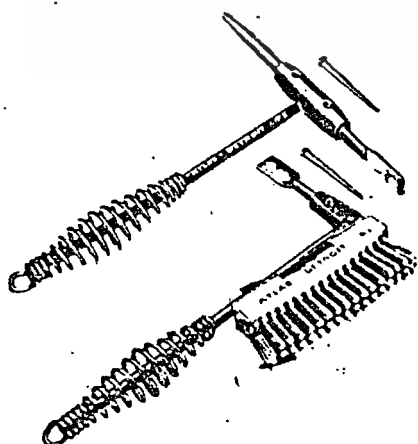

รูป 2-18 ลักษณะของถุงมือหนังที่ดี ควรจะอ่อนนุ่ม ทนความร้อน ไม่แข็งกระด้างเมื่อถูกความร้อน

2.3.3 ค้อนเคาะสลัด และแปรงลวด CHIPPING HAMMER AND WIRE BRUSHES)

การทำความสะอาดงานก่อนทำการเชื่อม นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้งานมีคุณภาพที่ดี การทำความสะอาดงานสามารถทำได้หลายวิธี เช่น เจียรไน ชัดด้วยแปรงลวด เป็นต้น

หลังจากเชื่อมงานแล้ว จะมีสลัด ที่อยู่บนผิวหนาแนวเชื่อม การเคาะหรือกำจัดสลัด ออก ควรจะใช้ค้อนสำหรับเคาะสลัด ซึ่งเรียกว่า Chippint Hammer (ค้อนเคาะสลัด)

ถ้าเป็นการเชื่อมหลายแนว ก่อนที่จะเชื่อมแนวต่อไป จะต้องชักผิวหนังแนวเชื่อมเสียก่อน เพื่อป้องกันการเกิดรูพรุนในแนวเชื่อม

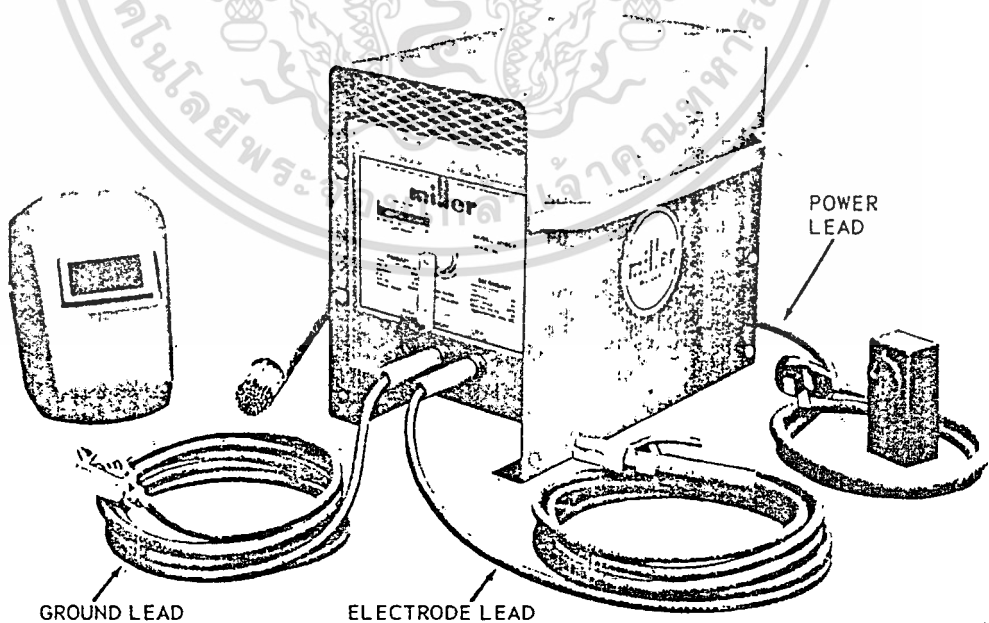
ในปัจจุบันนี้ นิยมใช้คอนและแปรงลวดที่ติดอยู่บนคานเดียวกัน ซึ่งจะอำนวยความสะดวกในการทำงานไฉมาก

2.3.4 ที่จับลวดเชื่อม (Electrode Holder)

ที่จับลวดเชื่อมเป็นอุปกรณ์อย่างหนึ่ง ถูกออกแบบได้อย่างเหมาะสมในการจับลวดเชื่อมดังรูป 2-20 การออกแบบหัวจับลวดเชื่อมต้องคำนึงถึงหลักดังนี้

1. มีน้ำหนักเบาเป็นการลดความเมื่อยล้าขณะทำการเชื่อม
2. ไม่เป็นต้นกำเนิดความร้อนหรือไฟฟ้า
3. มีความเหมาะสม
4. จับและถອลลวดเชื่อมไถงง่าย
5. ปากเปิดตลอดและมีฉนวนป้องกันศวย

ขอควรจำ อยววงหัวจับลวดเชื่อมบนโต๊ะนิถงานขณะที่เครื่องเปิดอยู่ เพราะจะทำให้เกิดการสปาร์ค

รูป 2-20 แสดงอุปกรณ์การเชื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.5 ที่จับสายดิน (Ground Clamp)

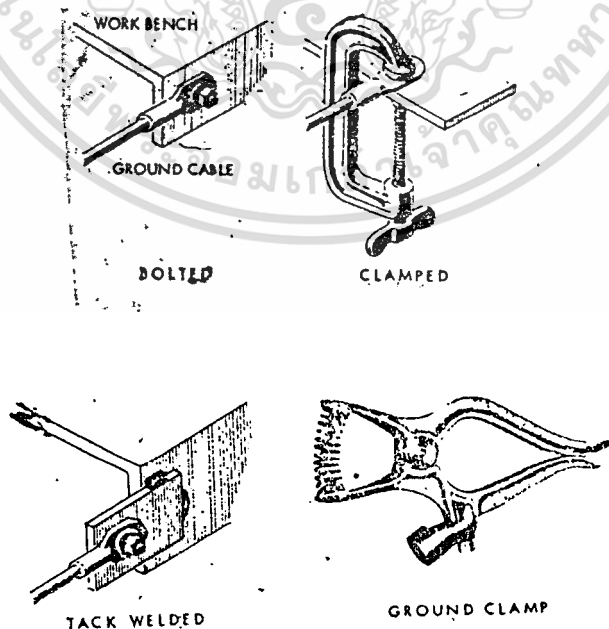
ที่จับสายดินมักจะทำด้วยทองแดงผสม เพื่อให้สามารถนำไฟฟ้าได้ดี และทนต่อความร่อน การจับยึดกับชิ้นงานหรือโต๊ะเชื่อมควรจับยึดให้แน่น มิฉะนั้นจะทำให้ที่จับสายดินร่อนมาก

ที่จับสายดินมีหลายชนิด ขึ้นอยู่กับขนาดความจุไฟฟ้า เช่น ขนาด 150, 200, 300 แอมแปร์ เป็นต้น

2.3.6 สายเชื่อมและสายดิน (Cable and Ground Cable)

สายเชื่อม คือ สายที่เป็นตัวนำกระแสไฟฟ้าจากเครื่องเชื่อมไปยังลวดเชื่อมผ่านลงไปยังงานเชื่อม สายดิน คือ สายที่ต่อกับกับแผนงาน ซึ่งเรียกว่ากราวด์เคเบิล

สายเชื่อมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องเลือกขนาดของสายให้ถูกต้องและเหมาะสม ถ้าหากว่าสายเล็กเกินไปจะทำให้สายร่อน ทำให้สูญเสียพลังงาน ถ้าสายใหญ่เกินไปเกินความต้องการจะทำให้แรงเคลื่อนตกต่ำ ถ้าหากใช้สายใหญ่จะต้องทำตามคำแนะนำของบริษัทผู้ผลิต มิฉะนั้นแล้วจะทำให้แนวเชื่อมไม่แข็งแรงเท่าที่ควร การต่อสายดินมีวิธีการต่อได้หลายวิธี ดังรูป 2-21

รูป 2-21 การต่อสายดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนักเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.7 ลวดเชื่อม หรือ รูปเชื่อม. (Electrode)

ลวดเชื่อม เป็นแท่งโลหะที่มีส่วนผสมทางเคมีใกล้เคียงกับโลหะที่จะทำการเชื่อม ขณะที่เกิดการ Arc นั้นจะมีพลังงานความร้อนเกิดขึ้น พลังงานนั้นจะหลอมละลายปลายของลวดเชื่อม และบางส่วนของงานที่จะทำการเชื่อม ดังนั้นแนวเชื่อมก็จะประกอบด้วยส่วนผสมของนำโลหะ ซึ่งหลอมละลายจากลวดเชื่อมบางส่วนของงาน

ลวดเชื่อมที่ใช้ในการเชื่อมไฟฟ้า จะประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ 2 ส่วน คือ

1. แกนลวดเชื่อม (Core)
2. สารพอกหุ้มหรือฟลักซ์ (Fluxes)

แกนลวดเชื่อม จะประกอบด้วยส่วนผสมของธาตุต่าง ๆ ตามคุณสมบัติของการทำงาน อาทิเช่น คาร์บอน (Carbon) แมงกานีส (Manganese) ซิลิกอน (Silicon) ฟอสฟอรัส (Phosphorous) ฯลฯ เป็นต้น ปริมาณของธาตุต่าง ๆ จะมากหรือน้อยเพียงไรนั้นขึ้นอยู่กับประเภทของลวดเชื่อม

แกนลวดเชื่อมจะมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางต่าง ๆ กัน เช่น 2.6 3.2 4.0 5.0 มิลลิเมตร เป็นต้น

สารพอกหุ้มจะประกอบด้วยธาตุ และสารประกอบทางเคมีหลายชนิด เพื่อทำหน้าที่ต่าง ๆ อาทิเช่น ซิลิกอนไดออกไซด์ (Silicon dioxide สูตร SiO_2) แคลเซียมฟลูออไรด์ (Calcium fluoride สูตร CaF_2) เซลลูโลส (Cellulose สูตร $C_6H_{10}O_5$) ฯลฯ เป็นต้น

สารพอกหุ้มสำหรับลวดเชื่อมแต่ละประเภท จะมีส่วนผสมแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะการใช้งาน คุณสมบัติของกรรม

หน้าที่ของสารพอกหุ้ม

สารพอกหุ้มที่พอกหุ้มแกนลวดเชื่อมนั้น จะมีหน้าที่สำคัญดังนี้คือ

1. ทำให้เกิดการ Arc ไถงายและสม่ำเสมอ
2. ช่วยควบคุมการหลอมละลายของงานตามความต้องการ
3. ทำให้มีกระบวนการเกิดขึ้นปกคลุมแนวเชื่อม เพื่อป้องกันการเกิดออกซิเดชัน

มากเกินไปจนเกินความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ทำให้เกิดสแลคปกคลุมแนวเชื่อมในขณะที่นำโลหะกำลังหลอมละลาย ดังนั้น
แนวเชื่อมจึงเป็นตัวอย่างที่

5. ช่วยรักษาส่วนผสมบางอย่างที่กองการไหลงมีอยู่ในแนวเชื่อม โดยมีลักษณะเป็น
โลหะผสม (Alloys)

6. ช่วยปกคลุมแนวเชื่อม เพื่อให้แนวเชื่อมเย็นลงอย่างช้า ๆ ทอจากนั้นก็ลอยขึ้น
บนผิวหน้าของน้ำโลหะที่กำลังหลอมละลาย แล้วกลายเป็นสแลค

คุณลักษณะที่ดีของสารปกคลุม

1. จะคง หลอมละลาย ณ อุณหภูมิของการ Arc ทอจากนั้นก็กลายเป็นสแลคไป
2. มีความตวงจำเพาะ (Specific gravity) ที่ จึงจะสามารถลอยขึ้นบน
ผิวหน้าของน้ำโลหะที่กำลังหลอมละลายได้
3. ในขณะที่เกิดการ Arc จะทำให้มีกลุ่มก๊าซชนิดหนึ่งเกิดขึ้น เพื่อขับไล่ก๊าซ
ที่เป็นโทษต่อแนวเชื่อมออกไป มิให้เข้าไปรวมตัวกับน้ำโลหะที่กำลังหลอมละลาย โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งจะคงป้องกันมิให้ออกซิเจนเข้าไปรวมตัวด้วย เพราะจะทำให้แนวเชื่อมเป็นรุกรุนได้
4. ไม่แตกหรือหลุดออกจากแกนลวดเชื่อมใด ๆ เมื่อกลายเป็นสแลคแล้วจะคง
ปกคลุมแนวเชื่อมได้อย่างสม่ำเสมอ และเกาะออกได้ง่าย

การเลือกลวดเชื่อม

การเลือกลวดเชื่อมให้เหมาะสมกับงานนั้น มิใช่เป็นเรื่องง่ายนัก จะคงพิจารณา
ถึงองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ ดังต่อไปนี้

1. ความแข็งแรง (Strength) ของงานที่จะทำการ เชื่อม
2. ส่วนผสมของงานที่จะทำการ เชื่อม
3. รูปร่างลักษณะและความหนาของงาน ตลอดจนการ ออกแบบรอยต่อ
4. กระแสไฟฟ้าที่ใช้ในการ เชื่อมและท่าเชื่อม
5. สภาพการใช้งาน เช่น หนักหรือค ึ่ง อุตสาหกรรมทำ ฯลฯ เป็นต้น
6. ประสิทธิภาพของลวดเชื่อมต่อผลิต

การพิจารณาฐานลวดเชื่อม

การพิจารณาฐานลวดเชื่อมตามระบบต่าง ๆ มีอยู่มากมาย ซึ่งจะนำมากล่าวในที่นี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พอสั่งแช่เท้านั้น เช่น มาตรฐานของ AWS-ASTM, BS 1719, AS.B 130

มาตรฐานของ AWS-ASTM

AWS ย่อมาจาก American Welding Society ซึ่งเป็นสมาคมที่เกี่ยวกับการเชื่อมของสหรัฐอเมริกา

ASTM ย่อมาจาก American Society for Testing Materials ซึ่งเป็นสมาคมที่ทดสอบคุณภาพของวัสดุต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกา

ลวดเชื่อมยี่ห้อต่าง ๆ ผลิตออกมา จะต้องผ่านการทดสอบเพื่อรับรองคุณภาพเสียก่อน จึงจะได้รับความเชื่อถือจากผู้ใช้

มาตรฐานลวดเชื่อมของ AWS-ASTM แบ่งตามประเภทของโลหะที่นำมาทำแกนลวดเชื่อมดังนี้ คือ

1. ลวดเชื่อมเหล็กเหนียว และเหล็กกล้าผสมต่ำ
(Mild and Low Alloy Steel Electrodes)
2. ลวดเชื่อม Stainless และเหล็กกล้าทนความร้อน
(Stainless and Heat-Resisting Steel Electrodes)
3. ลวดเชื่อมพิเศษ หรือลวดเชื่อมผงเหล็ก
(Special Electrode or Iron Powder Electrode)

ลวดเชื่อมเหล็กเหนียวและเหล็กกล้าผสมต่ำ มีสัญลักษณ์ดังนี้คือ

1. อักษร E นำหน้าพบตัวเลขหรือหาคำแทน เช่น EXXXX, EXXXX

โดยที่ E หมายถึงลวดเชื่อมสำหรับเชื่อมไฟฟ้า (Electrode for Electric Arc Welding)

2. ตัวเลขสองตำแหน่งแรก (เมื่อมีสี่ตำแหน่ง) หมายถึงค่าต่ำสุดของความแข็งแรงตอแรงดึง (Minimum Tensile Strength) ของแนวเชื่อม ซึ่งจะคงอยู่ด้วย 1,000 เสมอ โดยมีหน่วยเป็น ปอนด์ต่อตารางนิ้ว

ในกรณีที่ ตัวเลขห้าตำแหน่งนั้น ตัวเลขสามตำแหน่งแรก จะเป็นตัวเลขที่แสดงค่าต่ำสุดของความแข็งแรงตอแรงดึง

2.4 หลักปฏิบัติในงานเชื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการใช้งานเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้โดยไม่ขออนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลอดจนคำแนะนำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน การใช้เครื่องใช้ รวมทั้งเครื่องมือประกอบอื่น ๆ ลักษณะของการทำงานช่างตัด จะก่อให้เกิดความปลอดภัยต่อตนเองและทีมงาน รวมถึงสุขภาพที่ปลอดภัยไว้ก่อน

ต่อไปนี้จะกล่าวถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ถึงปฏิบัติ เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีในการทำงาน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ คือ

2.4.1 จะควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องใช้

ช่างใช้เครื่องมือจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องใช้ ซึ่งได้แก่

1. วัสดุชนิดของเครื่องมือที่ใช้ในงาน
2. ลักษณะของกระแสไฟฟ้าที่ใช้ในการใช้
3. การบำรุงรักษาเครื่องมือควรปฏิบัติอย่างไรบ้าง
4. การระวังรักษามิให้เครื่องมือเปียกชื้น เพราะความชื้นจะทำให้ชกชวล

ภายในเครื่องใช้เสียหายได้

5. เปิดสวิตช์(Switch) เมื่อพร้อมที่จะเริ่มทำงาน และปิดสวิตช์เมื่อทำการใช้

เสร็จ

6. ปฏิบัติตามคู่มือการใช้เครื่องมือ

2.4.2 ดูแลรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพดี

เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ควรจะอยู่ในสภาพดี เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน สิ่งที่ต้องเอาใจใส่ได้แก่

1. สายไฟฟ้าควรมีขนาดโตพอที่จะทนทานกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านได้
2. ฉนวนหุ้มสายไฟฟ้าจะหุ้มอยู่ในสภาพดี ไม่แตกหรือชำรุด
3. การยึดสายไฟฟ้าเข้ากับเครื่องมือ ที่จับสายดิน (Ground Clamp)

ตลอดจนที่จับลวดใช้ (Electrode Holder) ควรยึดให้แน่น

4. การยึดสายดินเข้ากับงานหรือที่โต๊ะใช้ ควรทาบ ณ บริเวณที่สะอาดปราศจาก

เม็คน้ำโลหะ (Spatter) น้ำมัน จารบี

5. หมั่นทำความสะอาดที่จับลวดใช้อยู่เสมอ โดยการใช้ตะไบหรือแปรงลวดขัด เพื่อให้ผิวสัมผัสระหว่างปลายลวดใช้กับที่จับลวดใช้สัมผัสกันได้ดี

6. สายไฟฟ้าควรจัดให้เป็นระเบียบ และหึงระวังอย่าให้เปราะเปื้อนน้ำมันหรือจารบี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาและฝึกอบรมเท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีการนำไปใช้

2.4.3 ใช้อุปกรณ์ป้องกันให้เหมาะสม

ในขณะปฏิบัติการเชื่อม การใช้อุปกรณ์ป้องกันต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ซึ่งจะสรุปเป็นข้อ ๆ ใ้ต่อไปนี้

1. ใช้หน้ากากเชื่อมชนิดสวมศีรษะ (Head Shielded) หรือชนิดถือ (Hand Shielded) เพื่อป้องกันใบหน้าและนัยน์ตาให้ปลอดภัยจากความร้อนและรังสีต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากการอาร์ค
2. ใช้กระจกรองแสง (Filter Glass) ที่มีความเข้มของการอำบน้ำยาเคมี ตั้งแต่เบอร์ 8-11
3. ไม่ควรใช้แว่นกันแดด แว่นเชื่อมก๊าซ (Goggles) ในการเชื่อมไฟฟ้า เนื่องจากการอาร์ค มีความเข้มรุนแรงมาก
4. ในขณะที่เคาะสแลคควรวางแว่นนิรภัย (Safety Glasses) เพื่อป้องกันมิให้สะเก็ดของสแลคกระเด็นเข้าตา หรือใช้หน้ากากเชื่อมชนิดสวมศีรษะเพื่อเปิดปิดก็ได้
5. ถ้ามีอาการปวดศีรษะ ควรรับประทานยาแก้ปวดด้วยแอสไพริน (Aspirin) แล้วพักผ่อน หากมีอาการระคายเคืองนัยน์ตาคควรหยอดตาด้วยกรดบอริกเย็น (Cool Boric Acid) หรือ 5% Argryol ทุก ๆ 5 ชั่วโมง
6. ควรใช้เสื้อหนัง, ถุงมือหนังเพื่อป้องกันความร้อนให้ผิวหนังไหม้ ถ้าเป็นการเชื่อมทาเนื้อศีรษะ ควรสวมหมวกด้วย

2.4.4 พิจารณาความเหมาะสมของสภาพการทำงาน

ก่อนดำเนินการเชื่อมควรสำรวจดูความเรียบร้อยดังต่อไปนี้ คือ

1. บริเวณที่ทำงานควรอยู่ห่างจากวัสดุไวไฟและวัสดุที่ติดไฟได้ เช่น น้ำมัน เชื้อเพลิง, กระจก ฯลฯ เป็นต้น ทั้งนี้เพราะว่า ประกายอันเกิดจากการเชื่อมจะทำให้เกิดการลุกไหม้ได้
2. บริเวณที่ทำงานไม่ควรเปียกชื้น เพราะอาจทำให้ไฟฟ้าช็อตได้ นอกจากนี้ควรมีระบบการถ่ายเทอากาศที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเชื่อมสังกะสี ทองเหลือง ฝูยก ตะกั่ว ซึ่งจะมีควันเกิดขึ้นมาก อันเป็นอันตรายต่อระบบการหายใจ
3. การเชื่อมภาคขนบบรรจุต่าง ๆ เช่น ถังน้ำมัน เชื้อเพลิงจะต้องทำความสะอาดก่อนการเชื่อม และมั่นใจว่าจะไม่เกิดการติดไฟในขณะทำการเชื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ดึงกับเพลิงควรถูกดึงไว้ในที่สามารถมองเห็นได้ง่าย เพื่อความสะดวกในกรณีที่เกิดการลุกไหม้

2.4.5 การวางแผนในการทำงาน

การทำงานที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้าที่ดี ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการประหยัดเวลา วัสดุ ชั้นตอนต่าง ๆ มีดังนี้ คือ

1. จะต้องมีแบบ (Drawing) สำหรับงานนั้น ๆ
2. กำหนดชั้นตอนต่าง ๆ ในการทำงานไว้อย่างละเอียด โดยเลือกวิธีการทำงานที่เหมาะสมที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้พร้อมที่จะปฏิบัติการได้ทันที
4. ตรวจสอบความถูกต้องก่อนเริ่มลงมือปฏิบัติงาน

2.5 การเริ่มคันอาร์ค (Striking and Arc)

การปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ในการเชื่อมแบบอาร์คด้วยเครื่องเชื่อมกระแสสลับ จะเหมือนกับปฏิบัติในงานเชื่อมด้วยกระแสตรง การเริ่มคันอาร์คด้วยกระแสสลับ จะทำได้ยากกว่าการเริ่มคันอาร์คด้วยกระแสตรงเล็กน้อยเพราะว่า อาร์คจะดับในขณะที่กระแสเปลี่ยนแปลง

การที่จะเริ่มคันการอาร์ค จะต้องปรับเครื่องเชื่อมให้ถูกต้องเสียก่อน โดยตั้งปรับขนาดกระแสให้ถูกต้องกับขนาดลวดเชื่อมที่ใช้ ขนาดของกระแสที่ใช้นั้นจะขึ้นอยู่กับขนาดความหนาโลหะงานแบบรอยต่อเชื่อม และจำนวนชั้นของรอยเชื่อม วิธีการฝึกเชื่อมควรจะทำเป็นชั้นตอนดังนี้

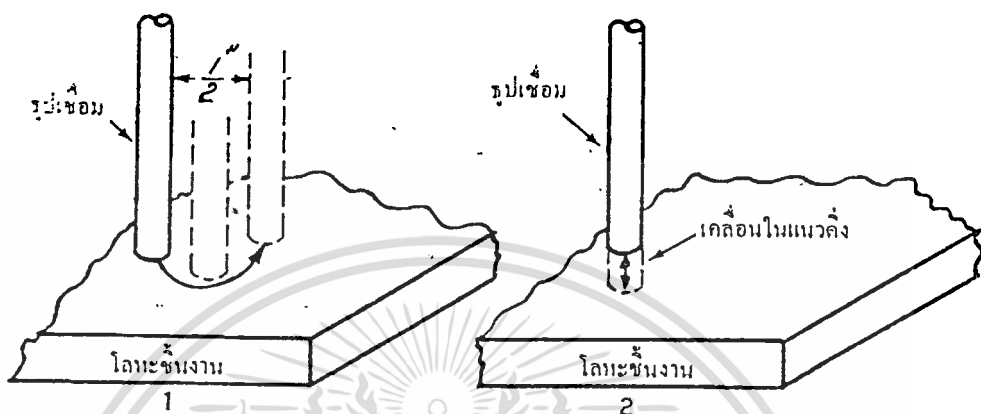
1. วางแผนงานลงบนโต๊ะเชื่อม ถือลวดเชื่อมให้ห่างจากแผนงานประมาณ 1/8-5/32 นิ้ว ปรับกระแสไฟเชื่อมให้ถูกต้อง

2. การเริ่มคันเชื่อมมีอยู่ 2 วิธีคือ เคาะลวดเชื่อมลงบนแผนงานเบา ๆ (Tapping) และอีกวิธีหนึ่งคือ ชีกลงบนแผนงานเบา ๆ (Scratching) วิธีเคาะปลายลวดเชื่อมเป็นวิธีที่ยากกว่าวิธีชีต แต่ในปัจจุบันนี้วิธีชีตไม่นิยมใช้แล้ว เพราะจะทำให้เกิดสเตรทตรงบริเวณที่ชีต และจะทำให้เกิดรอยร้าวของแผนงานได้

การเริ่มอาร์คด้วยวิธีเคาะนั้นจะต้องจับลวดเชื่อมตั้งลงตรง ๆ ดังรูป 2-22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื่อมกับแผ่นงานห่างกัน เท่ากับความโตของลวดที่ใช้เชื่อม ถ้าลวดเชื่อมร้อนแดงให้ เคลื่อนที่ เร็วขึ้น ถ้าลวดเชื่อมกับแผ่นงานให้รับบิกหัวจับลวดเชื่อมไปมาอย่างรวดเร็ว ถ้าไม่สามารถทำดังที่กล่าวมาแล้วได้ให้รับบิกหัวจับจากลวดเชื่อมทันที

รูป 2-22 แสดงวิธีการเชื่อมอาร์คแบบที่ 1 และแบบที่ 2

3. ปีกต่อไปเรื่อยๆ จนกระทั่งสามารถทำได้เป็นอย่างดีและเกิดความชำนาญ สำหรับผู้ที่ถนัดมือซ้ายให้ เคลื่อนลวดเชื่อมจากขวาไปซ้าย และต้องแน่ใจว่าโค้นเชื่อมที่ติดและถูกทองบนแผ่นงาน ฉากที่กระแสไฟถูกทอง ระยะห่างระหว่างลวดเชื่อมกับแผ่นงานถูกทอง เสียงฮวร์จะดังสม่ำเสมอและติดต่อกัน จึงพยายามฝึกการฟังเสียงอาร์คให้เกิดความเคยชิน

ข้อควรจำ

1. ทราบจุดปรกติการเชื่อมทุกครั้งก่อนทำการเชื่อม
2. ทราบรู้ว่าปรับกระแสไฟได้ตำแหน่งที่ถูกต้องหรือเปล่า
3. ทราบรู้ว่าไม่มีวัสดุไวไฟอยู่ใกล้ที่เชื่อม ซึ่งอาจทำให้ลุกลไฟเล็ก ๆ กระเด็นไปถูกทำให้เกิดเพลิงไหม้ได้
4. อธิบายวางหัวจับลวดเชื่อมลงบนโต๊ะเชื่อมขณะที่ยังมีกระแสไฟไหลผ่านอยู่
5. ถ้าลวดเชื่อมติดกับแผ่นงานให้รับปล่อยหัวจับลวดเชื่อมออกจากลวดเชื่อมทันที
6. ปีก เครื่องเชื่อมทุกครั้งทีเลิกปฏิบัติงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 การเชื่อม (Arc Welding)

การเชื่อมที่ประกอบด้วยปัจจัย 4 ประการดังนี้

1. เลือกลวดเชื่อมที่ถูกต้อง (Correct Electrode) ในปัจจัยสี่ของการเชื่อมไฟฟ้าซึ่งมีลวดเชื่อมเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่ง เช่น ตำแหน่งงานเชื่อม, คุณสมบัติเฉพาะของโลหะงาน, ความโตของลวดเชื่อมไฟฟ้า, ชนิดของการทอและค่าของกระแสไฟฟ้าที่ใช้เชื่อม ลวดเชื่อมมีหลายชนิดแตกต่างกัน แล้วแต่บริษัทผู้ผลิต จึงต้องเข้าใจถึงลวดเชื่อมและลักษณะของลวดเชื่อม แต่ถ้าเลือกลวดเชื่อมที่ไม่ถูกต้องแล้วจะทำให้การเชื่อมไม่ประสบความสำเร็จ

2. ระยะห่างของการอาร์คที่ถูกต้อง (Correct Arc Length) ถ้าระยะอาร์คห่างเกินไปชิ้นงานจะไม่หลอมละลาย ทำให้ลวดเชื่อมละลายเป็นเม็ดกลมโต ๆ วางอยู่บนแผ่นงานซึ่งทำให้การอาร์คสั่นไปมาจากด้านหนึ่ง ไปยังอีกด้านหนึ่งของแนวเชื่อม วิธีแก้คือลดระยะอาร์คต่ำลงมา จนทำให้แผ่นงานและลวดเชื่อมละลายเป็นโลหะเหลวในอัตราส่วนที่พอเหมาะกัน ถ้าระยะอาร์คชิดเกินไปจะทำให้แนวเชื่อมไม่สม่ำเสมอ

ระยะของการอาร์คขึ้นอยู่กับขนาดของลวดเชื่อมและขนาดของงาน ที่นำมาเชื่อม เช่น ลวดเชื่อมเล็กระยะอาร์คต้องสั้นกว่าลวดเชื่อมใหญ่ กฎของระยะอาร์คจะมีค่าประมาณ เท่ากับความโตของลวดเชื่อม ตัวอย่าง เช่น ลวดเชื่อมมีความโต 1/8 นิ้ว ระยะอาร์คประมาณ 1/8 นิ้วด้วย ในการเชื่อมทำทั้งและทำเหนือศีรษะ ระยะอาร์คจะชิดกว่าระยะอาร์คทำราบ เพราะว่าทำให้การควบคุมโลหะหลอมเหลวได้ดีกว่า

ระยะอาร์คชิดนั้นสำคัญ เพราะว่าเป็นการป้องกันสารที่ไม่พึงประสงค์รวมตัวกับแนวที่ทอเชื่อม ถ้าระยะอาร์คห่างจะทำให้อากาศภายนอกเข้าไปรวมตัวกับแอ่งหลอมละลาย ทำให้เกิดไนไตรด์ (Nitride) และออกไซด์ในแนวเชื่อม เมื่อระยะอาร์คห่างมากผู้เชื่อมจะพะวงอยู่กับ การเชื่อมซึ่งทำให้การควบคุมโลหะหลอมเหลวเป็นไปได้ยาก ทำให้เกิดลูกไฟเล็ก ๆ กระจายทั่วไป

3. กระแสไฟเชื่อมที่ถูกต้อง (Correct Current) ถ้ากระแสไฟเชื่อมสูงเกินไป ลวดเชื่อมละลายเร็วทำให้เกิดแอ่งหลอมละลายใหญ่และไม่สม่ำเสมอ เมื่อกระแสต่ำเกินไปทำให้แอ่งหลอมละลายเล็กเกินไป ไม่เพียงแต่ทำให้แอ่งหลอมละลายไม่ดี แต่ยังทำให้แนวเชื่อมนั้นสูงเกินไปด้วย

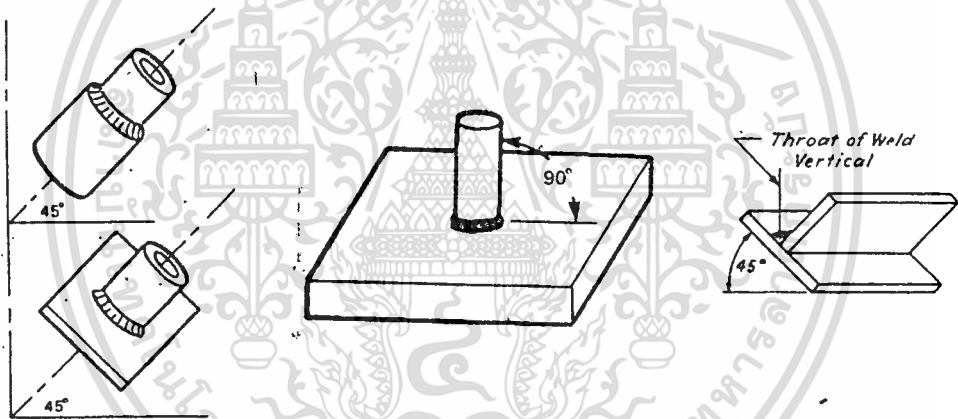
4. ความเร็วในการเดินลวดเชื่อมที่ถูกต้อง

ถ้ากระแสสูงเกินไปลวดเชื่อมละลายเร็ว แอ่งหลอมละลายไม่ก็ทำให้สารไม่พึงประสงค์ ผงในแนวเชื่อมทำให้แนวเชื่อมไม่แข็งแรง แนวเชื่อมเล็กและเกล็ดเชื่อมไม่สม่ำเสมอ ถ้าอัตราการเคลื่อนลวดเชื่อมช้าเกินไป ทำให้แนวเชื่อมนูนและกว้างเกินไปเกล็ดเชื่อมชิดกันมากเกือบเป็นเส้นตรงเกี่ยวกับ

การเชื่อมท่าทาง ๆ (Other Welding Position)

2.6.1 การเชื่อมท่าราบ (Flat Position)

การเชื่อมท่าราบเป็นการเชื่อมที่ง่ายที่สุดในบรรดาการเชื่อมทั้งหลายสามารถปฏิบัติงานได้รวดเร็ว มีประสิทธิภาพสูงและประหยัดกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับการเชื่อมท่าอื่น ๆ ในที่นี้จะแสดงให้เห็นการเชื่อมท่าราบด้วยรูป 2-23

รูป 2-23 การเชื่อมท่าราบ

ข้อควรจำ

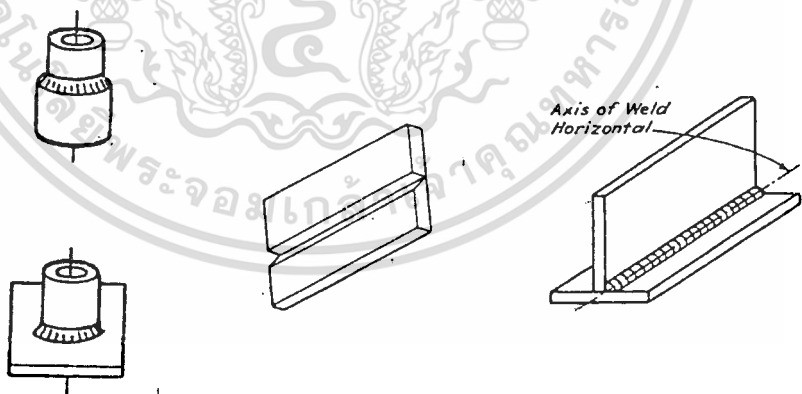
1. เมื่อทำการเชื่อมต่อเกลยและตัวที่ งานหนา ๆ ให้เชื่อมทั้งสองด้านเพื่อป้องกันแรงคิง
2. ในการเชื่อมต่อเกลยและตัวที่ ให้ทำการเชื่อมสลับนัน เพื่อทำให้แรงคิงทั้งสองด้านเท่ากัน
3. ให้เชื่อมยึดเป็นช่วง ๆ ก่อนลงมือทำการเชื่อมต่อเกลยและตัวที่
4. ต้องจับลวดเชื่อมท่ามุมประมาณ 45 องศา เพื่อทำการเชื่อมต่อเกลยและให้ลวดเชื่อมอยู่ที่ตำแหน่งกลางยาวนานกว่าตำแหน่งบน เพื่อป้องกันกาเกิดอินเคอร์คัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ในการเชื่อมท่อเกลียวหรือตัวที่ ที่ต้องการความแข็งแรงให้เชื่อมหลาย ๆ แนว
6. เมื่องานมีความหนาตั้งแต่ $1/8$ นิ้ว ขึ้นไป ให้บากหน้างานเป็นร่องรูปตัววี
7. ในการเชื่อมท่อชนท้องหาวัสดุทนไฟรองรับแผ่นงาน เพื่อป้องกันแผ่นงานขยายตัวทำให้เกิดการบิดงอและทะลุ
8. เมื่อต้องการเชื่อมงานกลมกลวงให้ใช้ขนาดตามต้องการ ให้บากหน้างานทั้งสองชั้น
9. ในการเชื่อมท่อผนังบางทำเรียบให้เปลี่ยนมุมลวดเชื่อม เพื่อป้องกันงานทะลุ

2.6.2 การเชื่อมท่าขนานนอน (Horizontal Position)

การเชื่อมท่าขนานนอนนี้ใช้หลักการที่ว่าต้องให้ระยะอาร์คชัคกว่าในท่าราบ ระยะของการอาร์คที่ชัคนี้ก็เพื่อป้องกันข้อพิลัษณะละลายรวมกันเป็นแนวเชื่อม ทำให้แนวเชื่อมย่อยไม่ละลายติดกับแผ่นงานด้านหลัง ซึ่งเรียกว่า Overlap ส่วนบนของแนวเชื่อมจะเกิดการยวบย่งเนื่องจากโลหะหลอมละลายย่อยลงมามากเกินไป ทำให้แนวเชื่อมมีรูปร่างไม่สม่ำเสมอและไม่แข็งแรงตามที่ต้องการ.

รูป 2-24 การเชื่อมท่าขนานนอน

ขอควรจำ

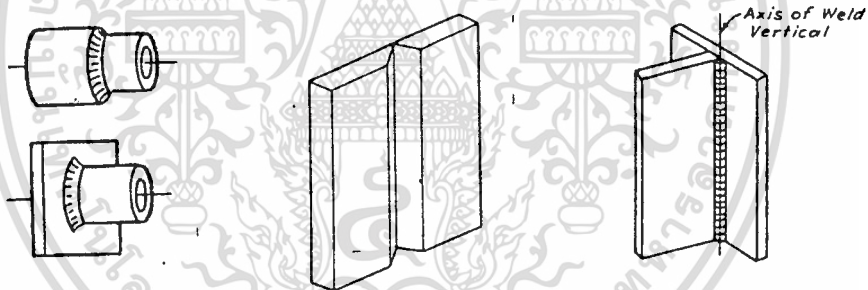
1. กระแสไฟที่ใช้ในการเชื่อมท่า และระยะอาร์คชัคกว่าการเชื่อมท่าราบ
2. ให้เอียงปลายลวดเชื่อมขึ้นข้างบนทำมุมกับเส้นตั้งฉากประมาณ 5-10 องศา
3. ลายลวดเชื่อมเล็กน้อยในการเคลื่อนที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความคมโลหะเหลวอย่าให้ย้อยลงมาข้างล่าง
5. การเชื่อมหลายแนว แนวเชื่อมสุดท้ายต้องทั้ทุกแนวให้เป็นเนื้อเดียวกัน

2.6.3 การเชื่อมท่าแนวตั้ง (Vertical Position)

การเชื่อมท่านี้สามารถเชื่อมได้ทั้งขึ้นและลง เชื่อมลง (Downward Welding) เหมาะสำหรับเชื่อมโลหะบาง ๆ เพราะว่าการละลายลึกลงๆ ไม่ทำให้งานทะลุ ยิ่งไปกว่านั้นการเชื่อมลงยังสามารถทำได้เร็วกว่า เหมาะสำหรับงานผลิต สำหรับแผ่นงานที่มีความหนาตั้งแต่ 1/4 นิ้วขึ้นไป ให้เชื่อมขึ้น (Upward Welding) กระทำได้สะดวก การละลายลึกลงๆ การเชื่อมขึ้นแม้ว่าแนวเชื่อมจะใหญ่แต่สามารถควบคุมได้ สำหรับการเชื่อมลง ปลายลวดเชื่อมจะเริ่มจากข้างบนลงมาข้างล่าง จะสายลวดเชื่อมหรือไม่สายเลยก็ได้ ถ้าจำเป็นต้องสายลวดเชื่อมให้สายชั้นข้างบนลงข้างล่าง สำหรับการเชื่อมขึ้น ให้ลวดเชื่อมท่ามุม 10-15 องศา

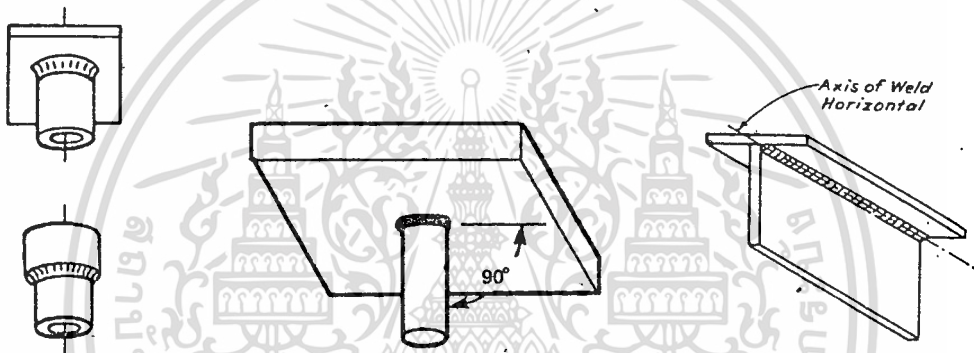
รูป 2-25 การเชื่อมท่าแนวตั้ง

ข้อควรจำ

1. สำหรับงานบาง ให้เชื่อมลงในการเชื่อมท่าตั้ง
2. สำหรับงานหนาตั้งแต่ 1/4 นิ้วขึ้นไป ให้เชื่อมขึ้น
3. การเชื่อมขึ้น ให้สายลวดเชื่อมชั้นลง เพื่อป้องกันโลหะเหลวไหลลงมาทั้แนว
4. การเชื่อมท่อน แนวเชื่อมแรกให้ใช้ลวดเชื่อมเล็ก ๆ ก่อน

2.6.4 การเชื่อมท่าเหนือศีรษะ (Overhead Position)

การเชื่อมท่าเหนือศีรษะนับว่าเป็นการเชื่อมที่ยากกว่าท่าเชื่อมอื่น ๆ และไม่สะดวก สบายเลย การควบคุมแรงแทลอมละลายก็ลำบาก เนื่องจากน้ำหนักของโลหะมีแนวโน้มที่จะไหลตกลงมา สู่ศูนย์กลาง (Gravity) ของโลก อย่างไรก็ตามการเชื่อมท่าเหนือศีรษะก็อยู่ในวิสัยที่พอจะทำได้ ถ้าวางรูจักเทคนิคในการเชื่อมและมีเวลาฝึกเพียงพอ ในการเชื่อมท่าเหนือศีรษะ จำเป็น มีอุปกรณ์จับงาน เพื่อปรับความสูงของงานได้ จึงจะทำงานได้สะดวก มุมของลวดเชื่อมในการ เชื่อมท่าเหนือศีรษะจะเอียง 10-15 องศากับแนวกิ่ง

รูป 2-26 การเชื่อมท่าเหนือศีรษะ

ข้อควรจำ

1. ในการเชื่อมท่าเหนือศีรษะ ควรเอียงลวดเชื่อมทำมุมประมาณ 10-15 องศาจากเส้นตั้งฉากของแนวเชื่อม
2. จับลวดเชื่อมหงายขึ้นคว่ำฝ่ามือลง
3. ยืนเบี่ยงตัวให้พ้นบริเวณที่ทำการเชื่อม เพื่อป้องกันโลหะหยดลงร่างกายของผู้เชื่อม
4. พากสายเชื่อมไว้นอนมาเมื่อยืนเชื่อม หรือวางพาดไว้นอนเข้าของผู้เชื่อมเมื่อนั่งเชื่อม

บทที่ 3

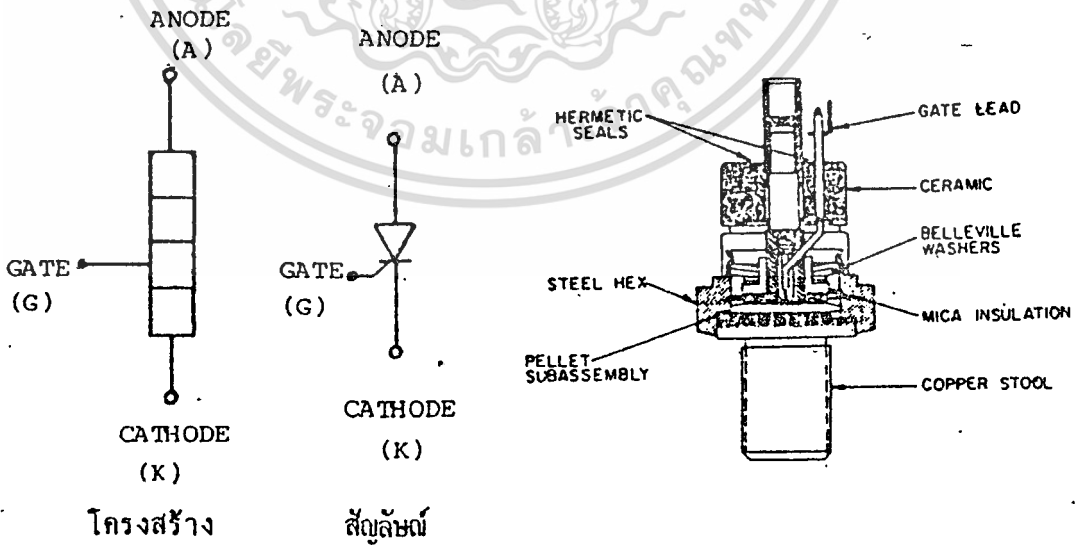
ซิลิกอนคอนโทรลเรกติไฟเออร์

(Silicon Controlled Rectifier)

ซิลิกอนคอนโทรลเรกติไฟเออร์ (Silicon Controlled Rectifier) หรือที่เรียกย่อ ๆ กันว่า เอสซีอาร์ (SCR) ได้ถูกพัฒนาและสร้างขึ้นครั้งแรกในห้องทดลองของบริษัท เเยเนอรัลอิเล็กทริก ในปี พ.ศ. 2500 และได้ผลิตเป็นสินค้าในปี พ.ศ. 2503 โดยมี ชีตจํากัดกระแสถึง 200 แอมแปร์ และทนแรงดันได้ 1000 โวลต์ แต่ราคายังแพงมาก บริษัท เวสติง ไลท์และบริษัทอื่น ๆ ได้ผลิตเป็นสินค้าออกมามากมาย จนปัจจุบัน เอสซีอาร์สามารถที่จะผลิตให้มีชีตจํากัดกระแสเป็นพัน ๆ แอมแปร์ และทนแรงดันไฟฟ้าได้เป็นพัน ๆ โวลต์

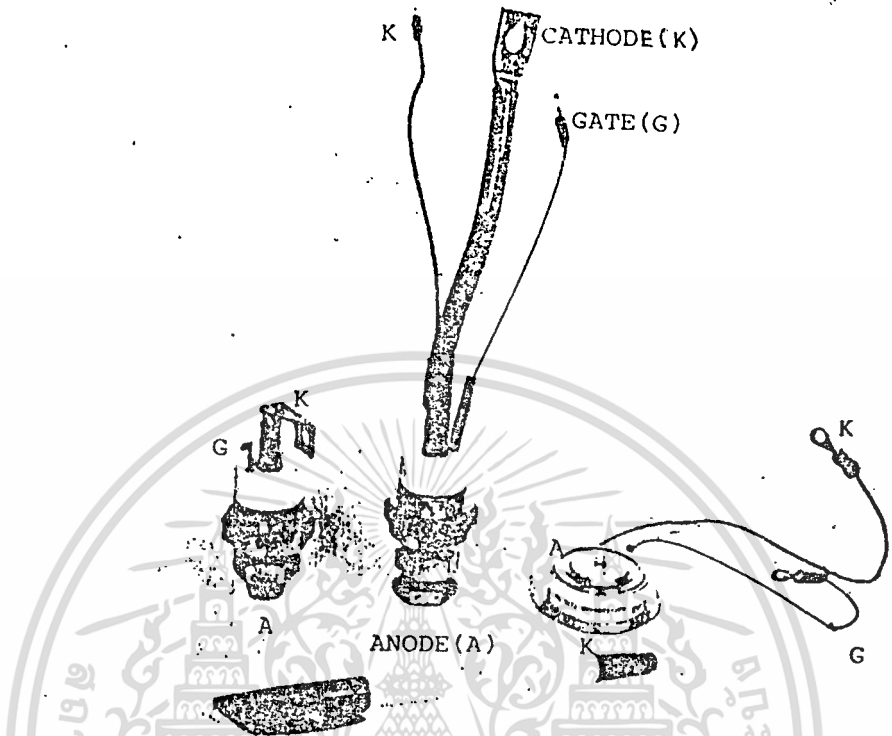
3.1 โครงสร้างของเอสซีอาร์

เอสซีอาร์ประกอบด้วยสารกึ่งตัวนำ 4 ชั้น P,N, P,N ทอกันดังรูป 3-1 แต่ทว่ามีขั้วออกมาภายนอกเพียง 3 ขั้ว คือ ขั้วแอนอด, คาโทด และเกท สัญลักษณ์ของเอสซีอาร์ได้แสดงในรูป 3-1

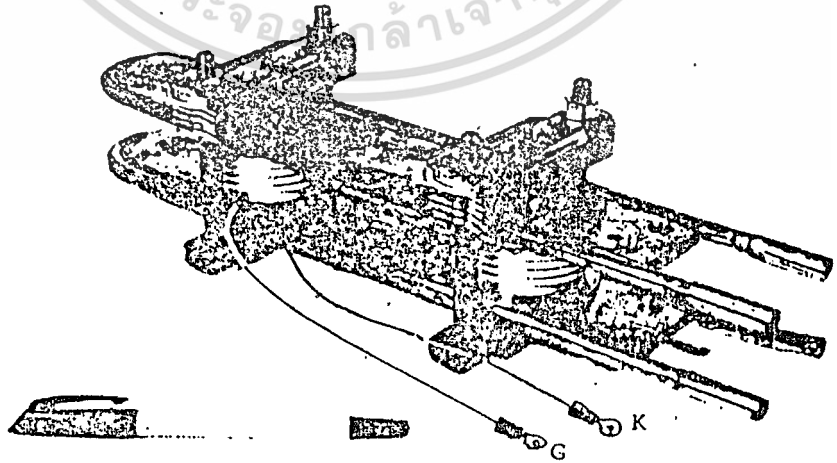

โครงสร้าง

สัญลักษณ์

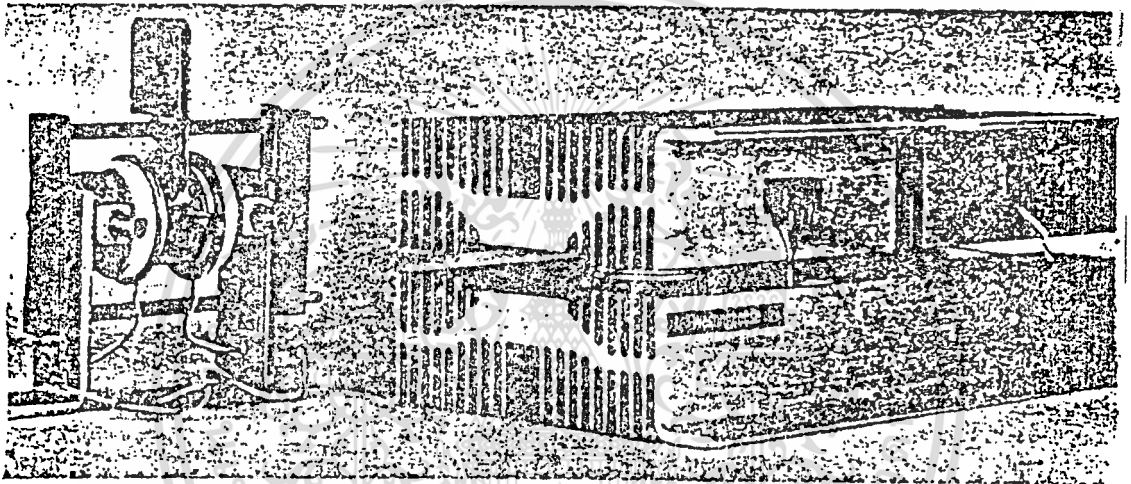
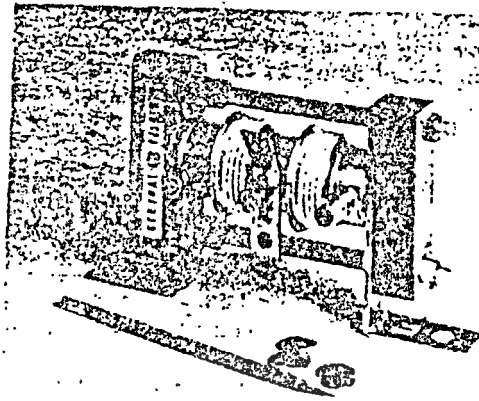

(ก) Stud-type and disk-type thyristors.

(ข) Heat sink for disk-type devices.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ก) 1,000A Disc SCR's mounted on comparable water cooled and air cooled heat sinks.

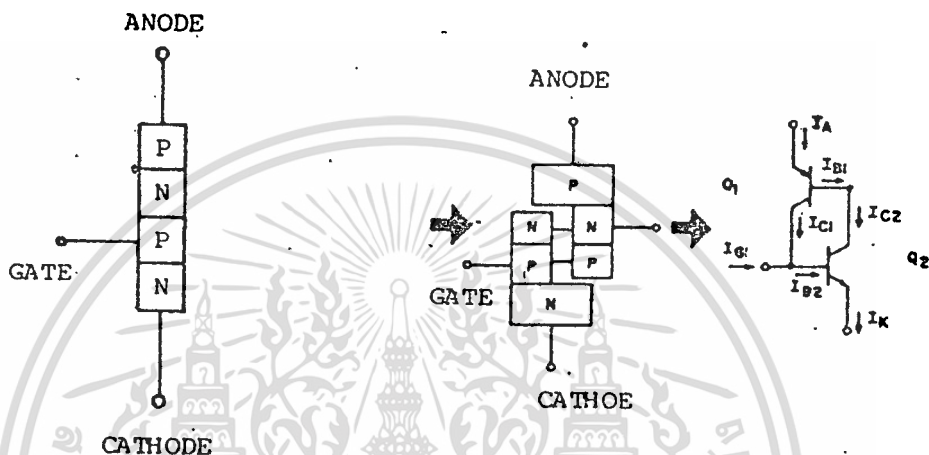
รูป 3-2 รูปร่างภายนอกของเอสซีอาร์

รูป 3-2 แสดงให้เห็นถึงรูปร่างภายนอกของเอสซีอาร์แบบ Stud-type และแบบ disk-type ซึ่งตัวเอสซีอาร์จะมีขั้วเพิ่มขึ้นอีก 1 ขั้ว เป็นขั้วที่เรียกว่า เกท (gate) สำหรับแบบ Stud-type ด้านล่างจะมีเกลียวสำหรับขันน็อตติดกับแผ่นระบายความร้อน โดยจะเอาเป็นขั้วแอโนด และมีขั้วคาโทดอยู่ด้านบน และขั้วเกทจะอยู่ใกล้กับขั้วคาโทด แต่จะมีขนาดเล็กและสั้นกว่าแบบ Stud-type ที่น่ากระแสไคสูง ๆ ดังแสดงในส่วนกลางของรูป 3-2 ขั้วคาโทดจะเป็นสายที่เกลียวที่มีขนาดใหญ่ และมีสายเล็ก ๆ อีกสองสายโดยสายหนึ่งจะเป็นขั้วเกท และอีกสายหนึ่งเป็นขั้วคาโทด สายเล็ก ๆ สองสายนี้จะเป็นสายสำหรับต่อเข้าวงจรทริกเกอร์ ส่วนแบบ disk-type จะเห็นแตกต่างกับไดโอดที่มีสายเล็ก ๆ สองสายเป็นขั้วคาโทด และเกท สำหรับต่อเข้าวงจรทริกเกอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

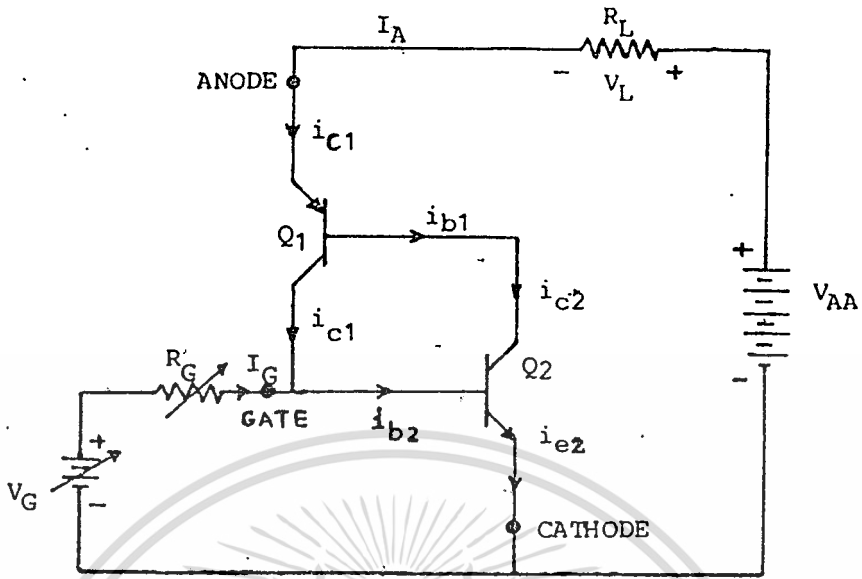
3.2 การทำงานของเฮสซิวาร์

พิจารณาโครงสร้างของเฮสซิวาร์ เป็นทรานซิสเตอร์ PNP และ NPN ที่กั้นกัน แสดงในรูป 3-3 ขาอิมีเตอร์ของทรานซิสเตอร์ Q_1 (PNP) จะเป็นขั้วแอโนด, ขาอิมีเตอร์ของทรานซิสเตอร์ Q_2 (PNP) จะเป็นขั้วคาโทด และขาคอลเลคเตอร์ของทรานซิสเตอร์ Q_1 (PNP) จะต่อกับขาเบสของทรานซิสเตอร์ Q_2 (NPN) เป็นขั้วเกต

รูป 3-3 โครงสร้างของเฮสซิวาร์

การทำงานของเฮสซิวาร์ คือ ขณะที่ยังไม่มีกระแสไหลเข้าเกตขั้วคาโทด แรงดันที่แอโนดเมื่อเทียบกับขั้วคาโทดจะเป็นบวกหรือลบก็ตาม เฮสซิวาร์จะไม่นำกระแส และขณะที่มีกระแสไหลเข้าเกตขั้วคาโทด แรงดันที่แอโนดเทียบกับขั้วคาโทดเป็นลบ เฮสซิวาร์ก็จะไม่นำกระแส แต่เมื่อแรงดันที่แอโนดเทียบกับขั้วคาโทดเป็นบวก และมีกระแสไหลเข้าเกตขั้วคาโทด ความที่ได้อาจจะจริงดังแสดงในรูป 3-4 เฮสซิวาร์จะนำกระแส การจ่ายกระแสไหลเข้าเกตขั้วคาโทด เพื่อให้เฮสซิวาร์นำกระแสเรียกกันว่า ทำการทริกให้เฮสซิวาร์นำกระแส

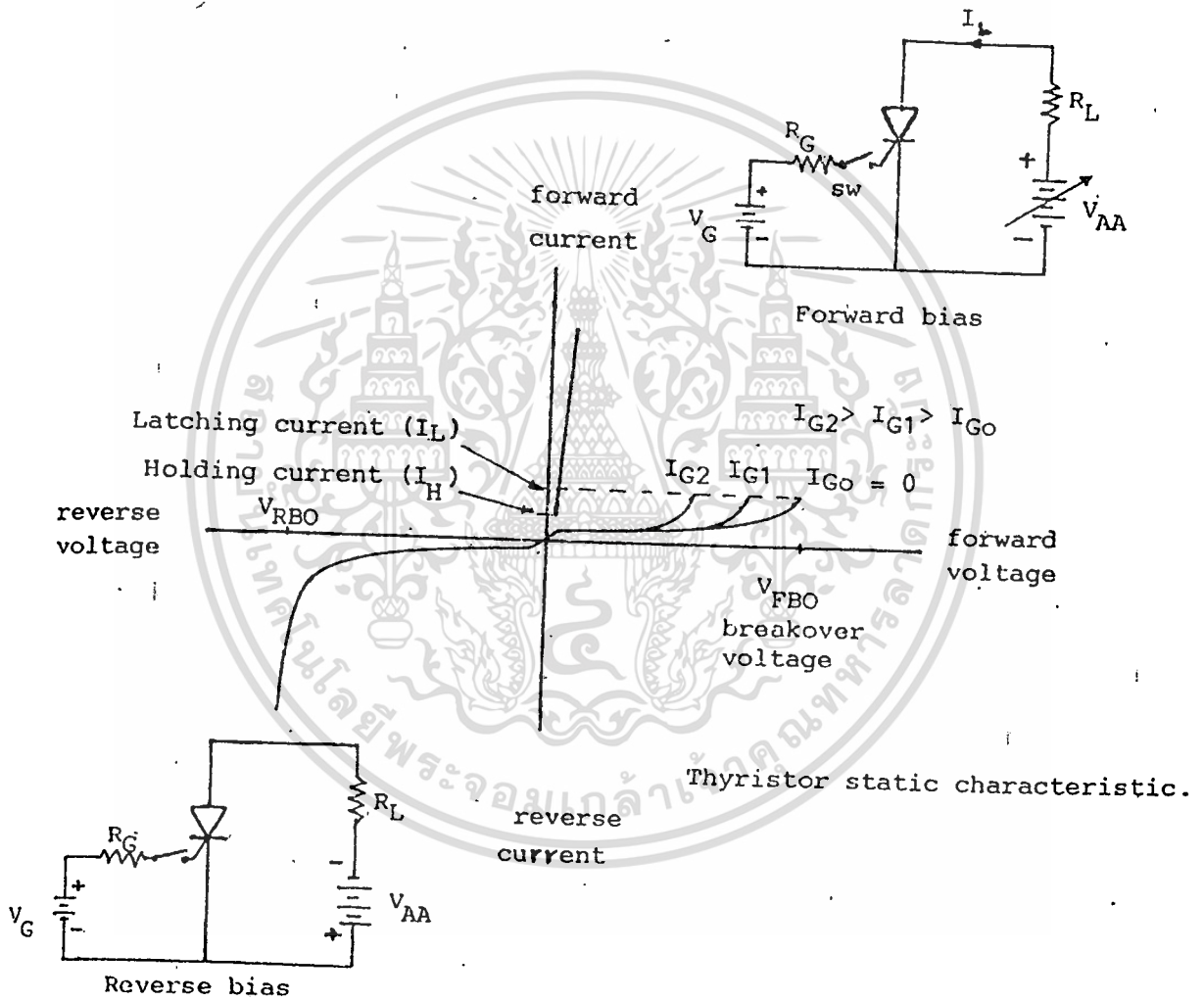

รูป. 3-4 แสดงวงจรการนำกระแสของเอสซีอาร์

พิจารณาทามวงจรที่แสดงในรูป 3-4 เมื่อมีกระแส I_G ไหลเข้าเบสสัอมิเตอร์ของทรานซิสเตอร์ Q_2 (NPN) หรือมีกระแสไหลเข้าเกตส์คาโทดของเอสซีอาร์ จะมีกระแสไหลเข้าคอลเลคเตอร์ (i_{c2}) ของทรานซิสเตอร์ Q_2 (NPN) เท่ากับ β_2 เท่าของ I_G (ค่า $\beta_2 = \frac{i_{c2}}{I_G}$) กระแส i_{c2} จะเท่ากับ i_{b1} ซึ่งจะทำให้มีกระแสไหลจากขั้วบวกของ V_{AA} ผ่าน R_L เข้าอิมิเตอร์เบสของทรานซิสเตอร์ Q_1 และผ่านคอลเลคเตอร์สัอมิเตอร์ของทรานซิสเตอร์ Q_2 (NPN) ครบวงจรที่ขั้วลบของ V_{AA} และกระแสเบส (i_{b1}) จะทำให้มีกระแส i_{c1} ไหลจากอิมิเตอร์เข้าสู่คอลเลคเตอร์ของตัวทรานซิสเตอร์ Q_1 เท่ากับ β_1 เท่าของ i_{b1} กระแส i_{b2} จะเท่ากับ i_{c1} รวมกับ I_G จนในที่สุดทรานซิสเตอร์ทั้งสองนำกระแส หรือเรียกกันว่าเอสซีอาร์นำกระแส คือ ความต้านทานระหว่างขั้วแอโนดและคาโทดของเอสซีอาร์มีค่าต่ำมาก แรงดันไฟฟ้าเกือบทั้งหมดจะไปตกคร่อมโหลด R_L โดยมีแรงดันไฟฟ้าตกคร่อมเอสซีอาร์น้อยมาก จะเห็นว่าสามารถใช้กระแสจ่ายเข้าเกตเพียงเล็กน้อย ก็สามารถจะทำให้เอสซีอาร์นำกระแสได้ และเมื่อจ่ายกระแสเข้าเกตเพียงชั่วครู่แล้วหยุดจ่ายกระแสเข้าเกต กระแส i_{b2} จะเท่ากับ i_{c1} เอสซีอาร์ก็วยังนำกระแสอยู่ กล่าวสรุปได้ว่า เมื่อทำการทริกให้เอสซีอาร์นำกระแสแล้ว เอสซีอาร์ก็ยังคงนำกระแสต่อไป แม้จะนำกระแสทริกออกแล้ว

3.3 คุณสมบัติของเอตซีอาร์

ในรูป 3-5 แสดงคุณสมบัติของเอตซีอาร์ในสภาวะ Steady-State ระหว่างแรงดันคร่อมตัวเอตซีอาร์และกระแสที่ผ่าน

รูป 3-5 คุณสมบัติของเอตซีอาร์ในสภาวะ Steady-State

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อจ่ายแรงดัน V_{AA} ในลักษณะฟอร์เวิร์กไบอัส (Forward Bias) คือ แอนโอดได้รับแรงดันบวกเมื่อเทียบกับคาโทด และไม่มีกระแสเกต (I_G) ถ้ามีแรงดันน้อย ๆ จะมีเพียงกระแสรั่วไหล (Leakage Current) เพียงเล็กน้อยไหลผ่าน ถ้าเพิ่มแรงดัน V_{AA} มากขึ้นจนถึงแรงดันพังทลายทางคานฟอร์เวิร์ก (Forward Breakover Voltage Boltage-VBO) และมีกระแสไหลเกินกระแสค้าง (Latching Current- I_L) เซสซิวาร์จะอยู่ในสภานำกระแส (Conduction) คือแรงดันที่คร่อมแอนโอด และคาโทด ของเซสซิวาร์จะตกลงสู่แรงดัน Forward Voltage Drop- V_F มีค่าประมาณ 0.7-4 โวลต์ กระแสที่ไหลผ่านเซสซิวาร์จะเท่ากับ $\frac{V_{AA}-V_F}{R_L}$ ถ้ากระแสที่ไหลผ่านเกินพิกัดของตัว เซสซิวาร์ก็จะทำให้เซสซิวาร์เสียหายได้

โดยทั่วไปการนำเซสซิวาร์มาใช้งาน แรงดัน V_{AA} ที่จ่ายให้มักจะมีจรรยาต่ำกว่าแรงดันพังทลายทางคานฟอร์เวิร์ก และจะควบคุมการนำกระแสของเซสซิวาร์ โดยใช้สัญญาณทริกเกอร์ที่มีแรงดันที่เกต (V_G) เป็นบวกเมื่อเทียบกับคาโทด ซึ่งมีขนาดแรงดันระดับ 1-5 โวลต์ และกระแสระดับ 1-500 มิลลิแอมป์ ด้วยระยะเวลาเป็นไมโครวินาที ถ้าเกิดกระแสที่ไหลผ่านมากกว่ากระแสค้าง ก็จะทำให้เซสซิวาร์อยู่ในสภานำกระแส แต่เมื่อเซสซิวาร์นำกระแสอยู่แล้วหยุดนำกระแส ก็คงทำให้กระแสไหลผ่านตัวเซสซิวาร์ต่ำกว่ากระแสยึก (Holding Current, I_H) คุณสมบัติโดยทั่วไปกระแสค้างมีค่าประมาณ 2 เท่าของกระแสยึก

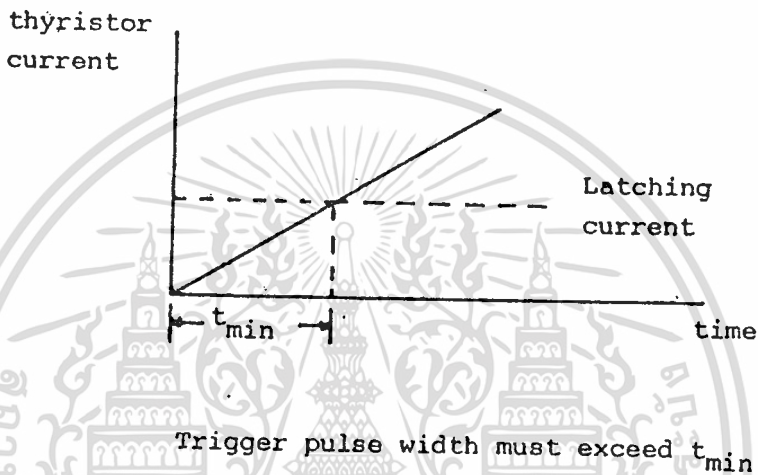
เมื่อจ่ายแรงดัน V_{AA} ในลักษณะรีเวิร์กไบอัส (Reverse Bias) คือแอนโอดได้รับแรงดันลบเมื่อเทียบกับคาโทด เซสซิวาร์จะไม่นำกระแสถึงแม้จะมีสัญญาณทริกเกอร์ที่เกตของเซสซิวาร์ เมื่อจ่ายแรงดันพังทลายทางคานรีเวิร์ก (Reverse Breakover Voltage - V_{RBO}) จะทำให้สารกึ่งตัวนำ (PNPN) เสียหายได้

3.4 ระยะเวลาของสัญญาณทริกเกอร์

ในการทำให้เซสซิวาร์นำกระแสโดยสัญญาณทริกเกอร์นั้น สัญญาณทริกเกอร์จะต้องมีระยะเวลาจนกระทั่งกระแสผ่านเซสซิวาร์มากกว่ากระแสค้าง ถึงรูป 3-6 ถ้าสัญญาณทริกเกอร์สิ้นสุดก่อนที่กระแสผ่านเซสซิวาร์มากกว่ากระแสค้าง จะทำให้เซสซิวาร์หยุดนำกระแส เมื่อสัญญาณทริกเกอร์สิ้นสุดลง ฉะนั้นสัญญาณทริกเกอร์จะต้องมีระยะเวลาจนกระทั่งกระแสที่

ผ่านแอสซีอาร์มากกว่ากระแสค้างจึงจะทำให้แอสซีอาร์นำกระแสต่อไป โดยสามารถนำสัญญาณ
 ทริกเกอร์ออก แอสซีอาร์ก็จะยังคงนำกระแสต่อไป ในรูป 3-6 แสดงเวลาน้อยที่สุดที่จะต้อง
 รักษาสัญญาณทริกเกอร์ไว้

ในกรณีที่โหลดเป็นอินดักทีฟ กระแสที่ไหลผ่านแอสซีอาร์สู่อินดักทีฟโหลดจะค่อย ๆ
 เพิ่มขึ้น ฉะนั้นระยะเวลาของสัญญาณทริกเกอร์จะค่อนข้างนานจนกระทั่งกระแสไหลมากกว่ากระแส
 ค้างแอสซีอาร์จึงจะนำกระแสต่อไปได้

รูป 3-6 แสดงเวลาน้อยที่สุด ที่จะต้องรักษาสัญญาณทริกเกอร์

3.5 วิธีการทำให้แอสซีอาร์หยุดนำกระแส

ทรานซิสเตอร์สามารถทำให้หยุดนำกระแส โดยการหยุดจ่ายกระแสเข้าเบส แต่
 สำหรับแอสซีอาร์จะไม่หยุดนำกระแสโดยหยุดจ่ายกระแสเข้าเกตแอสซีอาร์ แอสซีอาร์จะหยุดนำ
 กระแสเมื่อลดกระแสที่ไหลผ่านแอสซีอาร์ลงต่ำกว่ากระแสยึด เป็นเวลานานกว่า turn-off-
 time (t_q) ซึ่งเป็นคุณสมบัติของแอสซีอาร์

วิธีการทำให้กระแสไหลผ่านแอสซีอาร์ลงต่ำกว่ากระแสยึด สามารถทำได้โดยการลด
 แรงกั้นคร่อมแอสซีอาร์ลงสู่ศูนย์ หรือจ่ายแรงดันรีเวอร์คไบอัสให้แอสซีอาร์ วิธีการพื้นฐานที่จะ
 ทำให้แอสซีอาร์หยุดนำกระแสสามารถจัดแบ่งได้ 3 วิธีการ คือ

1. การทำให้แอสซีอาร์หยุดนำกระแสโดยแหล่งจ่ายไฟเป็นกระแสสลับ ซึ่งเรียกกัน

ว่า Line Commutation หรือ Natural Commutation คือแหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแส

สลับ แรงกั้นไฟฟ้าจะตกลงสู่ศูนย์และมีแรงดันไฟฟ้ากลับทิศทาง ซึ่งจะเป็นการจ่ายรีเวอร์คไบอัส

แก่แอสซีอาร์ในทุก ๆ ไช้เกิด และกระแสที่ไหลผ่านแอสซีอาร์จะตกลงสู่ศูนย์ ซึ่งถ้าเป็นเวลาที่
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นานกว่า turn-off-time ก่อนที่จะจ่ายแรงดันไฟฟ้าพอร์มเวอร์คอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นวิธีการที่จะทำให้เอสซีอาร์หยุดนำกระแสในกาเปลี่ยนไฟฟ้ากระแสสลับเป็นไฟฟ้ากระแสตรง (Converters) และการเปลี่ยนแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับโดยการควบคุมเฟส

2. การทำให้เอสซีอาร์หยุดนำกระแสโดยการจัทโหลคให้เหมาะสม (Load Commutation) ใช้ในแรงดันไฟฟ้ากระแสตรงซึ่งจะเปลี่ยนโดยวิธีการชอปเปอร์ (Choppers) และวงจรเปลี่ยนไฟฟ้ากระแสตรงเป็นไฟฟ้ากระแสสลับ (Inverters) คือ เมื่อเอสซีอาร์นำกระแสจะเป็นการคอสวิตซ์ไฟเข้าโหลค ซึ่งประกอบด้วยตัวความต้านทาน, อินดักเตอร์ และตัวคาปาซิเตอร์ ที่มีค่าเหมาะสม โดยอยู่ในสภาวะ under-damped กระแสที่ไหลผ่านโหลคจะตกลงสู่ศูนย์โดยธรรมชาติ. เมื่อกระแสที่ไหลผ่านเอสซีอาร์ต่ำกว่ากระแสยึกเป็นเวลานานกว่า turn-off-time จะทำให้เอสซีอาร์หยุดนำกระแสได้

3. การทำให้เอสซีอาร์หยุดนำกระแสโดยวิธีการบังคับ (Forced commutation) เป็นการทำให้กระแสไหลลดลงสู่ศูนย์ ซึ่งโดยทั่วไปจะให้กระแสเนื่องจากการคายประจุของตัวคาปาซิเตอร์ หรือจ่ายรีเวอร์คไบอัสซึ่งคายประจุในตัวคาปาซิเตอร์ให้แก่เอสซีอาร์

3.6 Turn-off time ของเอสซีอาร์

Turn off-time ของเอสซีอาร์ เป็นระยะเวลาตั้งแต่การทำให้กระแสที่ไหลผ่านเอสซีอาร์ไหลย้อนกลับ แล้วกลับสู่ศูนย์ (ช่วงเวลาเอสซีอาร์กลับคืนสภาวะใหม่ที่เรียกว่า Reverse Recovery Time - t_{rr} จนถึงเวลาที่สามารถจ่ายแรงดันพอร์มเวอร์คไบอัสอีกครั้งโดยไม่ทำให้เอสซีอาร์นำกระแสได้

Turn-off time เป็นค่าที่บอกไว้ใน Data Sheet โดยมีข้อกำหนดของอุณหภูมิที่ Junction, I_T , $\frac{dI}{dt}$, V_R และ $\frac{dV}{dt}$ ดังเช่นที่แสดงในหัวข้อ

"Switching States" ของ Data Sheet $I_F = 150 \text{ A}$, $T_j = 125 \text{ C}$,

$\frac{dI}{dt} = 50 \text{ A}/\mu\text{sec}$, $\frac{dV}{dt} = 20 \text{ V}/\mu\text{sec}$ used linear to V_{FB} $t_{off} = 60 \mu\text{sec}$

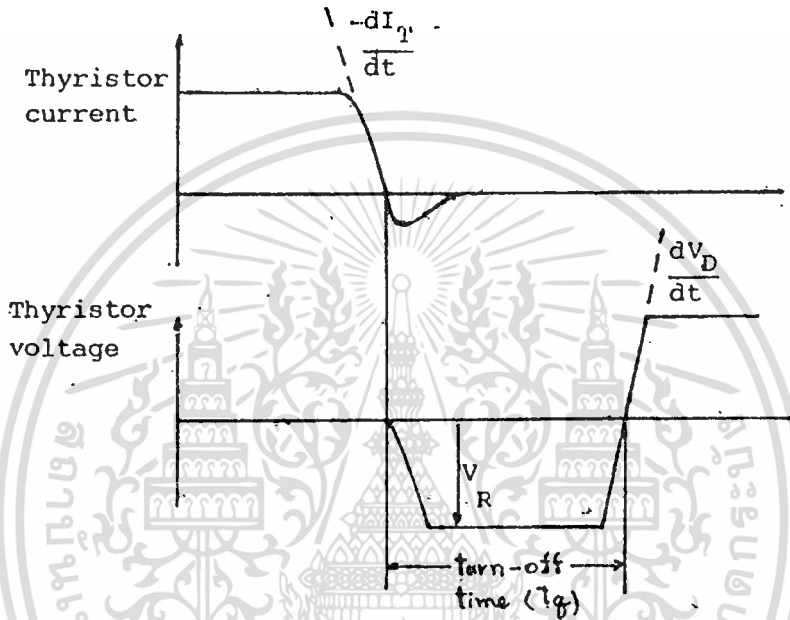
ซึ่งหมายความว่าช่วงเวลาขณะที่เอสซีอาร์จะหยุดนำกระแส กระแสที่ไหลผ่านเอสซีอาร์ในทาง

พอร์มเวอร์ค จะต้องไม่เกิน 150 แอมป์ อุณหภูมิ Junction T_j ไม่เกิน 125 C และ

อัตราการลดลงของกระแสพอร์มเวอร์คต้องไม่น้อยกว่า $50 \text{ A}/\mu\text{sec}$ แล้วเอสซีอาร์ยังคงรักษา

สภาวะหยุดนำกระแสเป็นเวลานานอีก $60 \mu\text{sec}$ จึงเริ่มจ่ายแรงดันพอร์มเวอร์คอีกครั้งหนึ่ง

คว่ำอัตราการเพิ่มที่ไม่เกิน $20 \text{ V}/\mu\text{sec}$ โดยการเพิ่มอย่างต่อเนื่อง (Linear) สูงแรงกัน
 $0.8 V_{\text{DRM}}$ (V_{FB} = Forward breakdown Voltage) เมื่อมีค่าอันใดมากกว่าค่าดังกล่าว
 turn-off time จะมากกว่า $60 \mu\text{sec}$ และสามารถแสดงให้เห็นชัดเจนขึ้นโดยรูป 3-7

Simplified thyristor current and voltage curves showing turn-off time. The period of thyristor turn-off is called the commutation interval.

รูป 3-7 แสดง turn-off time ของเอสซีอาร์

ดังนั้นวงจรที่ทำให้เอสซีอาร์หยุดนำกระแส (Commutation Circuit) จะต้อง
 ศึกษาค่ากำหนดดังกล่าวเป็นเวลานานกว่า turn-off time ของเอสซีอาร์

เอสซีอาร์จะแบ่งเป็น 2 ชนิด ตามคุณสมบัติของ turn-off time คือ
 phase control SCR'S ซึ่งมี turn-off time ระหว่าง $50-250 \mu\text{sec}$ ซึ่ง
 ใช้ในวงจรเปลี่ยนไฟฟ้ากระแสสลับเป็นไฟฟ้ากระแสตรง และวงจรเปลี่ยนระดับแรงดันไฟฟ้า
 กระแสสลับโดยการควบคุมเฟสและ Fast switching SCR'S หรือเรียกว่า Inverter
 SCR'S ซึ่งมี turn-off time ระหว่าง $5-50 \mu\text{sec}$ ซึ่งใช้ในวงจรเปลี่ยนแปลง
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงดันไฟฟ้ากระแสตรง โดยวิธีการชอปเปอร์และวงจรเปลี่ยนไฟฟ้ากระแสตรงเป็นไฟฟ้ากระแสสลับ (Inverters)

สำหรับเฮสซอร์ที่มี turn-off time = $60 \mu\text{sec}$ สามารถใช้ใน
วงจรความถี่ ซึ่งมีแหล่งจ่ายไฟกระแสสลับที่มีความถี่สูงสุด $(f_{\text{max}}) = \frac{1}{120 \times 10^{-6}} = 8333 \text{ Hz.}$

3.7 ชิกจังก์ททางคานแรงดันไฟของเฮสซอร์

ชิกจังก์ทของเฮสซอร์อยู่ในเทอมของ แรงดัน, กระแส, กว้าง, อุณหภูมิ, $\frac{dv}{dt}$, $\frac{di}{dt}$ และเวลาในการให้ เฮสซอร์นำกระแสและหยุดกระแส ซึ่งจะเป็นคุณสมบัติของเฮสซอร์ที่ผู้ผลิตแนะนำไว้ การเลือกใช้ของชิกจังก์ทของแรงดันและกระแสสูงสุดและชนิดของเฮสซอร์

สัญลักษณ์โดยทั่วไปที่ใช้สำหรับกระแส และแรงดันไฟฟ้าซึ่งแสดงโดย subscripts

ตัวที่ 1 เป็นการแสดงทิศทางหรือสภาวะต่าง ๆ คือ

D = ไม่นำกระแสขณะไคร์รีฟอว์เวิร์ค

F = ฟอว์เวิร์ค (Forward)

R = รีเวิร์ค (Reverse)

T = นำกระแส (on-state)

Subscripts ตัวที่ 2 แสดงชิกจังก์ทในสภาวะต่าง ๆ คือ

W = ค่าขณะอยู่ในสภาวะตาม Subscripts ตัวที่ 1

R = การเกิดขึ้นซ้ำ ๆ (Repetitive)

S = ไม่ได้เกิดขึ้นซ้ำ ๆ (Non-repetitive)

Subscripts ตัวที่ 3 เป็นอักษร M แสดงค่าสูงสุด

แรงดันไฟฟ้ากระแสสลับ บางครั้งจะมี Transient เกิดขึ้น ดังแสดงในรูป 3-8 เป็นการอยากที่จะพบเห็นทรานเซียน (Transient) ในจ้อออสซิลโลสโคป เพราะทรานเซียนได้เกิดขึ้นในเวลาสั้นมาก ๆ ชิกจังก์ทของแรงดันไฟฟ้าที่จะไม่ทำให้เฮสซอร์นำกระแสโดยไม่มีสัญญาณทริกเกอร์ แสดงในหนังสือคู่มือของเฮสซอร์ ดังนี้

V_{DWM} และ V_{RWM} = แรงดันทางก้านฟอร์เวอร์คและรีเวอร์คสูงสุดของแหล่งจ่ายไฟกระแสสลับ ($2 V_{rms}$) ที่จ่ายให้ออสซิลเลเตอร์ และออสซิลเลเตอร์จะไม่นำกระแส โดยไม่มีสัญญาณทรานส์เฟอเมอร์ โดยไม่คิดทรานเซียนต์ที่เกิดขึ้นซ้ำและไม่ซ้ำ (repetitive and non-repetitive) ในคู่มือจะเขียนว่า Working Peak off-state and reverse-voltage

V_{DRM} และ V_{RRM} = แรงดันทรานเซียนต์ ถ้าไม่เกินกำหนดทางก้านฟอร์เวอร์คและรีเวอร์คที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในทุก ๆ ไซเคิลของแหล่งจ่ายไฟกระแสสลับ (ไม่รวมถึงแรงดันทรานเซียนต์ที่เกิดขึ้นไม่ซ้ำ) จะไม่ทำให้ออสซิลเลเตอร์นำกระแส โดยไม่มีสัญญาณทรานส์เฟอเมอร์ ในคู่มือจะเขียนว่า Repetitive Peak off-state and reverse voltage Repetitive peak forward and reverse blocking voltage

V_{DSM} และ V_{RSM} หรือ (V_{FBT} และ V_{RBT}) = แรงดันทรานเซียนต์ทางก้านฟอร์เวอร์คและรีเวอร์คที่เกิดขึ้นไม่ซ้ำ ในทุก ๆ ไซเคิล ของแหล่งจ่ายไฟแล้วจะไม่ทำให้ออสซิลเลเตอร์นำกระแส โดยไม่มีสัญญาณทรานส์เฟอเมอร์ ในคู่มือจะเขียนว่า Non-Repetitive Peak off-state and reverse voltage หรือ Non-Repetitive Transient Peak Forward and Reverse voltage

V_T = แรงดันที่คร่อมระหว่างแอโนดและคาโทดขณะที่นำกระแสฟอร์เวอร์ค และมีอุณหภูมิที่รอยต่อตามที่กำหนดในคู่มือ

$\frac{dv}{dt}$ = อัตราการเพิ่มขึ้นของแรงดันที่คร่อมแอโนดและคาโทด สูงสุดที่ไม่ทำให้ออสซิลเลเตอร์นำกระแส โดยไม่มีสัญญาณทรานส์เฟอเมอร์ ออสซิลเลเตอร์ที่ประกอบด้วยสสาร PNPN มีคุณสมบัติของคาปาซิเตอร์ระหว่างแอโนดและคาโทด กระแสที่ไหลผ่านออสซิลเลเตอร์เท่ากับ $c \frac{dv}{dt}$ ดังนั้นเมื่อมีแรงดันระหว่างแอโนดและคาโทดเปลี่ยนแปลงด้วยอัตราที่สูงกว่าจะทำให้มีกระแสไหลผ่านออสซิลเลเตอร์ ซึ่งถ้ามีกระแสไหลผ่านออสซิลเลเตอร์มากกว่ากระแสยึด ออสซิลเลเตอร์ก็จะนำกระแสได้ ดังนั้นเมื่อเกิดมีทรานเซียนต์ จะทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงแรงดันคร่อมแอโนดและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น การนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย การแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และคาโทรคสูง จะทำให้เอสซีอาร์นำกระแสได้โดยไม่ต้องมีสัญญาณทริกเกอร์

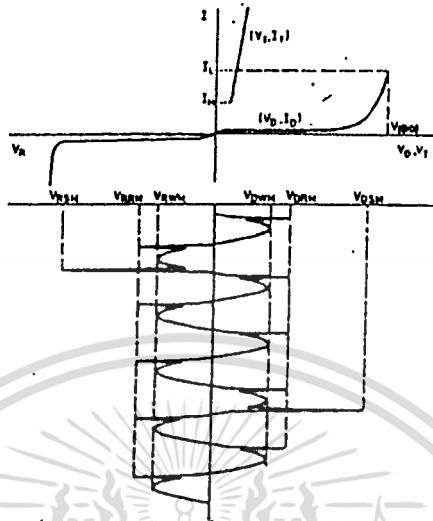

Diagram with symbols for thyristor voltage and current.

รูป 3-8 ซิกจังก์ทของแรงดันไฟฟ้าของเอสซีอาร์

3.8 ซิกจังก์ททางค่านกระแสที่ไหลผ่านเอสซีอาร์

- I_{DRM} และ I_{RRM} = กระแสรั่วไหลผ่านเอสซีอาร์เมื่อได้รับแรงดันสูงสุกทางค่านฟอร์เวอร์ค และรีเวอร์ค (Peak Forward and Reverse leakage current)
- $I_{T(rms)}$ = กระแสอาร์เอ็มเอสสูงสุกที่ไหลผ่านเอสซีอาร์ทางค่านฟอร์เวอร์คที่อุณหภูมิไม่สูงกว่าที่กำหนด แล้วไม่ทำให้เอสซีอาร์เสียหาย
- $I_{T(ave)}$ = กระแสเฉลี่ยสูงสุกที่ไหลผ่านเอสซีอาร์ทางค่านฟอร์เวอร์ค แล้วไม่ทำให้เอสซีอาร์เสียหาย (Surge on-Stage Current)
- I_{TSM} หรือ I_{FM} = กระแสเสิร์จ (Surge) สูงสุกที่เกิดขึ้นในเวลาอันสั้น ซึ่งแสดงในคู่มือ ถ้ากระแสเสิร์จเกินที่กำหนด หรือเกิดขึ้นนานกว่าที่กำหนด จะทำให้เอสซีอาร์เสียหายได้ (Surge on-State Current)
- I^2t = เป็นค่าของกระแสยกกำลังสองคูณกับเวลา ซึ่งจะทองไม่เกินที่กำหนดในคู่มือ จึงจะไม่ทำให้เอสซีอาร์เสียหายได้ ซึ่งค่านี้จะเป็นคุณสมบัติของฟิวส์จำพวก semiconductor fuse จึงต้องเลือกฟิวส์ให้เหมาะสม พลังงานที่ทำให้ฟิวส์ขาด $= I^2Rt \propto I^2t$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$\frac{di}{dt}$

=

อัตราการเพิ่มขึ้นของกระแสผ่านแอสซีอาร์ที่เพิ่มขึ้นซ้ำ ๆ กัน หลังจากทำการทรiggerให้แอสซีอาร์นำกระแส ซึ่งเป็นซิกจังก์ทิกของแอสซีอาร์อันหนึ่ง กล่าวคือ แอสซีอาร์สามารถนำกระแสได้สูงสุดตามกำหนดในคู่มือ เมื่อกระแสไหลผ่านพื้นที่ทั้งหมดของสารกึ่งตัวนำ P N P N ที่ประกบกันอยู่ แต่เมื่อแอสซีอาร์ถูกทรiggerให้เริ่มนำกระแส สารกึ่งตัวนำที่อยู่ใกล้ ๆ เกทของแอสซีอาร์จะนำกระแส ซึ่งจะเริ่มจากพื้นที่เล็ก ๆ ก่อนแล้วค่อย ๆ กระจายไปพื้นที่ทั้งหมดของสารกึ่งตัวนำ เพราะฉะนั้นถ้าอัตราการเพิ่มขึ้นของกระแสต่อเวลาสูงกว่าที่กำหนด อาจจะเป็นสาเหตุให้เกิดความร้อนเฉพาะจุด (Hot Spots) ที่รอยต่อและทำให้แอสซีอาร์เสียหายได้ ในการลคอัตราการเพิ่มขึ้นของกระแสต่อเวลาจะทำโดยการค้ออินคักแกนซ์อนุกรมกับแอสซีอาร์

I_L

=

กระแสค้าง (Latching Current) เป็นค่าของกระแสต่ำสุดที่ค้อรงรักษา เพื่อให้ แอสซีอาร์นำกระแสหลังจากพัลส์ที่ทรigger แอสซีอาร์ถูกนำออกจากเกทของแอสซีอาร์

I_H

=

กระแสยึด (Holding Current) เป็นค่าของกระแสมากที่สุดที่จะค้องลดลงให้ต่ำกว่า เพื่อให้ แอสซีอาร์เปลี่ยนจากสภาวะนำกระแสเป็นหยุดนำกระแส กระแสยึดเกิดขึ้นเมื่อกระแสไหลผ่านตัวแอสซีอาร์ในสภาวะนำกระแสลดลงจนกระทั่ง แอสซีอาร์หยุดนำกระแส แต่กระแสค้างเกิดขึ้นเมื่อแอสซีอาร์อยู่ในสภาวะไม่นำกระแสไปสู่สภาวะเริ่มค่นนำกระแส

3.9 ซิกจังก์ทิกทางค่านอุณหภูมิ

T_j

=

อุณหภูมิรอยค้อของสารกึ่งตัวนำ P N P N ซึ่งไม่สามารถจะทำการตรวจสอบและวัดค้วย เครื่องวัดให้ฟ้าได้

T_{stg}

=

Storage temperature เป็น $^{\circ}C$

$R_{\theta_{je}}$

=

ความค่านทานอุณหภูมิระหว่างรอยค้อกับกลองมีหน่วยเป็น $^{\circ}C/watt$

$R_{\theta_{cs}}$

=

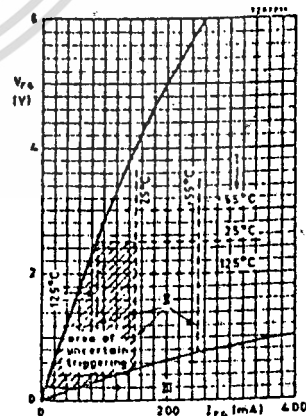
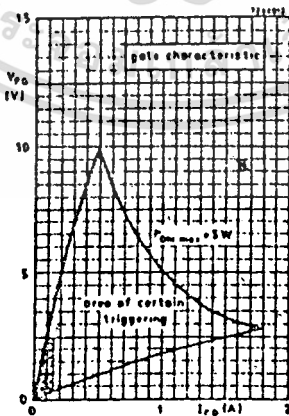
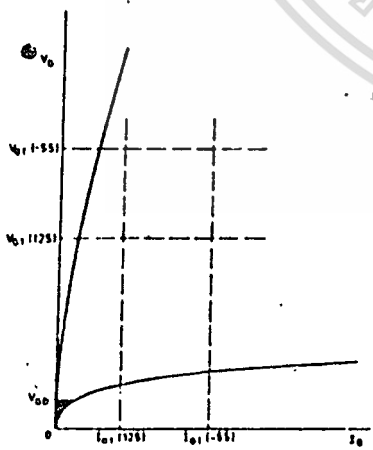
ความค่านทานอุณหภูมิระหว่างกลองกับค้อซึ่งมีหน่วยเป็น $^{\circ}C/watt$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.10 ขีดจำกัดของเกท (Gate ratings)

- I_{GT} = กระแสเกทที่จะทริกให้เอสซีอาร์นำกระแส เมื่อมีแรงดันคร่อมตัวเอสซีอาร์และมีอุณหภูมิที่ร่อยต่อตามที่กำหนด
- V_{GT} = แรงดันที่จ่ายให้เกทกับคาโทดของเอสซีอาร์ เพื่อให้เอสซีอาร์นำกระแส เมื่อมีแรงดันคร่อมเอสซีอาร์และอุณหภูมิที่ร่อยต่อตามที่กำหนด
- I_{FGM} หรือ I_{GTM} = กระแสเกทสูงสุดทางก้านฟอร์เวิร์ก (Peak forward gate current)
กระแสเกทสูงสุดทางก้านรีเวิร์ก (Peak reverse gate current)
- P_{GM} = กำลังสูงสุดที่เกททนได้ (Peak gate power)
- $P_{G(av)}$ = กำลังเฉลี่ยที่เกททนได้ (Average gate power)
- t_q = turn-off time
- t_{on} = turn-on time

คุณสมบัติของเกทของเอสซีอาร์เบอร์ BTW-24 ของ Philips สามารถแสดงให้เห็นดังในรูป 3-9 (ก) โด่งแสดงแรงดันและกระแสที่จ่ายให้เกทที่เหมาะสม ซึ่งเป็นคุณสมบัติของเอสซีอาร์แต่ละตัวในรูป 3-9 (ข) เป็นค่าแรงดันและกระแสที่จ่ายให้เกทที่แตกต่างกัน ในเมื่ออุณหภูมิที่ร่อยต่อเปลี่ยนแปลง พื้นที่ที่แสดงจะเป็นสภาวะที่ไม่แน่นอนว่าจะทริกเอสซีอาร์ให้นำกระแสได้หรือไม่

Gate characteristic of BTW24 series. I = values of V_{GT} for various junction temperatures, II = values of I_{GT} for various junction temperatures, III = value of V_{G0} .

Boundaries of area of uncertain triggering depend on junction temperature. Non-triggering area shown in black.

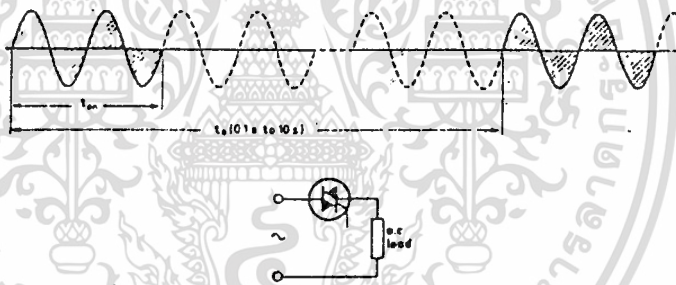
บทที่ 4

การควบคุมแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับ

(AC Voltage Controlled)

การควบคุมแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับ เป็นการเปลี่ยนระดับแรงดันอาร์เอ็มเอสที่ได้จ่ายให้กับโหลด โดยใช้แหล่งจ่ายไฟสลับที่มีแรงดันคงที่ มีวิธีการควบคุม 2 วิธี คือ

1. ควบคุมโดยการเปิดปิด (ON-OFF Control) หรือเรียกว่า Time proportional control โดยจะใช้ไทรซิสเตอร์ เช่น เอสซีอาร์ หรือไทรแอกต์ ทำการจ่ายไฟให้โหลดเป็นช่วง ๆ ตามไซเคิลเกิดจากแหล่งจ่ายไฟกระแสสลับ และหยุดจ่ายไฟให้กับโหลดคือให้ไทรซิสเตอร์เป็นคอนแทคเตอร์ (contactor) ที่ทำงานด้วยความถี่สูง จึงแสดงหลักการพื้นฐานในรูป 4-1

รูป 4-1 หลักการพื้นฐานของการควบคุมโดยการเปิดปิด

2. การควบคุมเฟส (Phase control) เป็นการทำให้ไทรซิสเตอร์ พวกลีเอสซีอาร์หรือไทรแอกต์ นำกระแสที่มุมต่าง ๆ ของแต่ละไซเคิล

ตัวอย่างการนำวงจรควบคุมแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับไปใช้งาน ได้แก่

1. เครื่องจ่ายไฟฟ้าให้แก่วิศวกรรมความร้อน ที่ต้องการรักษาอุณหภูมิให้คงที่
2. เตาหลอมเหล็กแบบเหนี่ยวนำด้วยสนามแม่เหล็กชนิดความถี่ต่ำ
3. ควบคุมความสว่างของหลอดไฟ
4. ควบคุมแรงดันทางก้านรับไฟของหม้อแปลงสำหรับขบวนการชุบโลหะด้วยไฟฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และสงวนชื่อของโรงเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 5. นำไปเปลี่ยนแปลงของหม้อแปลงในการควบคุมแรงดันที่จ่ายแก่โหลดให้มีค่าคงที่
- 6. ควบคุมความเร็วของมอเตอร์แบบอินดักชัน (Induction Motor) สำหรับงานปั๊มและพัดลม

ไทรวิสเตอร์เป็นอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีชีวิตจำกัดทางแรงดันและกระแสสูง ๆ เป็นอุปกรณ์ภาคสุดท้าย (Final Control Element) สำหรับระบบควบคุมแบบป้อนกลับ (closed-loop)

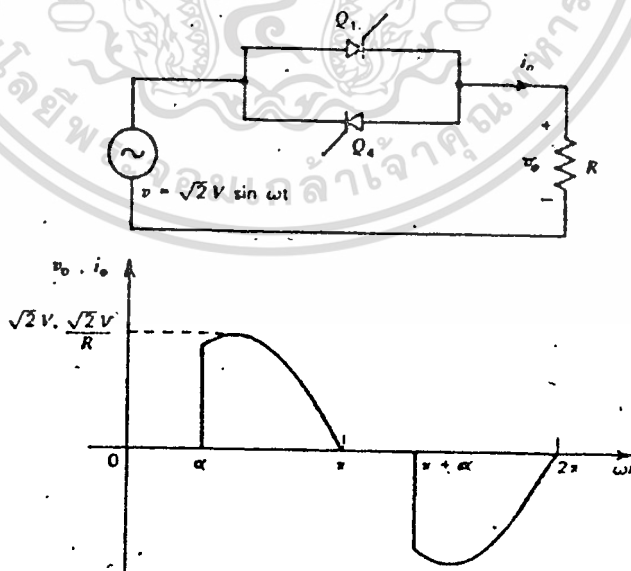
4.1 ชนิดของการควบคุมแรงดันไฟฟ้า

วงจรรูปคลื่นของแรงดัน หรือ กระแสที่จ่ายให้กับโหลดที่เป็นความต้านทานอย่างเดียวกัน ดังแสดงในรูป 4-2 โดยที่

(ก) ควบคุมแบบเต็มลูกคลื่น

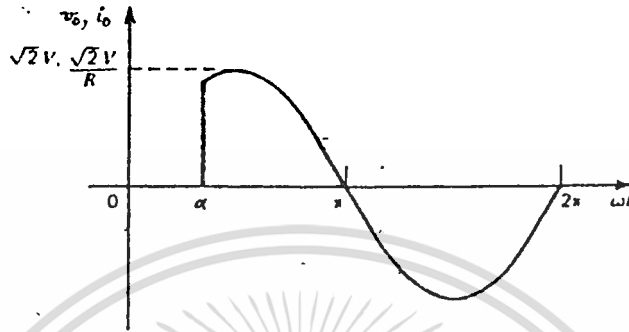
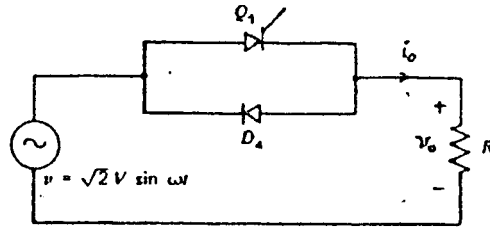
(ข) ควบคุมแบบครึ่งลูกคลื่น วงจรรูป 4-2 (ข) จะมี dc component

โหลดในโหลด เนื่องจากมีรูปคลื่นที่ไม่สมดุลในแต่ละไซเคิล ในวงจรรูป 4-2 (ก) รูปคลื่นของกระแสจะสมดุลในแต่ละไซเคิล จึงไม่มี dc component โหลดในโหลด จึงนิยมใช้ควบคุมลักษณะเต็มลูกคลื่น

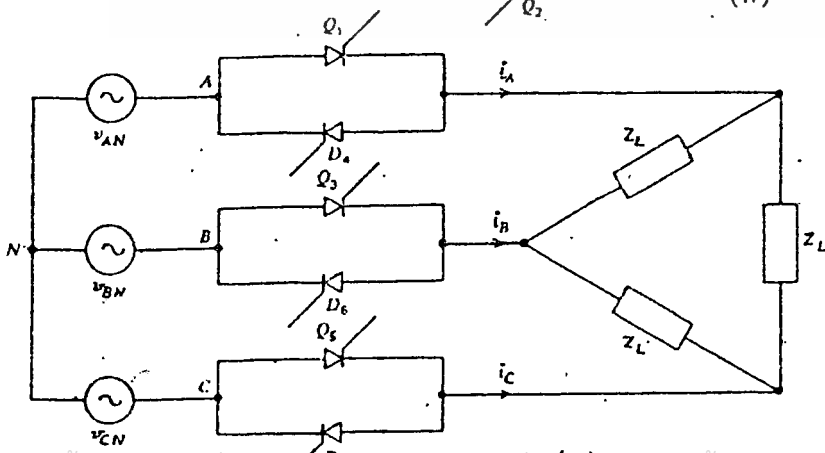
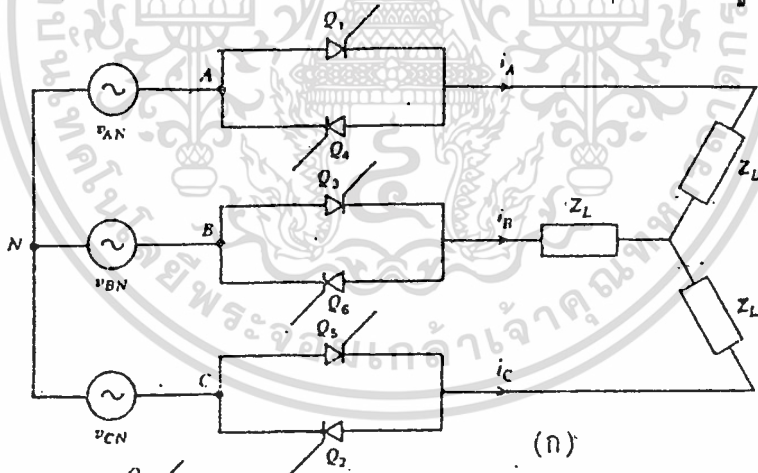
รูป 4-2 (ก) การควบคุมแรงดันชนิด 1- เฟสแบบเต็มลูกคลื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

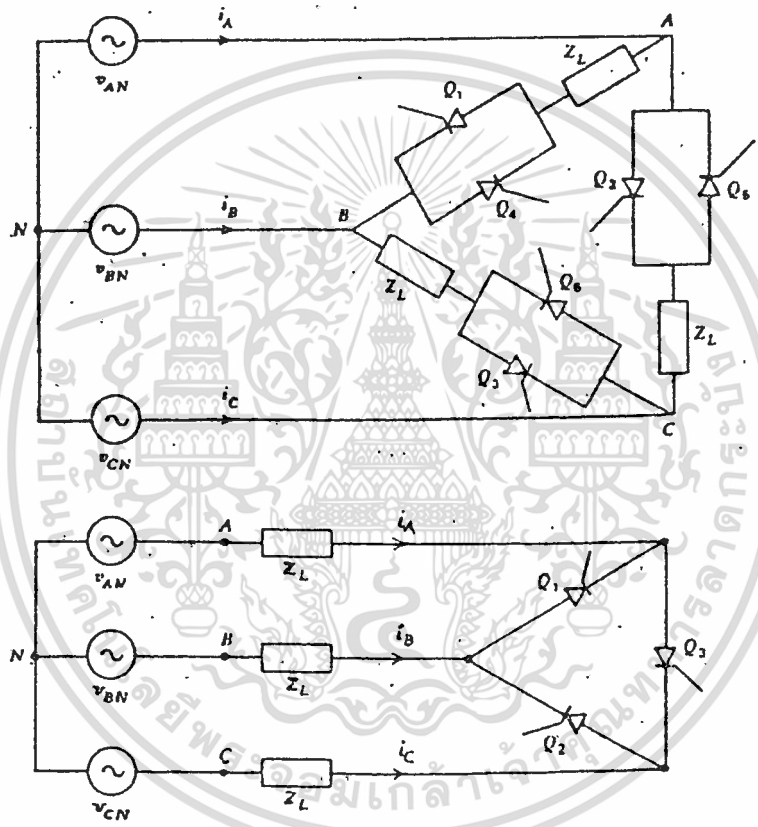
รูป 4-2 (ข) การควบคุมแรงดันชนิด 1 เฟสแบบครึ่งลูกคลื่น

วงจรควบคุมแรงดันชนิด 3 เฟส แบบเต็มลูกคลื่น โดยที่โหลดค่อแบบ Y และ Δ โฉ้แสดงในรูป 4-3. ส่วนการควบคุมแบบครึ่งลูกคลื่นจะใช้ไคโศคแทนเอสซอร์ Q_2, Q_4, Q_6 แต่จะมี dc component และเก็คฮาร์โมนิคส์มากกว่าการควบคุมแบบเต็มลูกคลื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รูป 4-3 การควบคุมแรงดันกรระแสดสลับชนิด 3 เฟส
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่เปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการต่อแบบ Δ สามารถจัดวงจรได้ตามรูป 4-4 (ก) โดยมีข้อก็คือใช้
 วัสดุที่มีราคาแพงกว่าของกระแสสลับได้ เพราะวัสดุที่มีกระแสในแต่ละเฟสของโวลต์
 สำหรับการต่อโวลต์แบบ Y สามารถต่อวงจรได้ตามรูป 4-4 (ข) โดยจะลดจำนวนของตัว
 วัสดุ

รูป 4-4 การควบคุมแรงดันกระแสสลับ 3 เฟส
 ก) Delta - connected controller
 ข) Neutral - point controller

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

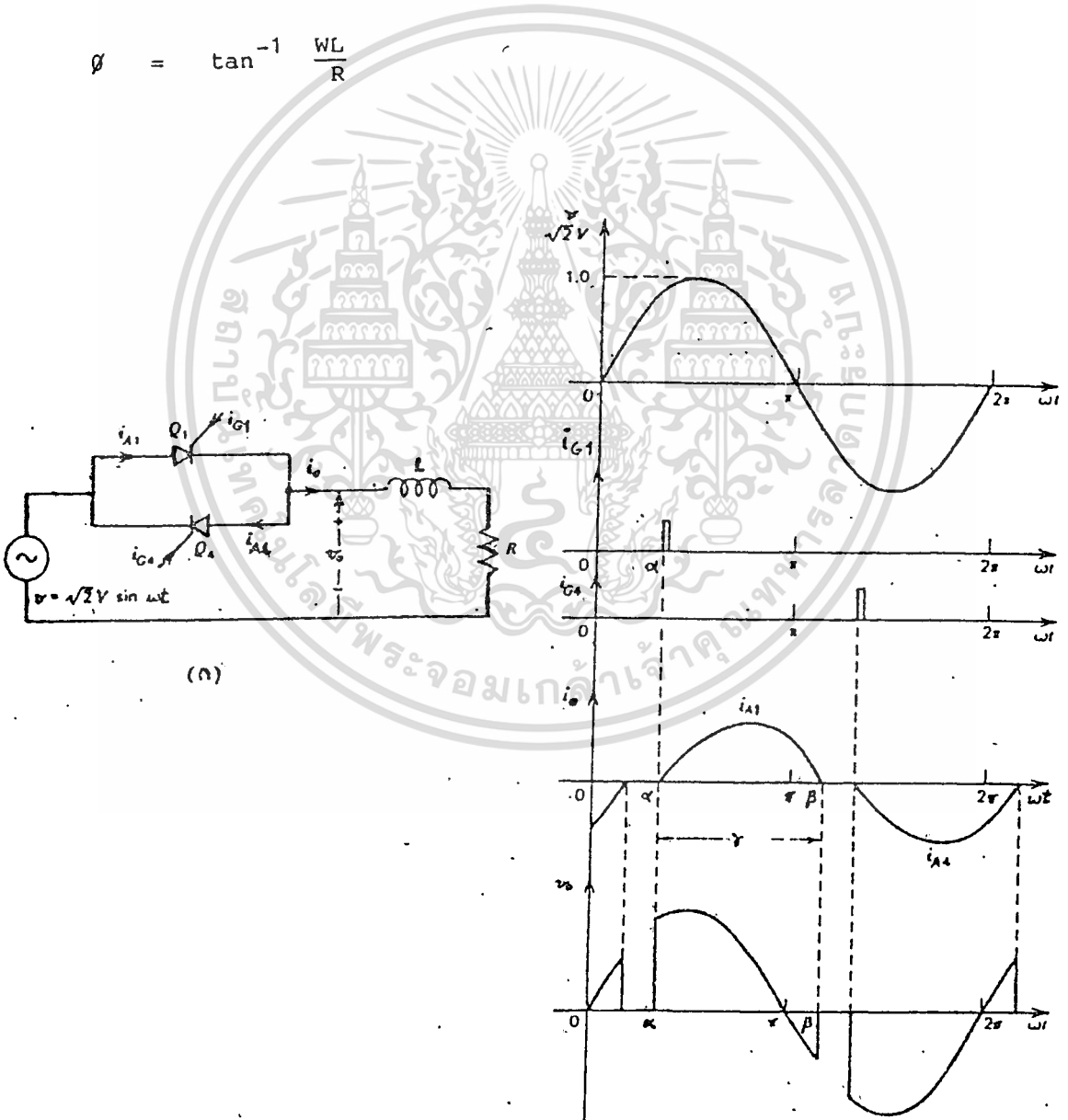
4.2 การควบคุมแรงดันแบบเต็มลูกคลื่นชนิด 1 เฟส

ตามวงจรรูป 4-5 แสดงวงจรควบคุมแรงดันแบบเต็มลูกคลื่นชนิด 1 เฟส ที่
 จ่ายให้โหลดที่เป็นอินดักทีฟโหลด เอสซอร์ทั้งสองจะเปลี่ยนกันนำกระแสในแต่ละไซเคิล เมื่อ
 เอสซอร์, Q_1 กว้างนำกระแส จะมีกระแสไหลผ่าน i_{A1}

$$i_{A1} = \frac{\sqrt{2}V}{Z} [\sin(\omega t - \phi) - \sin(\alpha - \phi) e^{-\frac{R}{L}(\frac{\alpha}{\omega} - t)}] \dots (4.1)$$

$$Z = [R^2 + (\omega L)^2]^{1/2}$$

$$\phi = \tan^{-1} \frac{\omega L}{R}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
 รูป 4-5 วงจรควบคุมแรงดันแบบเต็มลูกคลื่นชนิด 1 เฟส เมื่อโหลดเป็นอินดักทีฟ
 ไม่ว่าจะพิมพ์ขึ้นใหม่ หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิด และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอสซอร์แต่ละตัวจะนำกระแสในช่วงครึ่งไซเคิล เหมือนกับการแปลงไฟกระแสสลับ เป็นไฟกระแสตรง สิ่งที่สำคัญคือจำนวนมุมที่เอสซอร์นำกระแส (γ) ไม่สามารถเกิน 180° รูปคลื่นของวงจรรูป 4-5 (ก) แสดงไว้ ในรูป (ข) จะเห็นว่าเมื่อมุมทริกเกอร์ (α) ลดลงจนกระทั่งจำนวนมุมที่เอสซอร์นำกระแส (γ) เท่ากับ 180° รูปคลื่นของแรงดันและกระแสเอาต์พุตจะเป็น Sinusoidal เมื่อ $\alpha = 0$ จากสมการ 4.1 กระแส $i_{A1} = 0$ เมื่อ $wt = \beta$ จะได้สมการ

$$\sin(\beta - \theta) = \sin(\alpha - \theta) e^{-\frac{R}{L} \frac{(\beta - \alpha)}{w}} \dots\dots (4.2)$$

$$\gamma = \beta - \alpha \dots\dots (4.3)$$

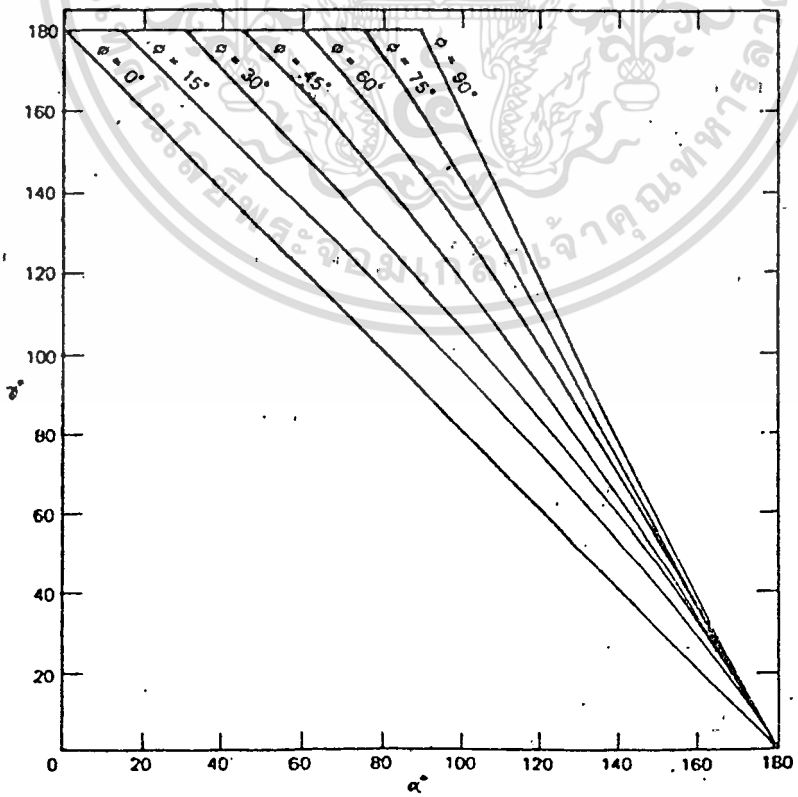
และถ้า $\alpha = 0$ มุมเฟาเวอรัของโหลด แทนค่าลงใน 4.2 จะได้

$$\begin{aligned} \sin(\beta - \theta) &= 0 \\ \beta - \theta &= 180^\circ \\ \beta - \alpha &= 180^\circ = \gamma \end{aligned}$$

จะเห็นว่า เมื่อ $\alpha = 0$ กระแสจะไหลอย่างต่อเนื่องทั้งไซเคิลจึงเป็นรูปคลื่น

กราฟที่แสดงในรูป 4-6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง α และ γ ขณะที่ θ มี

ค่าต่าง ๆ ซึ่งได้จากผลลัพธ์ของสมการ 4.1 โดยที่ α มีค่าไม่น้อยกว่า θ

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ขออนุญาต
 รูป 4-6 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง α และ γ ขณะที่ θ มีค่าต่าง ๆ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

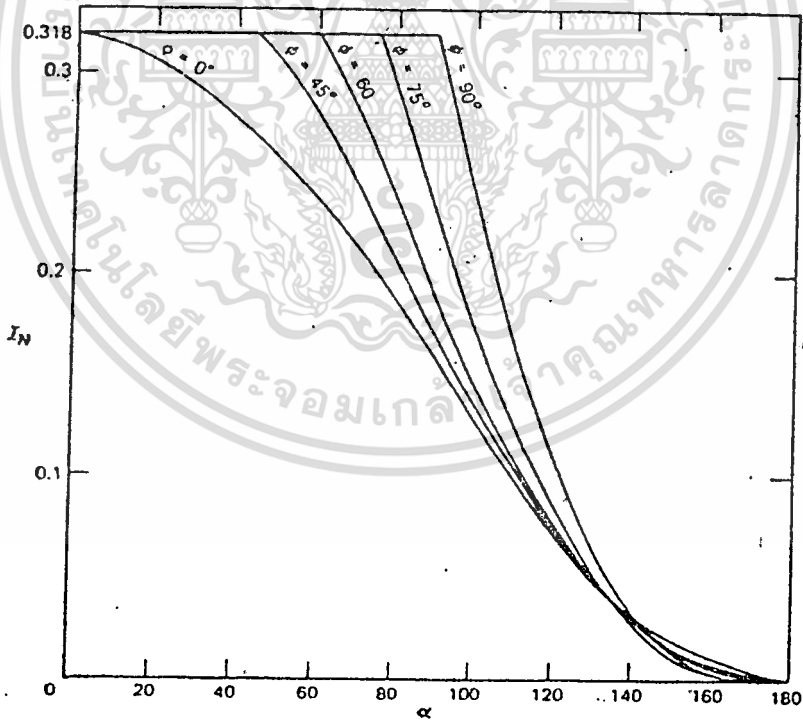
กระแสเฉลี่ยที่ไหลผ่านเอสซีอาร์จะมีค่าเท่ากับ

$$I_T(\text{ave}) = \frac{1}{2\pi} \int_{\alpha}^{\alpha+\gamma} \frac{\sqrt{2}V}{Z} [\sin(\omega t - \phi) - \sin(\alpha - \phi)] e^{\frac{R}{L}(\frac{\alpha}{\omega} - t)} d(\omega t)$$

$$I_T(\text{ave}) = \frac{\sqrt{2}V}{Z} I_N = I_{\text{base}} \cdot I_n \dots (4.4)$$

$$I_n = \frac{1}{2\pi} \int_{\alpha}^{\alpha+\gamma} [\sin(\omega t - \phi) - \sin(\alpha - \phi)] e^{\frac{R}{L}(\frac{\alpha}{\omega} - t)} d(\omega t) \dots (4.5)$$

จากสมการ 4.5 สามารถนำไปเขียนกราฟได้ดังรูป 4-7 ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง I_n และ α ที่มุม ϕ ค่าต่าง ๆ โดยที่มุม α จะไม่มากกว่ามุม ϕ

รูป 4-7 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง I_n และ α ที่มุม ϕ ค่าต่าง ๆ เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากศูนย์เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

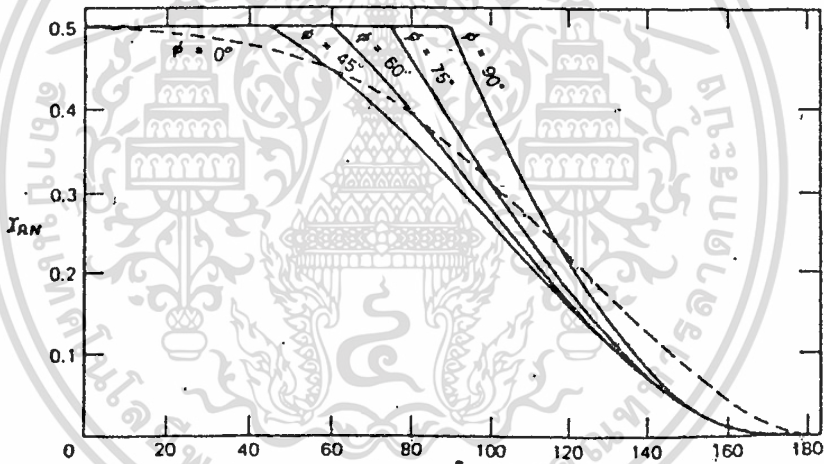
กระแสอาร์โอมเอสที่ไหลผ่านเอสซีอาร์จะมีค่าเท่ากับ

$$I_T(RMS) = \left[\frac{1}{2\pi} \int_{\alpha}^{\alpha+\gamma} \left[\frac{\sqrt{2}V}{Z} \left\{ \sin(wt-\beta) - \sin(\alpha-\beta) e^{-\frac{R}{L} \left(\frac{\alpha}{w} - t \right)} \right\} \right]^2 d(wt) \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$I_T(RMS) = \frac{\sqrt{2}V}{Z} \cdot I_{RN} = I_{base} \cdot I_{RN}$$

$$I_{RN} = \frac{1}{2\pi} \int_{\alpha}^{\alpha+\gamma} \left[\sin(wt-\beta) - \sin(\alpha-\beta) e^{-\frac{R}{L} \left(\frac{\alpha}{w} - t \right)} \right]^2 d(wt) \dots (4.6)$$

สมการ 4.6 นำไปเขียนกราฟโคจกัแสงในรูป 4-8 ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง I_{RN} และ α ที่มุม β ค่าต่าง ๆ โดยที่มุม α ไม่มากกว่ามุม β

รูป 4-8 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง I_{RN} และ α ที่มุม β ค่าต่าง ๆ

กระแสอาร์โอมเอสที่ไหลในโหลดหรือเอาท์พุทที่มีค่าเท่ากับ

$$I_{O(rms)} = \frac{\sqrt{2} V}{Z} \cdot I_{O} (RN)$$

แต่
$$I_{O} (RN) = \left(I_{RN}^2 + I_{RN}^2 \right)^{\frac{1}{2}} = \sqrt{2} I_{RN}$$

ดังนั้น
$$I_{O(rms)} = \frac{2V}{Z} \cdot I_{RN} = \sqrt{2} I_{T(RMS)} \dots (4.7)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงกันอาร์เอมเอสที่ตกคร่อมโหลดจะมีค่าเท่ากับ

$$V_o(\text{rms}) = \int_{\alpha}^{\alpha+\gamma} \left[\sqrt{2} V \sin(\omega t) \right]^2 d(\omega t) \Bigg|^{1/2}$$

$$= \sqrt{2} V \left[\frac{1}{2\pi} \left\{ \gamma + \frac{1}{2} \sin 2\alpha - \frac{1}{2} \sin 2(\alpha + \gamma) \right\} \right]^{1/2} \dots (4.8)$$

ตัวอย่างที่ 4.1 วงจรควบคุมแรงกันไฟฟ้ากระแสสลับแบบเต็มลูกคลื่นซิงค 1 เฟส (single phase full-wave controller) จากแหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแสสลับ 2,300 โวลต์ จ่ายให้แก่โหลดที่เป็นความต้านทานที่เปลี่ยนแปลงระหว่าง 1.15 ถึง 2.30 โอห์ม ให้มีเอาต์พุตเพาเวอร์ 2,300 กิโลวัตต์ จงคำนวณหากระแสอาร์เอมเอสและกระแสเฉลี่ยที่ไหลผ่านเอสซีอาร์ และแรงกันสูงสุดที่เอสซีอาร์จะได้รับ

วิธีทำ (ก) $R = 2.30$ โอห์ม จะมีเอาต์พุตเพาเวอร์สูงสุดเมื่อ $\alpha = 0$

$$P_o = I_o(\text{RMS})^2 \cdot R$$

$$2300 \times 10^3 = I_o(\text{RMS})^2 \times 2.30$$

$$I_o(\text{RMS}) = 1,000 \text{ แอมแปร์}$$

กระแสอาร์เอมเอสที่ไหลผ่านเอสซีอาร์แต่ละตัวโดยแทนค่าในสมการ 4.7

$$I_{T(\text{RMS})} = \frac{I_o(\text{RMS})}{\sqrt{2}}$$

$$= \frac{1000}{\sqrt{2}} = 707 \text{ แอมแปร์}$$

เมื่อโหลดเป็นความต้านทาน เอสซีอาร์จะหยุดนำกระแสที่มุม $\beta = \pi$

$$i_o = \frac{\sqrt{2} V}{R} \sin \omega t \text{ แอมแปร์} \quad \text{เมื่อ} \quad \alpha < \omega t < \pi$$

กระแสเฉลี่ยที่ไหลผ่านเอสซีอาร์จะมีค่าเท่ากับ

$$I_{T(\text{ave})} = \frac{1}{2\pi} \int_0^{\pi} \frac{\sqrt{2} V}{R} \sin \omega t d(\omega t) = \frac{\sqrt{2} V}{2\pi R} (\cos \alpha + 1)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ (4.9) การคำนวณว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระแสอาร์เอ็มเอสที่ไหลผ่านเอสซีอาร์ จะมีค่าเท่ากับ

$$I_{T(RMS)} = \left[\frac{1}{2\pi} \int_0^{\pi} \left(\frac{\sqrt{2} V}{Z} \sin wt \right)^2 d(wt) \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$= \frac{V}{\sqrt{2R}} \left[1 - \frac{\alpha}{\pi} + \frac{\sin 2\alpha}{2\pi} \right]^{\frac{1}{2}} \dots\dots\dots (4.10)$$

เมื่อ $\alpha = 0$ จะได้

$$I_{T(ave)} = \frac{\sqrt{2} V}{\pi R}$$

และ

$$I_{T(RMS)} = \frac{V}{\sqrt{2R}}$$

$$\frac{I_{T(ave)}}{I_{T(RMS)}} = \frac{2}{\pi}$$

$$I_{T(ave)} = \frac{2}{\pi} \times 707 = 450$$

แอมแปร์

(ข) เมื่อโหลดมีค่า $R = 1.15$ โอห์ม ให้เอาท์พุทเพาเวอร์สูงสุด เมื่อ $\alpha > 0$

คือ

$$2300 \times 10^3 = 1.15 I_o^2 (RMS)$$

$$I_o (RMS) = 1414$$

แอมแปร์

กระแสอาร์เอ็มเอสที่ไหลผ่านเอสซีอาร์ แต่ละตัวเท่ากับ

$$I_{T(RMS)} = \frac{I_o (RMS)}{\sqrt{2}} = \frac{1414}{\sqrt{2}} = 1000 \quad \text{แอมแปร์}$$

$$I_{base} = \frac{\sqrt{2} V}{R} = \frac{\sqrt{2} \times 2300}{1.15} = 2830 \quad \text{แอมแปร์}$$

$$I_{RN} = \frac{I_{T(RMS)}}{I_{base}} = \frac{1000}{2830} = 0.354$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากกราฟรูป 4-8 ที่ $I_{RN} = 0.354$ จะได้มุมทริกเกอร์ $\alpha = 90^\circ$ ซึ่งดูจากกราฟในรูป 4-7 จะได้ $I_N = 0.160$ ซึ่งจะได้กระแสเฉลี่ยที่ไหลผ่าน เอสซีอาร์ แต่ละตัวมีค่าเท่ากับ

$$\begin{aligned} I_{T(\text{ave})} &= I_{\text{base}} \cdot I_n \\ &= 2830 \times 0.160 = 450 \quad \text{แอมแปร์} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{กึ่งนำกระแสเฉลี่ยสูงสุดที่ไหลผ่าน เอสซีอาร์} &= 450 \quad \text{แอมแปร์} \\ \text{และกระแสอาร์.เอม. เอสสูงสุดที่ไหลผ่าน เอสซีอาร์} &= 1000 \quad \text{แอมแปร์} \end{aligned}$$

แรงดันสูงสุดทั้งทางก้านพอร์.เวอร์และก้านรี.เวอร์ที่ เอสซีอาร์ ได้รับมีค่าเท่ากับ $2300\sqrt{2} = 3250$ โวลท์

ตัวอย่างที่ 4.2 วงจรควบคุมแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับแบบเต็มลูกคลื่น ใช้ควบคุมกำลังไฟฟ้า (power) ที่จ่ายจากแหล่งจ่ายไฟที่มีแรงดัน 2300 โวลท์ เข้าสู่โหลดที่มีความต้านทาน $R = 2.30$ โอห์ม และอินดักทีฟรีแอคแตนซ์ (Inductive Reactance) $X_L = 2.3$ โอห์ม จงคำนวณหาค่า

- (ก) ช่วงของการควบคุม (คือ ช่วงมุม α ที่เปลี่ยนไปจากกระแสมีค่าเป็น 0 จนถึงค่าสูงสุดเท่าที่สามารถเป็นไปได้)
- (ข) กระแสอาร์.เอม. เอสสูงสุดที่ไหลเข้าสู่โหลด
- (ค) กำลังไฟฟ้าสูงสุด และเพาเวอร์แฟกเตอร์ขณะจ่ายไฟให้โหลดสูงสุด
- (ง) กระแสอาร์.เอม. เอสที่ไหลผ่าน เอสซีอาร์ เมื่อ $\alpha = 90^\circ$
- (จ) จำนวนมุมที่ เอสซีอาร์ นำกระแส (γ) และเพาเวอร์แฟกเตอร์ที่แหล่งจ่ายไฟ เมื่อ $\alpha = 90^\circ$

วิธีทำ

(ก) ช่วงการควบคุม กระแสจะไม่ไหลผ่านโหลดเมื่อทำการทริก เอสซีอาร์ ขณะแรงดันพอร์.เวอร์ตกถึงศูนย์ โดยที่แรงดันจากแหล่งจ่ายมีค่า

$$v = 2300\sqrt{2} \sin wt$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำลังไฟฟ้าที่จ่ายให้โหลดเท่ากับศูนย์ เมื่อ $\alpha = \alpha_{\max} = 180^\circ$

มุมทริกเกอร์ (α) สามารถลดลงต่ำสุดเท่ากับมุม ϕ โดยจะใ้กำลังไฟฟ้าที่จ่ายให้แกโหลดมีค่าสูงสุด

$$\alpha = \alpha_{\min} = \phi = \tan^{-1} \frac{WL}{R} = \tan^{-1} 1 = 45^\circ$$

ดังนั้นช่วงของการควบคุม คือ $45^\circ < \alpha < 180^\circ$

(ข) กระแสไหลสูงสุด เมื่อ $\alpha = \alpha_{\min} = \phi$ ดังนั้นรูปคลื่นของแรงดัน และ กระแสที่ไหลผ่านโหลดจะเป็น Sinusoidal โดยลาหลังกันอยู่ ϕ องศาไฟฟ้า

$$I_{O(RMS)} = \frac{V}{\left[R^2 + (WL)^2 \right]^{1/2}} = \frac{2300}{\left[2.3^2 + 2.3^2 \right]^{1/2}} = 707 \text{ แอมแปร์}$$

(ค) กำลังไฟฟ้าสูงสุดที่จ่ายให้โหลด โดยจะเกิดขึ้นเมื่อกระแสเอาต์พุตไหลสูงสุด

$$P_{\max} = I_{O(RMS)}^2 \times R = (707)^2 \times 2.30 = 1150 \times 10^3 \text{ วัตต์}$$

$$\begin{aligned} \text{เพาเวอร์แฟคเตอร์} &= \frac{\text{active power}}{\text{apparent power}} \\ &= \frac{1150 \times 10^3}{2300 \times 707} \\ &= 0.707 \end{aligned}$$

ในสภาวะที่รูปคลื่นไม่เป็น Sinusoidal การคำนวณตามแบบข้างบนจะไม่ถูกต้อง

(ง) สำหรับ $\alpha = 90^\circ$, $\phi = 45^\circ$ จากรูป 4-8 จะใ้

$$I_{RN} = 0.31$$

$$\text{และ } I_{\text{base}} = \frac{\sqrt{2} V}{Z} = \frac{\sqrt{2} \times 2300}{\left[2.3^2 + 2.3^2 \right]^{1/2}} = 1000 \text{ แอมแปร์}$$

กระแสอาร์เอ็มเอสที่ไหลผ่านเอสซีอาร์

$$I_{T(RMS)} = I_{\text{base}} \times I_{RN}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน 1000 x 0.31 เท่านั้น 310 วัตต์ในแอมแปร์ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(จ) จากรูป 4-6 เมื่อ $\alpha = 90^\circ$, $\theta = 45^\circ$ จะได้ $\gamma = 130^\circ$
 คือ จำนวนมุมที่เอสซีอาร์นำกระแส (γ) = 130°
 กระแสอาร์เอ็มเอสทีโวลเข้าสู่โหลดจะเท่ากับ

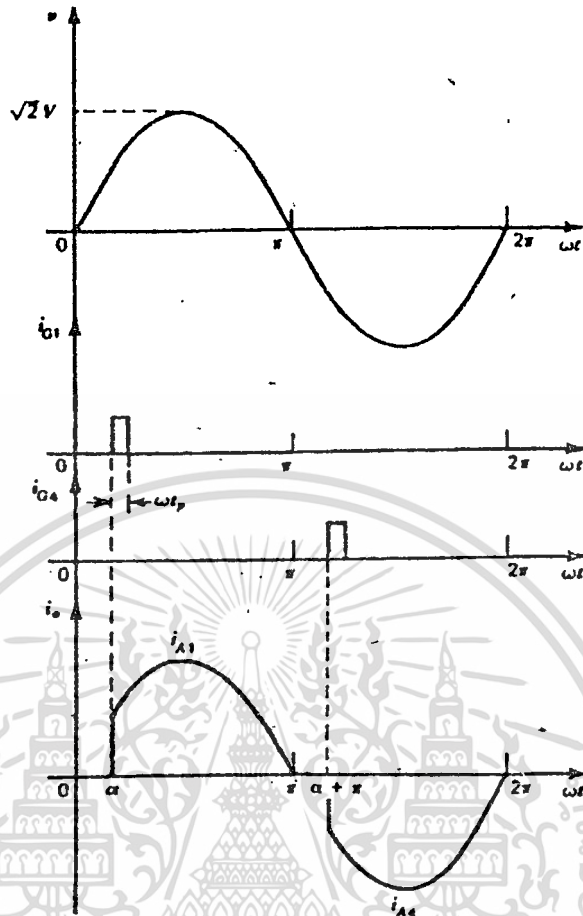
$$I_{O(RMS)} = \sqrt{2} I_{T(RMS)} = \sqrt{2} \times 310 = 425 \text{ แอมแปร์}$$

$$P_O = R I_{O(RMS)}^2 = 2.3 \times (425)^2 = 415 \times 10^3 \text{ วัตต์}$$

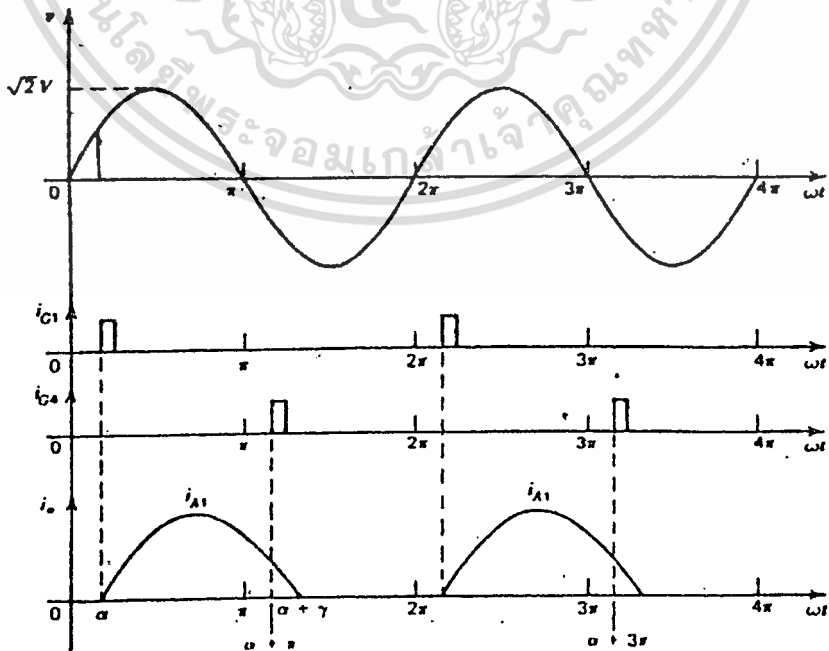
$$\text{เพาเวอร์แฟคเตอร์} = \frac{415 \times 10^3}{2300 \times 425} = 0.425$$

4.3 สัญญาณทริกเกอร์ สัญญาณทริกเกอร์สำหรับเอสซีอาร์ทั้งสองในรูป 4-2 จะต้องแยกออกจากกัน เพราะว่าคาบจรของเอสซีอาร์แต่ละตัวไม่ทับซ้อนกัน เมื่อโหลดเป็นความต้านทาน และ $L = 0$ มุมทริกเกอร์ (α) ทำสุด = $\theta = 0$ เอสซีอาร์จะหยุดนำกระแสที่จุดสุดท้ายของครึ่งไซเคิลของแรงดันจ่ายไฟสัญญาณทริกเกอร์เป็นพัลส์อาจจะเป็นกึ่งที่แสดงในรูป 4-9 กระแสเกทที่ต้องการทริกเกอร์ให้เอสซีอาร์นำกระแสอยู่ในระดับ 10 จนถึง 400 มิลลิแอมแปร์ และความกว้างของพัลส์จะต้องกว้างอย่างน้อย 5 ไมโครวินาที (μsec) หรือ turn-on-time ของเอสซีอาร์

สัญญาณทริกเกอร์ที่เป็นพัลส์ไม่พอเพียงในกรณีที่โหลดเป็นอินดักทีฟโหลด เหตุผลนี้แสดงในรูป 4-10 เมื่อ $\alpha < \theta$ ที่มุม $\omega t = \alpha + \pi$, Q_1 จะยังคงนำกระแสอยู่เนื่องจากผลของอินดักแตนซ์ในโหลด แรงดันคร่อมโหลด $v_o = v$ และแรงดันคร่อมตัวเอสซีอาร์ทั้งสองเป็นศูนย์โวลต์ เวลาที่เอสซีอาร์ Q_1 หยุดนำกระแสสัญญาณทริกเกอร์ i_{G4} สิ้นสุดลงถึงนั้นเอสซีอาร์ Q_4 ไม่สามารถนำกระแสได้ ทั้งนี้รูปคลื่นเอาท์พุทจึงเกิดการไม่สมดุลเนื่องจากเอสซีอาร์ Q_1 นำกระแสตัวเดียว ซึ่งจะเกิด dc component ในโหลดและในแหล่งจ่ายไฟ ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหานี้ ควรใช้สัญญาณทริกเกอร์แบบต่อเนื่อง (continuous gating) ตลอด $\frac{\pi - \alpha}{\omega}$ วินาที ซึ่งจะทำให้เมื่อ i_{A1} ตกลงเป็นศูนย์ เอสซีอาร์ Q_4 มีสัญญาณทริกเกอร์ให้นำกระแส

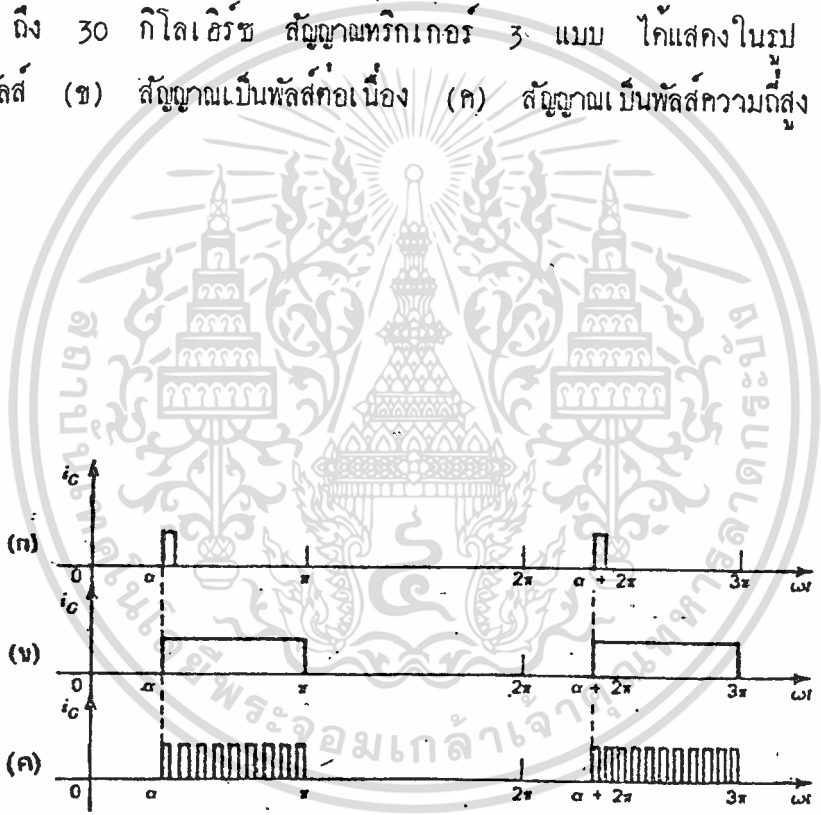

รูป 4-9 สัญญาณทริกเกอร์สำหรับวงจรรูป 4-5 เมื่อ $\phi = 0$

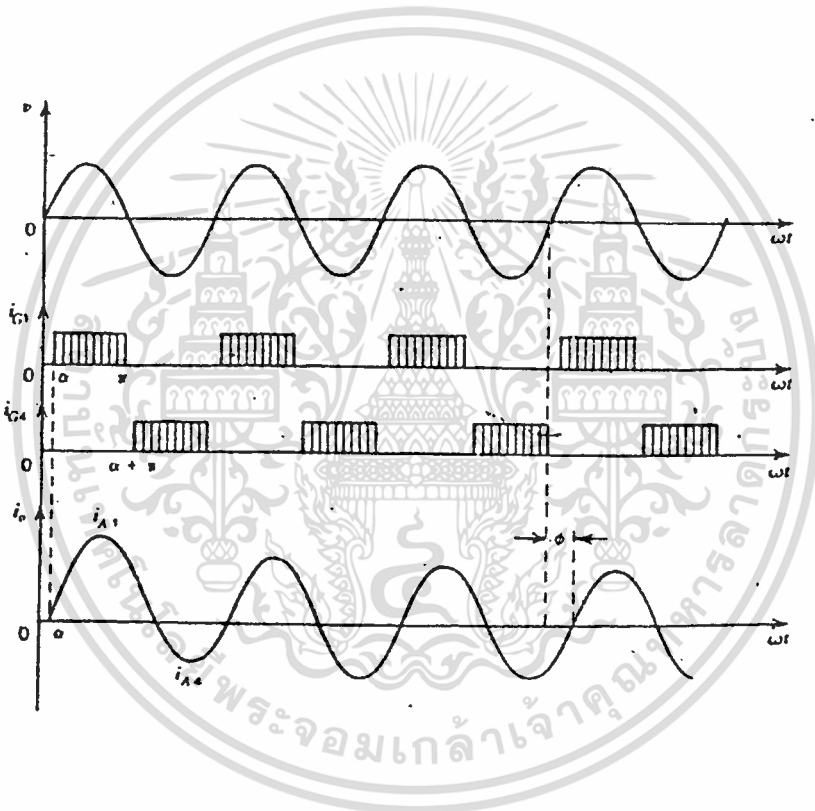
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับรูป 4-10 สัญญาณทริกเกอร์นั้นเมื่อ ϕ หนึ่ 0 ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญญาณทริกเกอร์ที่จ่ายให้แก่เกทของ เอสซีอาร์ทั้งสองควรจะผ่านหม้อแปลงที่ทำหน้าที่แยกคาโทดของ เอสซีอาร์ทั้งสองออกจากกัน เรียกกันว่า Isolating transformer. หม้อแปลงจะมีขนาดเล็กเมื่อใช้พัลส์ที่แคบ ๆ แต่หม้อแปลงจะมีขนาดใหญ่เมื่อต้องการส่งพัลส์ที่กว้าง กังนั้นพัลส์ที่ต่อเนื่องตลอดจะทำให้ทงใช้หม้อแปลงที่มีขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อให้แน่ใจว่า เอสซีอาร์ Q_4 นำกระแสโดยใช้หม้อแปลง Isolating ขนาดเล็ก จึงนิยมใช้พัลส์ที่มีความถี่สูง เป็นพัลส์ที่มีความกว้างน้อย แต่อย่างต่อเนื่องตลอดช่วง $\alpha < \omega t < \pi$ สำหรับ เอสซีอาร์ Q_1 และ $\alpha + \pi < \omega t < 2\pi$ สำหรับ เอสซีอาร์ Q_4 ความถี่สูงของสัญญาณทริกเกอร์โดยทั่วไปจะอยู่ระหว่าง 10 ถึง 30 กิโลเฮิรซ์ สัญญาณทริกเกอร์ 3 แบบ โค้แสดงในรูป 4-11 (ก) สัญญาณเป็นพัลส์ (ข) สัญญาณเป็นพัลส์ต่อเนื่อง (ค) สัญญาณเป็นพัลส์ความถี่สูง

รูป 4-11 สัญญาณทริกเกอร์

ในรูป 4-12 แสดงผลของการใช้สัญญาณทริกเกอร์แบบพัลส์ความถี่สูง เมื่อโหลดเป็นอินดักทีฟโหลด (RL Load) และ $0 \leq \alpha \leq \pi$ เอสซีอาร์ Q_1 จะนำกระแสเมื่อ $\omega t = \alpha$ และเอสซีอาร์ Q_4 จะนำกระแสเมื่อ I_{A1} ทกลงสู่ศูนย์สำหรับการทำงานใน 2-3 ไช้เกิดแรก รูปคลื่นของกระแสที่ไหลเข้าสู่โหลด (i_o) จะไม่สมมูลย์ โดยจะมีสภาวะ transient แต่จะมีการทำให้ลดลงโดยความต้านทาน R และในที่สุดรูปคลื่น i_o จะสมมูลย์ในช่วงที่ $\pi < \alpha < \pi$ กระแส i_o จะไหลไม่ต่อเนื่อง ดังแสดงในรูป 4-5 (ข) และมีสภาวะรูปคลื่นแบบสมมูลย์

รูป 4-12 สัญญาณทริกเกอร์เป็นพัลส์ความถี่สูง

บทที่ 5

การออกแบบและการสร้าง (Design and Building)

ในปฏิญานินทร์เรื่องนี้ได้แบ่งการออกแบบและการสร้างออกเป็น 2 อย่างคือ

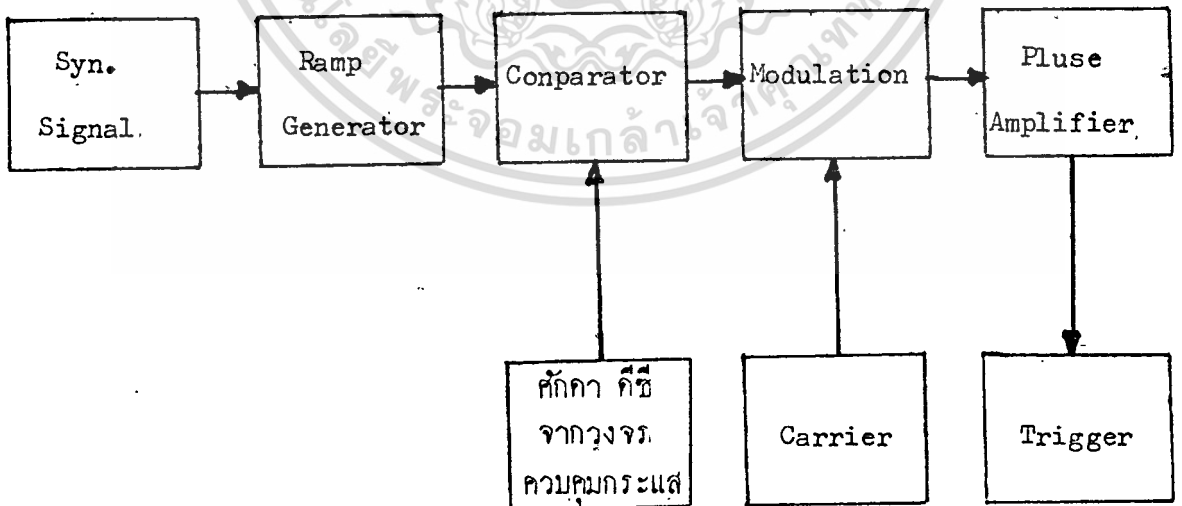
1. การออกแบบวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Circuit Design)
2. การสร้างเครื่องเชื่อม (Building of Welding)

5.1 การออกแบบวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Circuit Design)

การออกแบบวงจรอิเล็กทรอนิกส์ จะแยกได้เป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

5.1.1 วงจรควบคุมการทริกเกท (Triggate Control Circuit)

วงจรควบคุมการทริกเกทหรือวงจรสร้างสัญญาณกระตุ้น จะเป็นส่วนที่ทำหน้าที่ให้ตัว SCR เริ่มและหยุดทำงาน ดังนั้นจึงเป็นส่วนที่ควบคุมศักดาไฟฟ้ากระแสสลับที่ทางออกของคานา วงจรกำลัง เพื่อจ่ายกำลังให้แก่หม้อแปลง ซึ่งมีลำดับชั้นการทำงานของวงจร ดังรูป 5-1

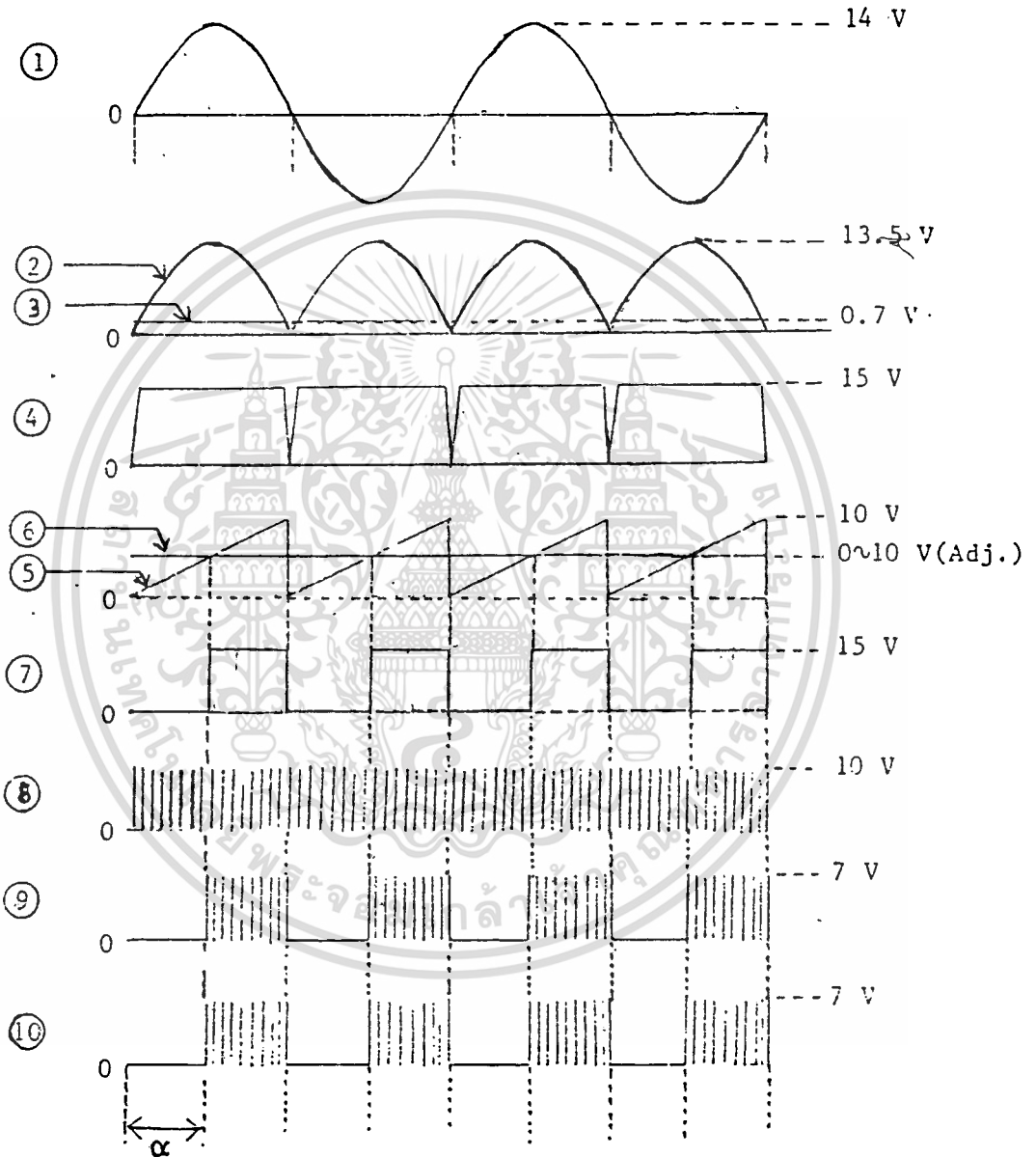

รูป 5-1 แสดงลำดับชั้นการทำงานของวงจรสร้างสัญญาณกระตุ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

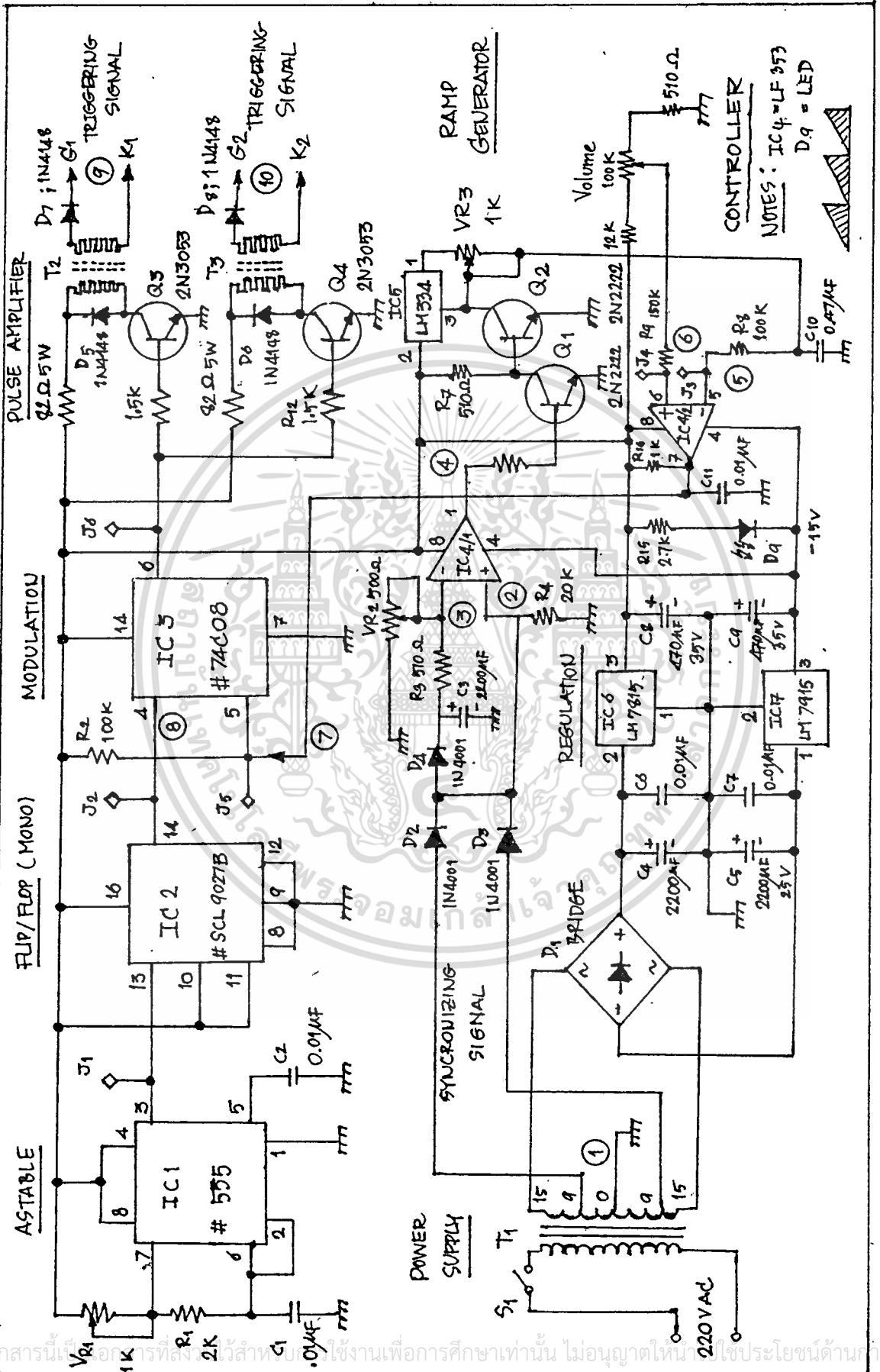
วงจรสร้างสัญญาณกระตุ้นจังกังรูป 5-1 มีลำดับขั้นตอนการทำงานดังนี้คือ เมื่อป้อนสัญญาณศักกภาพไฟฟ้ากระแสสลับ 220 โวลต์ ให้เครื่องเชื่อมก็จะถูกแปลงให้เป็นสัญญาณศักกภาพไฟฟ้ากระแสสลับ 14 โวลต์ ผ่านไครโศกทำให้ได้สัญญาณศักกภาพไฟฟ้ากระแสตรงชนิดเต็มคลื่น (Full wave) ซึ่งสัญญาณนี้จะถูกแปลงให้เป็นสัญญาณแรมพ์ (Ramp signal) จังกังรูป 5-2 (รูปคลื่นที่ 5) สัญญาณแรมพ์ที่ได้นี้จะถูกลำดับไปเปรียบเทียบกับศักกภาพไฟฟ้ากระแสตรงที่ได้จากทางวงจรควบคุมไฟฟ้ากระแสตรง จังกังรูป 5-2 (รูปคลื่นที่ 6) จุดซึ่งศักกภาพไฟฟ้าควบคุมและสัญญาณแรมพ์หักกันจะทำให้เกิดสัญญาณกระตุ้นออกมา จังกังรูป 5-2 (รูปคลื่นที่ 7) สัญญาณกระตุ้นที่ได้นี้จะถูกลำดับไปโมดูเลชัน (Modulation) กับสัญญาณพัลส์เล็ก ๆ จังกังรูป 5-2 (รูปคลื่นที่ 8) ซึ่งเมื่อโมดูเลชันแล้ว จะได้สัญญาณออกมามจังกังรูป 5-2 (รูปคลื่นที่ 9 และ 10) จากนั้นจึงนำสัญญาณมาขยายโดย pulse amplifier เพื่อให้มีศักกภาพที่เหมาะสม จึงจะได้สัญญาณกระตุ้นที่สมบูรณ์ สัญญาณกระตุ้นที่ได้นี้จะมีเฟสเดียวกับศักกภาพไฟฟ้ากระแสสลับ 220 โวลต์ ดังนั้นถ้าศักกภาพไฟฟ้าควบคุมเกิดเปลี่ยนแปลงไป มุมกระตุ้นก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย กล่าวคือ ถ้าศักกภาพไฟฟ้าควบคุมเพิ่มขึ้น มุมกระตุ้นก็จะเพิ่มขึ้นด้วย และจากวงจรที่กล่าวถึงนี้ ได้กำหนดให้ ความสูงของสัญญาณแรมพ์เป็น 10 โวลต์ ดังนั้นเมื่อสัญญาณไฟฟ้าควบคุมมีพิสัย 0-10 โวลต์ พิสัยของมุมกระตุ้นก็จะเป็น 0 องศา ถึง 180 องศา

การที่ท้งใช้ pulse amplifier แบบที่ใช้หม้อแปลงเป็นวงจรส่วนขยายสัญญาณกระตุ้น เพราะว่าถ้าวงจรสร้างสัญญาณกระตุ้นและวงจรกำลังท้งกันโดยตรงแล้ว จะมีปัญหาในการวิเคราะห์มกราวนค์และปัญหาเนื่องจากวงจรสร้างสัญญาณกระตุ้นอาจจะเสียหายได้ เมื่อวงจรกำลังทำงานผิดปกติ จึงจำเป็นต้องใช้หม้อแปลงขยายสัญญาณ เพื่อแยกระบบกราวนค์ระหว่างวงจรกำลังกับวงจรสร้างสัญญาณกระตุ้น

รูป 5-2 แสดงรูปร่างของสัญญาณที่ต่างกัน ของวงจรสร้างสัญญาณกระตุ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONTROLLER
 NOTES: IC4 = LF353
 D9 = LED

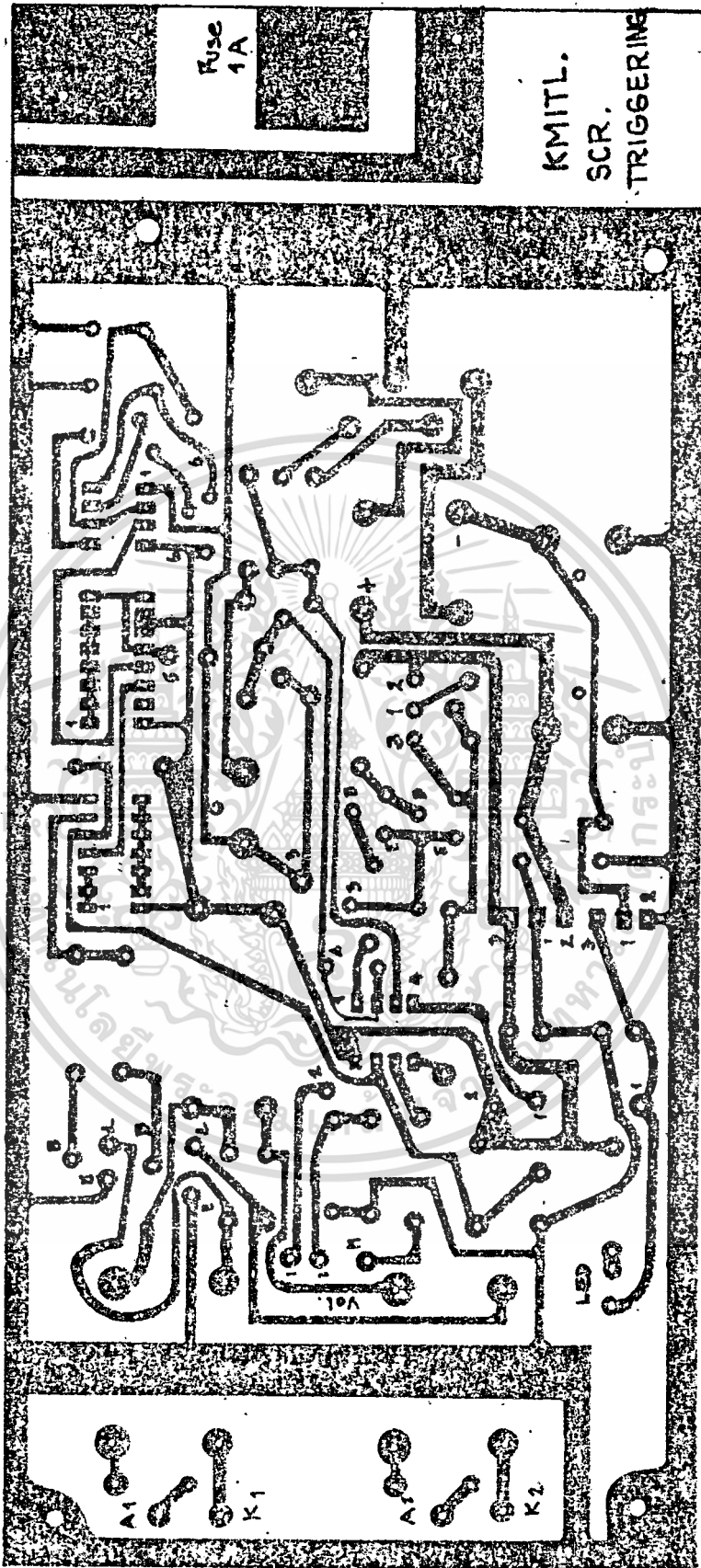
การทำงานของวงจร

เมื่อจ่ายไฟ 220 โวลต์ให้แก่อหม้อแปลง แรงเคลื่อนไฟฟ้าจะถูกแปลงให้ลดทาลงเหลือ 9 โวลต์และ 15 โวลต์ ทางกัน 9 โวลต์ถูกเรียงกระแสแบบฟูลเวฟเซนเทอร์แท้มแล้วจัดส่งไปยังขา 3 ของไอซี 4/1 (LF 353) เพื่อเปรียบเทียบ (Comparative) กับแรงดันกระแสตรงซึ่งผ่านการฟิลเตอร์ด้วย C3 และถูกลดแรงดันลงเหลือประมาณ 0.7 โวลต์ ด้วย R3 และ VR 2 ที่ขา 2 ของไอซี 4/1 ออกไปยังขา 1 และถูกส่งไปยังชุกกำเนิดสัญญาณแรมพ์ (Ramp Generator) ซึ่งประกอบไปด้วย Q_1 และ Q_2 ที่ออกแบบการลิ่งกัน ไอซี 5 (LM 334) เป็นตัวควบคุมแรงดันขาออกให้คงที่สามารถปรับได้ด้วยตัว VR3 เพื่อให้ได้แรงดันขาออก 10 โวลต์ และถูกส่งต่อไปยังไอซี 4/2 ที่ขา 5

ทางกัน 15 โวลต์ ถูกเรียงกระแสแบบฟูลเวฟเซนเทอร์แท้มด้วย โดยผ่านการฟิลเตอร์และควบคุมแรงดันให้คงที่แบบไอซี Regulated 15 โวลต์ บวก, ลบ จ่ายให้กับไอซีทุกตัวในวงจร และถูกส่งไปควบคุมระดับแรงดันด้วย Volume 100k เพื่อส่งไปเปรียบเทียบกับสัญญาณแรมพ์ที่ขา 6 ของไอซี 4/2 ออกที่ขา 7 เป็นสัญญาณสี่เหลี่ยม (Square Wave) ที่สามารถปรับขนาดความกว้างของสัญญาณได้ โดยมีขนาดความสูง 15 โวลต์ ส่งไปยังไอซี 3

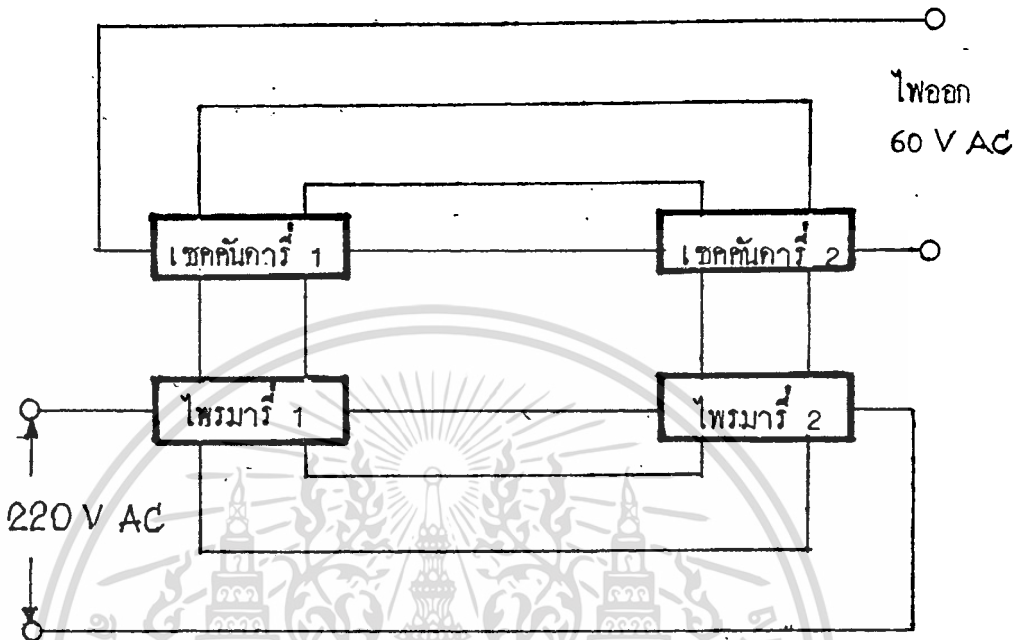
ที่ไอซี 1 ใช้วงจรทั้งเวลาแบบอะสเตเบิลปรับความถี่ที่ VR 1 ได้ความถี่ที่คงการประมาณ 20 กิโลเฮิรตซ์ จ่ายให้กับไอซี 2 ซึ่งเป็นวงจรฟลิปฟลอปแบบโมนอ (Flip-Flop) (mono) ออกไปยังขา 4 ของไอซี 3 เพื่อผสมสัญญาณกับสัญญาณสี่เหลี่ยมที่มาจากไอซี 4/2 ที่ตัวไอซี 3 เป็นแบบแอนด์เกต (AND gate) จะทำการผสมสัญญาณทั้งสองเข้าด้วยกันเป็นพัลส์เทรน (Pulse train) สัญญาณถูกส่งออกไปยังขา 6 ให้แก่ Q_3 และ Q_4 เพื่อขยายระดับสัญญาณให้พอเหมาะแก่อหม้อแปลงที่ทำหน้าที่แปลงสัญญาณ (Pulse Transformer) และถูกส่งไปยังขาเกตและขาคาโทดของเอสซีอาร์ต่อไป

เหตุผลที่ต้องใช้อหม้อแปลงเป็นตัวยายและแปลงสัญญาณก็เพื่อป้องกันไฟแรงสูงของทางกันไฟฟ้ากำลังมาทำความเสียหายให้กับวงจรทรินิเจอร์ และหม้อแปลงที่ใช้ต้องเป็นชนิดแกนเฟอร์ไรท์เพราะสัญญาณที่ถูกส่งมามีความถี่สูงมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานวิจัย ซึ่งใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 การพันขดลวด

รูป 5-9 แสดงการต่อขดลวดขดต่าง ๆ

เมื่อกำหนดจำนวนรอบของขดลวดทั้งขดไพรมารีและขดเซคคันดารีตลอดจนกำหนดขนาดเบอร์ลวดแล้ว ก็ลงมือปฏิบัติการพันขดลวดโดยทำเป็นชั้นตอน ดังนี้

1. จัดเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือที่จะต้องใช้ไว้ให้พร้อม
2. แบ่งขดลวดเป็นขด ๆ จำนวน 2 ขด เท่า ๆ กัน
ขดลวดไพรมารีจำนวน 70 รอบต่อขด
ขดลวดเซคคันดารีจำนวน 19 รอบต่อขด
3. การพันให้หันในแนวตั้งเหมือนกัน แล้วนำมาทำอนุกรมกันจึกรูป 5-7
4. ตรวจสอบการต่อสายให้เรียบร้อย นำไปอามน้ำยาวานิชแล้วทำการอบ
5. นำมาประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2. การสร้างเครื่องเชื่อม

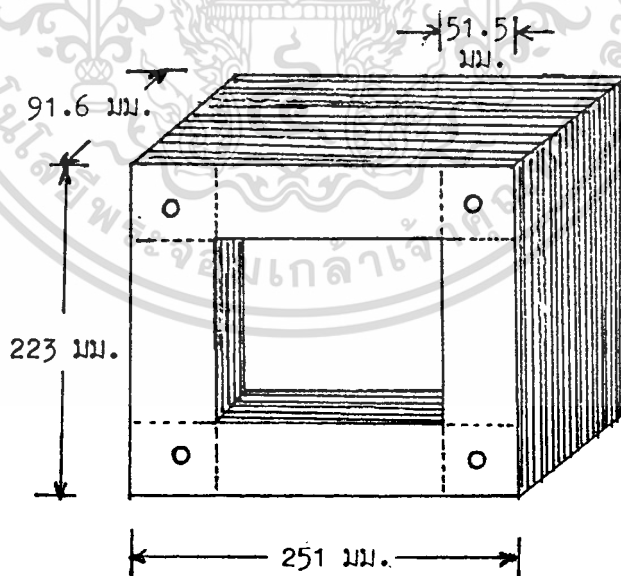
ในการสร้างเครื่องเชื่อมจะเป็นการสร้างหม้อแปลงที่ใช้ในการเชื่อม ซึ่งจะแบ่งเป็น 2 ชั้นคอนกรีตนี้ คือ

5.2.1 การคำนวณ

ในการสร้างหม้อแปลงสำหรับเครื่องเชื่อมเลือกใช้แกนเหล็กรูปตัว C เพราะให้ผลทางกระแสเชื่อมที่ดีที่สุด จากการทดลองใช้แกนเหล็กรูปตัว E และตัว I แล้ว ปรากฏว่ากระแสเชื่อมที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควร

ข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณ

- ไฟออกที่หัวเชื่อม 60 โวลต์
- $B_m = 1.5$ เทสลา (เครื่องเชื่อมจะทำงานได้ก็เมื่อแกนเหล็กถึงจุดอิ่มตัว)

รูป 5-8 ขนาดแกนเหล็ก มาตรฐาน 1 : 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\begin{aligned} \text{หาพื้นที่} &= 0.0916 \times 0.0515 \\ &= 0.0047 \quad \text{ตารางเมตร} \end{aligned}$$

$$\text{ใช้ } B_m = 1.5 \quad \text{เทสลา}$$

$$\begin{aligned} N_1 &= \frac{E_1}{4.44 \cdot f \cdot B_m \cdot A} \\ &= \frac{220}{4.44 \cdot 50 \cdot 1.5 \cdot 0.0047} \end{aligned}$$

$$N_1 = 140 \quad \text{รอบ}$$

$$\begin{aligned} N_2 &= \frac{E_2 \times N_1}{E_1} \\ &= \frac{60 \times 140}{220} \\ &= 38 \quad \text{รอบ} \end{aligned}$$

จำนวนรอบทางไพรมารี 140 รอบ

จำนวนรอบทางเซคคันดารี 38 รอบ

การหาขนาดขลวด

ขลวดไพรมารีใช้ขนาด 11.04 ตารางมิลลิเมตร

(1.2 มม. x 9.2 มม.)

ใช้ลวดเบอร์ 9 SWG

จ่ายกระแสได้ 50 แอมแปร์

ขลวดเซคคันดารีใช้ขนาด 30 ตารางมิลลิเมตร

(3 มม. x 10 มม.)

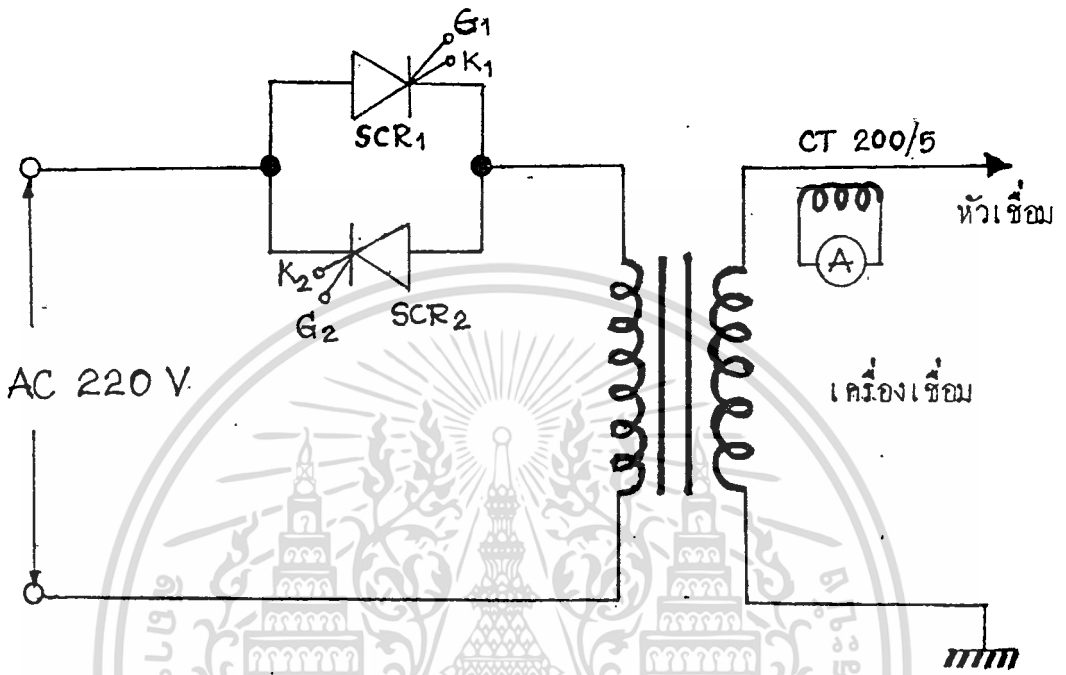
ใช้ลวดเบอร์ 4 SWG

จ่ายกระแสได้ 120 แอมแปร์ หรือสูงสุด 200 แอมแปร์

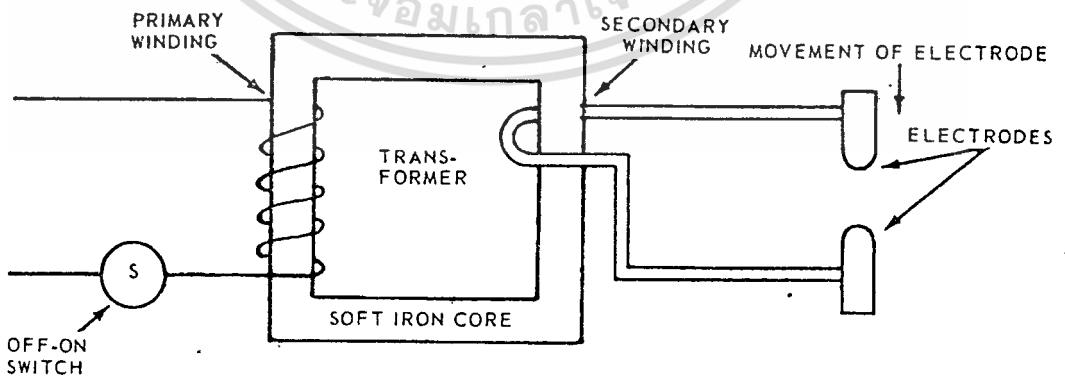
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 วงจรกำลัง (Power Circuit)

ในปริิณยานิพนธ์เรื่องนี้ได้นำ SCR มาใช้งาน 2 ตัว โดยการทอกลับซ้ำกัน
 กิ่งรูป 5-4 วงจรกำลังเป็นวงจรที่ทำงานโดยทอกับไฟฟ้ากระแสสลับ 220 โวลต์

รูป 5-6 แสดงการทอวงจรกำลัง

รูป 5-7 แสดงการทอวงจรของเครื่องเชื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 รายการอุปกรณ์

จะแยกเป็น 2 รายการ

5.3.1 รายการอุปกรณ์วงจรอิเล็กทรอนิกส์

จำนวน	รายการ	ราคา/หน่วย	บาท
1	รีซิสเตอร์ 2k Ω 1/4 วัตต์ 1%	0.75	0.75
2	รีซิสเตอร์ 100k Ω 1/4 วัตต์ 1%	0.75	1.50
2	รีซิสเตอร์ 510 Ω 1/4 วัตต์ 1%	0.75	1.50
1	รีซิสเตอร์ 20k Ω 1/4 วัตต์ 1%	0.75	0.75
1	รีซิสเตอร์ 47k Ω 1/4 วัตต์ 1%	0.75	0.75
1	รีซิสเตอร์ 150k Ω 1/4 วัตต์ 1%	0.75	0.75
2	รีซิสเตอร์ 1.5k Ω 1/4 วัตต์ 1%	0.75	1.5
1	รีซิสเตอร์ 2.7k Ω 1/4 วัตต์ 1%	0.75	0.75
1	รีซิสเตอร์ 1k Ω 1/4 วัตต์ 1%	0.75	0.75
2	รีซิสเตอร์ 82 Ω 5 วัตต์ 1%	8	16
2	รีซิสเตอร์ 30k Ω 1/4 วัตต์ 5%	0.25	.50
1	รีซิสเตอร์ 60k Ω 1/4 วัตต์ 5%	0.25	0.25
2	เก็อกมา 1k Ω	3	6
1	เก็อกมา 100k Ω	3	3
5	คอนเดนเซอร์ 0.01 μ F 100 โวลต์ โพลีเอสเตอร์	3	15
3	คอนเดนเซอร์ 2200 μ F 25 โวลต์อิเล็กโทรไลต์	15	45
2	คอนเดนเซอร์ 470 μ F 25 โวลต์อิเล็กโทรไลต์	12	24
1	คอนเดนเซอร์ 0.47 μ F 100 โวลต์โพลีเอสเตอร์	5	5
1	ไดโอด บริคจ์ 3 แอมป์ 100 โวลต์	20	20
3	ไดโอด บริคจ์ 1 N 4001	1	3
4	ไดโอด บริคจ์ 1 N 4148	1	4
1	LED ไดโอดเปล่งแสง	2	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวน	รายการ	ราคา/หน่วย	บาท
2	ทรานซิสเตอร์ 2N 2222	6	12
2	ทรานซิสเตอร์ 2N 3053	12	24
1	ไอซี ไทเมอร์ 555	8	8
1	ไอซี ฟลิปฟลอป 4027	12	12
1	ไอซี 74 008	8	8
1	ไอซี MF 353	16	16
1	ไอซี เรกกูเลท 7815	12	12
1	ไอซี เรกกูเลท 7915	13	13
1	ไอซี เรกกูเลท LM 334	30	30
1	หม้อแปลง 220/15, 9, 0, 9, 15 โวลต์ 1 แอมป์	45	45
2	หม้อแปลงแกนเฟอไรท์ ขนาดกว้าง 1 ซม., ยาว 2.5 ซม., สูง 2.5 ซม. พันขดลวดเบอร์ 24		
	200/100 รอบ	60	120
1	แผ่นปริ้นท์ ขนาดตามแบบ	40	40
1	ฟิวส์พร้อมฐานฟิวส์ 1 แอมป์	5	5
1	สวิตช์เปิดปิด แบบมีไฟ	25	25
1	โวลลุ่ม 100 k B พร้อมลูกบิด	18	18
2	เอสซีอาร์ เบอร์ 88 S12 พร้อมแผนระบายความร้อน ขนาดใหญ่	650	1300
	รวม		1840.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 รายการอุปกรณ์หม้อแปลง. รื่องเชื่อม

จำนวน	รายการ	ราคา/หน่วย	บาท
15 กิโล	แกนหม้อแปลงตัว I	40	600
3.5 กิโล	ลวดทองแดง ขนาด 2 มม. x 9.2 มม.	100	350
4 กิโล	ลวดทองแดง ขนาด 3 มม. x 10 มม.	100	400
1	Panel Ammeter 0-5 A	280	280
1	Current Transformer 200/5	350	350
	รวม		1,980

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

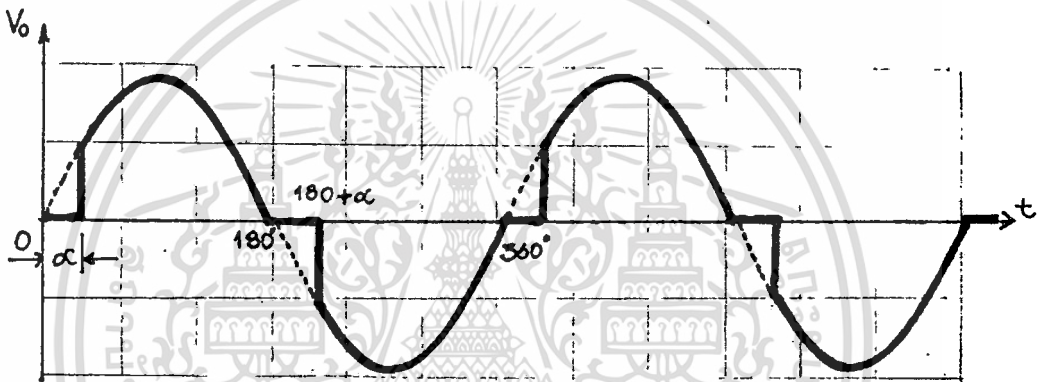
บทที่ 6

การทคสองและผลการทคสอง

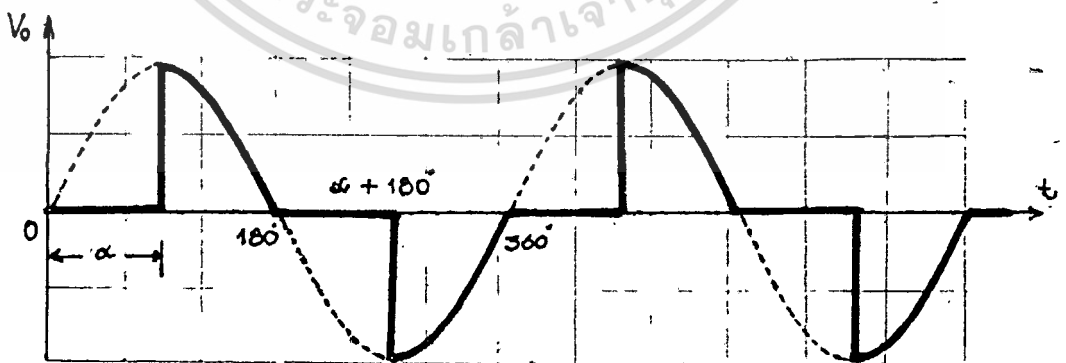
ในการทคสองแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

6.1 การทคสองวงจรทริกเกอร์

ในการทคสองวงจรทริกเกอร์ ใช้กับหม้อแปลงในขณะที่มีโหลดและไม่จ่ายโหลด จะได้ลักษณะสัญญาณที่มุม ค่าต่าง ๆ ดังรูป

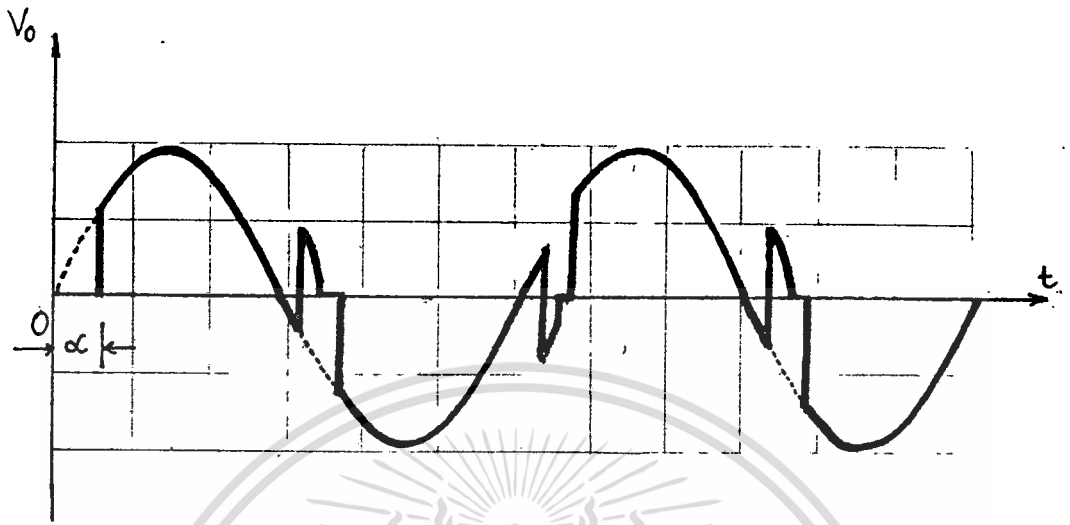

รูป 6-1 ลักษณะสัญญาณที่ได้เมื่อมุม $\alpha \approx 30^\circ$ และหม้อแปลงมีโหลด R หรือลัดวงจร

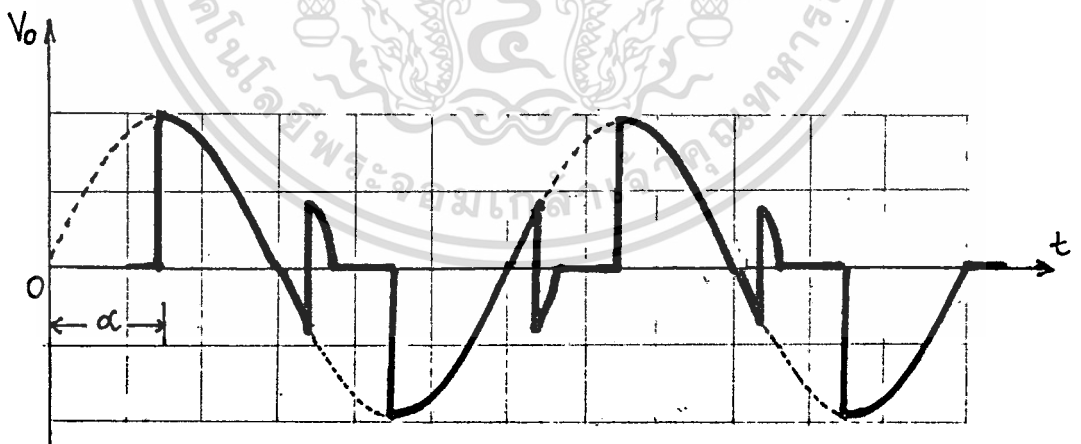

รูป 6-2 ลักษณะสัญญาณที่ได้เมื่อมุม $\alpha \approx 90^\circ$ และหม้อแปลงมีโหลด R หรือลัดวงจร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 6-3 ลักษณะสัญญาณที่ได้นี้เมื่อมุม $\alpha \approx 30^\circ$ และหม้อแปลงไม่จ่ายโหลด

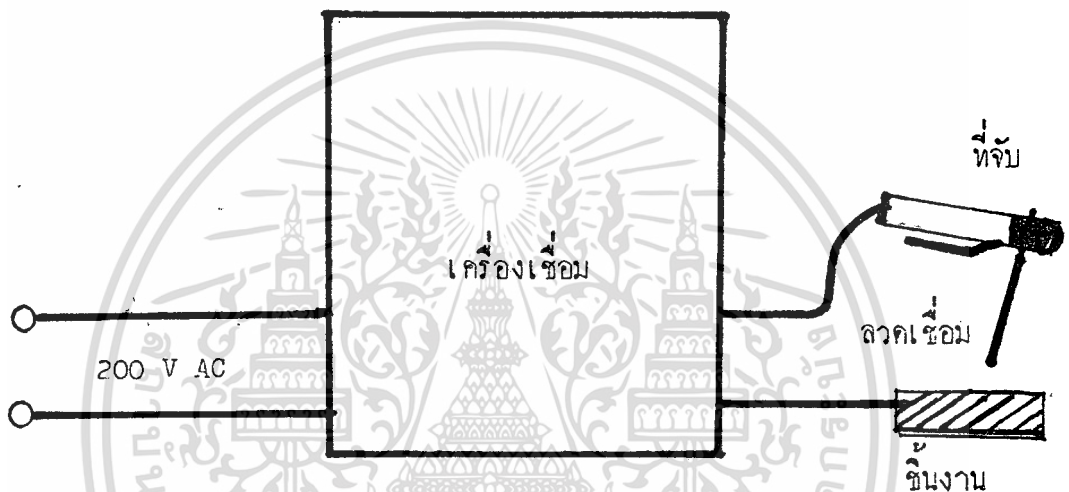

รูป 6-4 ลักษณะสัญญาณที่ได้นี้เมื่อมุม $\alpha \approx 90^\circ$ และหม้อแปลงไม่จ่ายโหลด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 การทดลองเครื่องเชื่อมและผลการทดลอง

ในการทดลองเครื่องเชื่อมชนิดที่ควบคุมแรงดันด้วยเอสซีอาร์ จะต้องทำการต่อวงจรการทดลองเชื่อมดังรูป 6-5

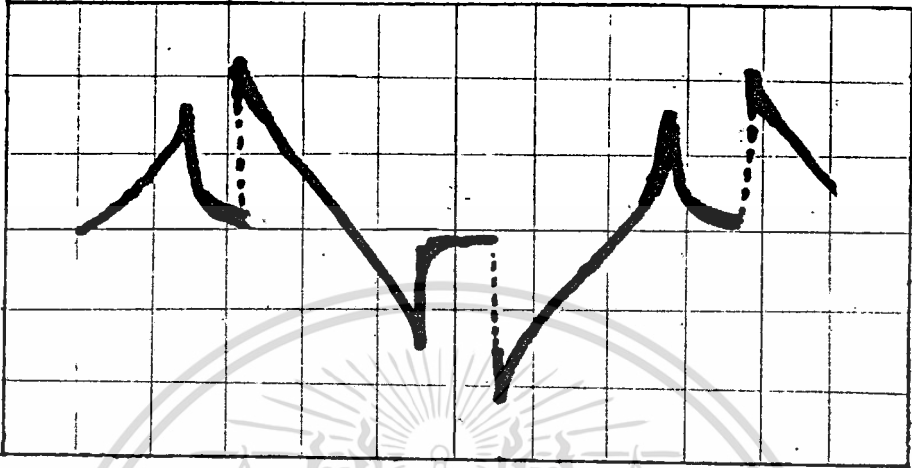
รูป 6-5 แสดงการต่อวงจรการเชื่อม

เมื่อต่อวงจรการเชื่อมเสร็จแล้วก็ทำการทดลอง ซึ่งผลการทดลองแสดงในตาราง 6-1 ในการทดลองใ้คว้ค้ลักษณะสัญญาณทั้งก่อนการเชื่อม และขณะทำการเชื่อม โดยปรับลูกบิดไปที่ค่าต่าง ๆ

เมื่อปรับไว้ที่ 6.5	กระแสเชื่อม 80-100 A
8	กระแสเชื่อม 140-180 A

ใช้ลวดเชื่อมขนาด 3.2 มิลลิเมตร ค่าแรงดันประมาณ 35 V

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ก)

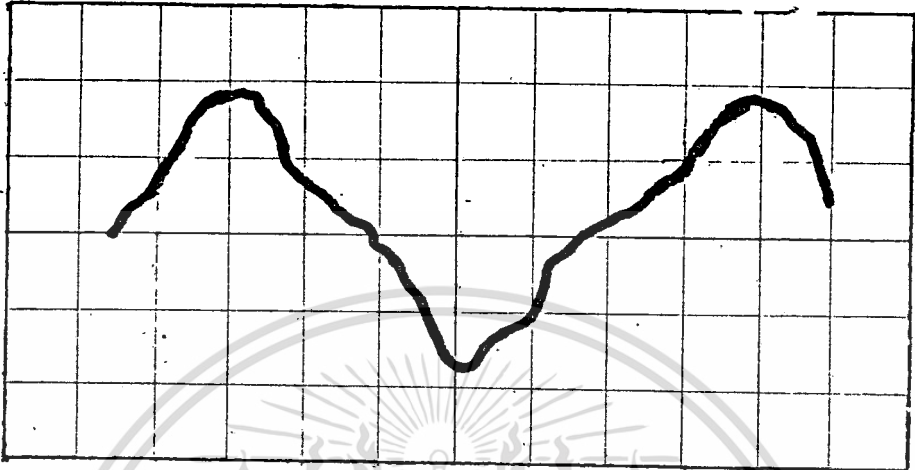
(ข)

รูป 6-6 แสดงลักษณะสัญญาณ เมื่อปรับปุ่มไวท์หมายเลข 6.5

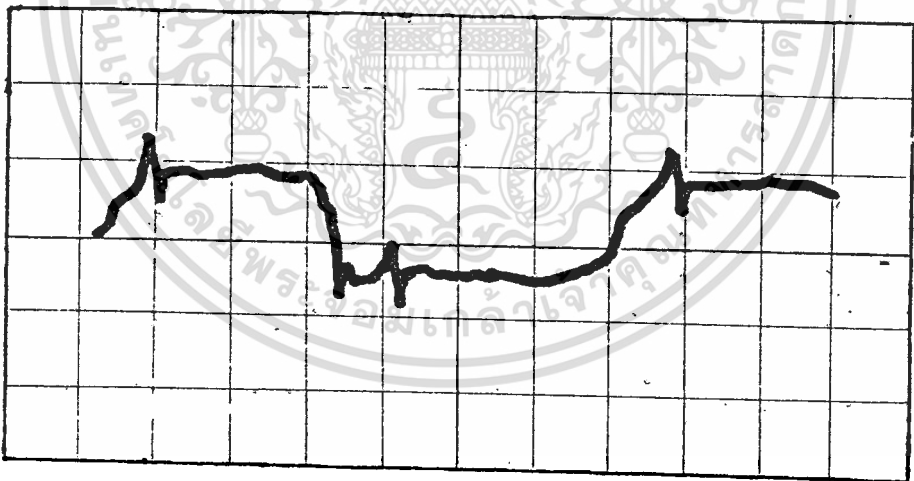
(ก) ก่อนการเชื่อม

(ข) ขณะทำการเชื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ก)

(ข)

รูป 6-7 แสดงลักษณะสัญญาณ เมื่อปรับปุ่มไวท์หมายเลข 8
 (ก) ก่อนการเชื่อม
 (ข) ขณะทำการเชื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดเหล็ก (มม.)	ขนาดลวด เชื่อม(มม.)	Vpri (V)	Vsec (V)	Varc (V)	Iin (A)	Iout (A)	แนวเชื่อม
5	3.2	29	40	28	40	110	ซึ่มลึกดี
5	1.6	29	40	28	40	110	ซึ่มลึก ลวดใหม่เร็ว
5	3.2	38	35	23	35	90	ซึ่มกำลังดี
5	1.6	38	35	23	35	90	ดีกว่า 3.2
5	3.2	105	30	23	28	60	ไม่คืบ (คืบ)
5	1.6	105	30	23	28	60	คืบ แต่ไม่ซึ่ม
1.5	1.6	105	30	21	28	55	คืบ แต่มักทะลุ
1.5	1.6	130	25	18	24	45	คืบ แต่เชื่อมยาก
1.5	1.6	120	27	20	26	50	คืบ แต่เชื่อมยาก
2.5	3.2	120	30	20	30	70	คืบพอใช้
2.5	3.2	5	45	32	60	160	ตัดเหล็ก
5	3.2	3	50	35	80	190	ตัดเหล็ก

ตาราง 6-1 แสดงผลการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Current and Voltage Ranges for Mild and Low-alloy-steel Electrodes*

mm.	EXX10. and EXX11		E6012		EXX13		EXX15 and EXX16		EXX20 and EXX30	
	Cur- rent, amp	Arc volt- age	Cur- rent, amp	Arc volt- age	Cur- rent, amp	Arc volt- age	Cur- rent, amp	Arc volt- age	Cur- rent, amp	Arc volt- age
1.59	20-40	20-22	20-40	17-20	20-40	17-20				
1.98	25-60	20-22	25-60	17-21	25-60	17-20				
2.38	30-80	22-24	30-80	17-21	30-80	17-21	70-110	20-22		
3.18	80-120	24-26	80-130	18-22	70-120	18-22	100-150	20-22	100-140	21-28
3.97	120-160	24-26	120-180	18-22	150-170	18-22	135-200	21-23	120-180	20-30
4.76	140-220	26-30	140-250	20-24	140-240	20-24	160-240	22-24	175-250	30-30
5.56	170-250	28-30	170-300	20-24	170-300	21-25	230-320	23-25	200-325	30-30
6.35	200-300	28-32	200-400	20-24	200-350	22-26	300-375	24-27	250-400	30-30
7.94	250-450	28-32	250-500	22-26	250-450	23-27	350-450	24-28	350-450	32-38

Note. Currents and voltages nearer the lower limits should be used in the vertical and overhead positions.

*From AWS Welding Handbook, 3d ed., 1950, Chap. 38.

บทที่ 7
สรุปและวิจารณ์

เนื่องจากโครงการนี้เป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงการใช้งานของเครื่องเชื่อม ซึ่งมีหนังสือที่ใช้อ้างอิงไม่มากนัก ต้องรวบรวมเอาจากประสบการณ์ของผู้เกี่ยวข้อง คิดว่าอาจจะทำให้โครงการนี้ไม่สมบูรณ์แบบนัก แต่ก็หวังไว้ว่าโครงการนี้จะใช้เป็นจุดอ้างอิงแก่ผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าต่อไป

ปกติแล้วเครื่องเชื่อมไฟฟ้าที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ มักจะปรับกระแสในการเชื่อมด้วยระบบทางกล (Mechanical) คือการเลื่อนชดลวดหรือแกน ซึ่งเป็นการไม่สะดวกในการใช้งาน และมีขนาดใหญ่ อีกทั้งน้ำหนักมาก การผลิตยากและมีราคาแพง ดังนั้นในโครงการนี้จึงได้ทำเครื่องเชื่อมไฟฟ้าที่ใช้หม้อแปลงธรรมดา ควบคุมด้วยวงจรเพาเวอร์อิเล็กทรอนิกส์

เครื่องเชื่อมไฟฟ้าที่ทำในโครงการนี้มีข้อดี และข้อเสียต่าง ๆ กัน ดังนี้

ข้อดี

- เป็นการนำเอาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีเกี่ยวกับเพาเวอร์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ประยุกต์ร่วมกับเครื่องเชื่อม ซึ่งจะเป็นแนวทางการใช้งานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- การจัดสร้างไม่คอบยุ่งยาก สามารถใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่มีอยู่ทั่วไปได้
- สามารถใช้งานได้เหมือนกับเครื่องเชื่อมไฟฟ้าทั่วไป

ข้อเสีย

- เนื่องจากเป็นการสร้างเป็นเครื่องแรก ขั้นตอนในการทำงานต่าง ๆ มักมีความยุ่งยาก เพราะต้องทำการทดลองให้ได้ผลเป็นที่ใช้ได้
- การเลือกใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องตรวจดูให้ละเอียด จึงทำให้เสียค่าใช้จ่ายทางด้านอุปกรณ์ค่อนข้างมาก
- การปรับกระแสในการเชื่อมยังไม่ละเอียดพอ ทำให้การคุ้กระแสลำบาก แต่ก็ยังสามารถทำงานได้

จากการทดลองในการเชื่อม การตั้งกระแสเชื่อมซึ่งจะเริ่มเชื่อมใดตั้งแต่
หมายเลข 6 โดยการใช้ลวดเชื่อมขนาด 3.2 มม.

ปรับไว้ที่หมายเลข	6.5	กระแสเชื่อม	80 - 100 A	กระแสเชื่อมมีสะเก็ดแตก
หมายเลข	7	กระแสเชื่อม	120 - 160 A	การเชื่อมเริ่มดี
หมายเลข	8	กระแสเชื่อม	140 - 180 A	ลวดเชื่อมไหม้เร็ว

ในการปรับกระแสเชื่อมต้องคำนึงถึงขนาดชิ้นงานและขนาดลวดเชื่อมด้วยเพื่อให้
เหมาะสมและสอดคล้องกัน

ขอเสนอแนะสำหรับผู้สนใจในการ ออกแบบ เครื่องเชื่อมไฟฟ้า

1. ในการออกแบบควรสอบถามราคาอุปกรณ์ให้แน่นอนก่อน เพราะราคาอุปกรณ์อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ โดยเฉพาะราคาของหัวเอสอาร์ทองโชขนาดที่ทนกระแสได้สูงพอสมควร
2. สายไฟที่ใช้เป็นสายเชื่อมต้องมีขนาดใหญ่ทนกระแสได้สูง ๆ
3. ขั้วต่อสายทั้งไฟเข้าและไฟออก ควรจะออกแบบให้ดี ติดตั้งให้แน่นหนาแข็งแรง เพราะถ้าหากสายหลุดจะทำให้เกิดอันตรายได้

กติการมประกาศ

ปริญญาโทชั้นเรียนนี้ สำเร็จลงได้ก็ด้วยก็ด้วยความช่วยเหลือจาก

รองศาสตราจารย์ วิริยะ พิเชฐจำเริญ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับ
โครงการ และข้อมูลต่าง ๆ ที่จัดทำปริญญาโทชั้นเรียนนี้

จึงขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออ้างอิง

1. วิเชียร คุชานกุล, "การเชื่อมขั้นพื้นฐาน", วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ, 113 หน้า, 2523
2. ผศ. อติศักดิ์ วรณะวัลย์, "พื้นฐานวิศวกรรมการเชื่อม (เชื่อมไฟฟ้า)", คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติ วิทยาเขตเทเวศร์, 136 หน้า, 2527
3. อุดมศักดิ์ ยั่งยืน, "Power Electronics I", คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี, 255 หน้า, 2528
4. Andrew D. Althouse, "Modern Welding", Goodheart - Willcox, 752 p., 1980

